

81 වන කාණ්ඩය
5 වන කලාපය
(II වන කොටස)

10. සලසු
1968 සැප්තැම්බර් 2

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හත්සාධ)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

(අශෝකිත පිටපත)

අත්තිහිත ප්‍රධාන කරුණු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, (1968-69) [දහතුන්වන වෙන් කළ දිනය]

ශ්‍රී 70-76 කාරක සභාව විසින් සලකා බැලූ දේ.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 196 -69 [ஒதுக்கப்பட்ட பதின்மூன்றாம் நாள்]

குழுவில் ஆராயப்பட்ட தலைப்புக்கள் 70-76

Volume 81
No. 5
(Part II)

Monday
2nd September 1968

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

APPROPRIATION BILL, 1968-69 [Thirteenth Allotted Day]
Considered in Committee Heads 70-76

நியோசீந மநாநீ மனவிலய

பிரதீநீதீகள் சபை

House of Representatives

1968 ஐதீநூலீரீ 2 வந ஊடட

திங்கட்கிழமை, 2 செப்டம்பர் 1968

Monday, 2nd September 1968.]

[1968 ஐதீநூலீரீ 2 வந ஊடட நீல வரீநாவே I வந காவசே 1196 வந தீரயே ஊவ ஓநீரீ வடவ கவயூ.]

[1968 செப்டெம்ப 2, திங்கட்கிழமைய அதிகார அநீக்கை (பகுதி I) 1196 ஆம் பந்தீயிலிருந்து நிகழ்ச்சித் தொடர்.]

[Continuation of Proceedings from col. 1196 of OFFICIAL REPORT, (Part I) for Monday, 2nd September 1968

வீசரீசந பநந் கெவூதீபந

1968/69

ஓதுக்கீட்டு மசோதா, 1968-69

APPROPRIATION BILL, 1968-69

70 வந ஊதீய—ஊவடேள கவயூது அமாதவரீய

1 வந ஊதீய :—காடீய மனவில பவடேளக பவீ நவீ ஊவ அநீகந் தீமநா, ரூ. 4,79,573

70 ஆம் தலைப்பு.—உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சர்

வசக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரீய ஆளுக்குரீய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 4,79,573

HEAD 70.—MINISTER OF HOME AFFAIRS

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 479,573

ஊரீமாவேர் ஈரீ. வீ. லீநீவாரநாயக தீய. (அந்நதளலீல)

(தீருமதீ சீநீமாவோ ஆர். டீ. பண்டார நாயக்க—அத்தனகல்ல)

(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—Attanagalla)

“வடவ ஊதீமநய ரூபீயலீ 10கீந் அவூ கலயூதுயடீ” மம யேசீநா கரநவா.

ஈரூ ஊவாபநீதுமநீ, ஊவடேள கவயூது ஊர அமாதவாண்டய யவநே நீலநை வடவ ஊதீ ஈந ஊகவலீய கரந தீ அவடீயாவேதீ

மவந் வவந ஊவடீயயக தீ வடவ ஊரீச யவநே கலா கீரீமவ அவடீயாவ லீலீம ஈந பூவமயேந்ம மனே ஊந்நவாசய பூகாஊ கரந்நவ காமநீடீ. தீ வீவாடயவ ஊவாஊவீ வலீந் டூந் மவ வீலீசயேந்ம லீலாயேரேந்நு வந்நே 13 வநீ வடவ ஊதீயே 13 வநீ லூச ஊதீய ஈந கலா கரந்நவடீ. ஈ கீயந்நே லூகா மதீலா ஊதீநீ வடவாபரயவ தீமவ வலீந் கர நீலநை மூடல ஈநடீ.

லூகா மதீலா ஊதீநீ வடவாபரய ஈந மவ நமூந்நாந்ஊவீவ ஊடூந்நவ டேந்நவ வூவ மநாவகீ நவ. அவூரூடூ 38கீ நீஊஊவீ தீ ரவீ ஊதீலடீ கான்தாவந் அநர கர ஈநை ஊய வீலூல மலீந்ம ஓநா வடவஊந் வடவாபரயக ஊரீயவ கவூரூந் பாவே லூகா மதீலா ஊதீநீ வடவாபரய ஈந டூந் நவா. தீ வடவாபரய அவூரூடூ வீஊ ஊந்நகீ நீஊஊவீ பவந்நவஈநை ஊவீ நீலநைந் நே கீஊம ஈந்நவூவகீந் கீஊம வீலீயக ஈவாரயகீ நவநீவ மஊசந ஈவாரவலீநூடீ. ஊவீவலீய ஊவீயகீ ஊரீயவடீ தீ வடவாபரய ஈநை ஊவீ நீலநைந்நே. தீ வடவாபரயவ 1949 தீ பமன ஈகீநரூ பூமாதயக ஈவார மூடலகீ ஈந்நவூவலீந் லூலூனா. ஈ மூடல அஊ வடவாபரயவ வீலூல வடவயேந் பூயே சநவந் வூனா. மவ தீ அவடீயாவீ தீ ஈவாரயவ கலா கரந்நே அவூரூடூ 27கீ நரமீ தீரீஊ காலயகீ நூல லூகா மதீலா ஊதீநீ வடவாபரயே ஊமாதீகாவகீ ஊரீயவ லூதீ ஊரீ நீஊ பமனகீ நாவலீடீ. லூலூல காலயகீ ஓநாமந் கீவூவலீந் தீ வடவாபரயவ ஊதீலந்நவ வலூ மவ கவ யூது கர நீலநைவா. நாவயகீ நாவயகீ அவடீயாவலூ நாவயகீ நாவயகீ நீல டரமீந் தீ வடவாபரயவ ஊதீலந்நவ வீ மவ வடவ கர நீலநைவா. லூகா மதீலா ஊதீநீ வடவாபரயே ஊந்நவாஊரீக ஊரீயவந் அவூ ரூடூ அவகீ வடவ கலா. 1949 ஊவ அஊ வடவாபரயவ ஈந்நவூவலீந் ஈவார லூலூனா.

லூகா மதீலா ஊதீநீ வடவாபரயவ ரசீயேந் லூலீஈநை ஈ ஈவார மூடல 1952தீ நவந் வநூ லூலூவா. ரீவ ஊந்நவூவ காமகீடீ? தீவ. ஈந லீலீவாரநாயக அஈமநீநூமவ 1951தீ ஈகீஊந் ஊநீக பகீசயேந் அஊ. வூனா. ஈநூமவ ஈகீஊந் சநீக பகீசயேந் அஊ வூ பஊ அபவ ரசீயேந் தீஈநை ஈ ஈவார மூடல நவூந்நவூ. ஊமஊர வீவ ஈஊஊ கரந

[සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.]
 ලද්දේ මා එම ව්‍යාපාරයේ භාණ්ඩාගාරික
 භාවයට ඒ කාලේ හිටපු නිසා වන්නට
 ඇති. ආධාර මුදල නැවැත්වීමට එය හේතු
 වුණා වන්නට ඇති. ආධාර මුදල නැවැත්
 වීමෙන් අපේ ව්‍යාපාරය කඩාකප්පල්
 කරන්නට පුළුවන් වෙනැයි එවකට තිබුණු
 ආණ්ඩුව හිතුවා වෙන්නට ඇති. ආණ්ඩු
 වෙන් ආධාර මුදල් ලැබුණු කාලයේදී තිබු
 ණාටත් වඩා උසස් අන්දමින් අපේ වැඩ
 කටයුතු එය නතර කිරීමෙන් පසු කර
 ගෙන යෑමට අපට පුළුවන් වූ බව කියන්
 නට ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා.
 ඒ ගැන මා සඳහන් කරන්නේ ආඩම්බර
 යෙනුයි. අපේ වැඩ කටයුතු සඳහා මහ
 ජනයාගෙන් පෙරටත් වඩා අපට ආධාර
 ලැබෙන්නට පටන් ගත්තා. ඒ ආධාර ලබා
 ගෙන අපේ වැඩ කටයුතු ඉදිරියට ගෙන
 යන්නට අපට පුළුවන් වුණා. ඒ සමගම
 ඉතා වැදගත් දෙයක් ගැන සඳහන්
 කරන්නට පුළුවනි. වැඩි වැඩියෙන් මහ
 ජන ආධාර ලැබීම නිසා අපට වටිනා ගොඩ
 නැගිල්ලක් පවා අපේ වැඩ කටයුතු සඳහා
 හදා ගන්නට පුළුවන් වුණා. අපේ කාර්යා
 ලය සඳහා ඒ විධියේ ගොඩනැගිල්ලක්
 හදාගන්නට අවශ්‍ය ආධාරය මහජනයා
 ගෙන් ලැබුණු නිසා—විශේෂයෙන්ම ගම්
 බද කාන්තාවන්ගේ සහයෝගය අපට
 ලැබුණු නිසා—අපට තවත් ධෛර්යය ඇති
 වුණා. ඔය ආකාරයට අපේ වැඩ කටයුතු
 1956 වන තුරුම පවත්වාගෙන ගියා.
 අපේ වැඩ කටයුතු කොයි විධියකින්වත්
 අපි නතර කළේ නැහැ. අපේ වැඩ කට
 යුතු කොයිම අංශයකින්වත් අඩු කරන්
 නට අපට සිද්ධ වුණේත් නැහැ.

1956 දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මූලි
 කත්වයෙන් ආණ්ඩුවක් ඇති වුණාට
 පස්සේ නැවත වරක් අපට රුපියල් ලක්
 ෂයක ආධාර මුදලක් ලැබුණා. මුදල් ලැබු
 ණේ ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශය
 යටතේ තිබුණු ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්ත
 මේන්තුව මගිනුයි. එතැන් පටන් අපේ
 ව්‍යාපාරයේ වැඩ කටයුතු ඉතාමත් හොදට
 අපි කරගෙන ගියා. මහජන ආධාරත්
 ලබාගෙන අපට තව දුරටත් අපේ වැඩ
 කටයුතු කරගෙන යන්නට පුළුවන් වුණා.
 මහජනයාගෙන් මෙන්ම තවත් වෙනත්
 නොයෙක් නොයෙක් සමාගම් ආදියෙ
 නුත් අපට ආධාර ලැබෙන්නට පටන්

ගත්තා. යුනෙස්කෝවලිනුත්, වෙනත්
 විදේශීය රටවලිනුත් අපේ ව්‍යාපාරයට
 ආධාර ලැබුණා. අපේ මහලා සමිති ව්‍යාපාරය
 ලෝක ඒකාබද්ධ කාන්තා ව්‍යාපාරය
 කට බැදී සිටිනවා. එයින් අපට විශාල
 වශයෙන් ආධාර ලැබී තිබෙනවා. ඒවා
 ගැන වැඩි වශයෙන් විස්තර කරන්නට
 මේ අවස්ථාවේ මා බලාපොරොත්තු වන්
 නේ නැහැ. මේ තරම් සාර්ථක අන්දමට
 නොයෙක් දෙනාගේ ආධාර ලබාගෙන
 ලංකා මහලා ව්‍යාපාරය දිගින් දිගටම පවත්
 වාගෙන යෑමට පුළුවන් වූයේ ආගම් හේද,
 කුල හේද, කට්ටි වාදේ සහ දේශපාලන
 හේද ආදියෙන් තොරව කටයුතු කළ
 නිසයි. නොයෙක් නොයෙක් දේශපාලන
 මත තිබෙන අය සාමාජිකාවන් භාවයට
 මේ ව්‍යාපාරයේ සිටිනවා. මැනක් වන
 තුරු දේශපාලනය එම ව්‍යාපාරයට ඇතුළු
 වන්නට ඉඩ නොදී වැඩ කරගෙන යන්
 නට අපට පුළුවන් වුණා.

මැනක සිට මේ ව්‍යාපාරයට මොනවාද
 වෙලා තියෙන්නේ? දැන් මෙය දේශපා
 ලන අතකොළුවක් කරගෙන තිබෙනවා.
 මාත් තවම එහි සාමාජිකාවක්. මව් සමි
 තියෙන් සිටිනවා. හැබැයි, ඒකට ඇතුළත්
 වන්නේ ගම්බද කාන්තාවන්ගේ ඡන්ද
 ලිනුයි. අප ඊට ඇතුළත් වීමෙන් වළක්
 වන්නට “කැන්වස්” කළ පිරිසක් සිටි
 බව මා දන්නවා. අපේ වැඩ ඒ මගින්
 නතර කරන්නට ඇතැම් අය තදින් උත්
 සාහ කළා. කෙසේ වෙතත්, අද කියන්
 නට පවා මට කනගාටුයි, අද මේ ව්‍යාපාරය
 දේශපාලන අතකොලුවක් කරගෙන තිබේ
 නවා. මා එසේ කියන්නේ මක් නිසාද යන
 ප්‍රශ්නයට කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නම්. මේ
 අවුරුද්ද වන තුරු මේ ව්‍යාපාරයට ග්‍රාම
 සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් රුපි
 යල් ලක්ෂයක් ආධාර වශයෙන් දීගෙන
 ආව. 1967-68 අවුරුද්දට තවත් රුපියල්
 50,000 ක් ලබා දීම සඳහා ඇමතිතුමා
 විසින් ඊයෙ-පෙරේදා අතේර්ක වැය ශීර්ෂ
 යක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ වැය ශීර්ෂ තවම
 සාකච්ඡාවට භාජන වුණේ නැහැ. ග්‍රාම
 සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පමණක්
 මේ අවුරුද්දට රුපියල් 1,50,000ක ආධාර
 යක් ලැබෙනවා. ඒ හැරෙන්නට ලදරු
 පාසල් පවත්වාගෙන යෑම සඳහා සමාජ
 සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් මේ ආයත
 නයට රුපියල් 1,07,000 ක ආධාර මුදලක්

ලැබුණා. ඒ මුදල්වලින් ලද රුපියල් හතළිස් ගණනක් පාලනය කරනවාලු. ඒ භාරෙන්තට පසුගිය වසරේ සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවෙන් රුපියල් 15,000 ක ආධාර මුදලක් ලැබුණා. තවත් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ද රුපියල් 30,000 ක ආධාරයක් ලැබුණා. ඒ අනුව බලන විට මේ ව්‍යාපාරයට පසුගිය වසරේ රුපියල් ලක්ෂ 3 කට ආසන්න මුදලක් රජයේ නොයෙක් දෙපාර්තමේන්තුවලින් ලැබී තිබෙනවා. මෙතරම් විශාල මහජන මුදලක් මේ ව්‍යාපාරය සඳහා යොදා තිබෙනවා.

මේක ඉතා වැදගත් ව්‍යාපාරයක්. අපව ඒකෙන් තල්ලු කර දමන්නට ඇතැම් උදවිය උත්සහ කළත් අපි තවම ඒකට රිංගාගෙන ඉන්නේ ඒ නිසයි. මේ ආයතනය මේ මුදල් පාවිච්චි කරන්නේ කොහොමද? මා ලග මේ පිළිබඳ වාර්තා තිබෙනවා. ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ආධාර වශයෙන් ලැබෙන රුපියල් ලක්ෂයෙන් සියයට 70 ක් පමණ වැය වෙන්නේ කාර්යාල පඩි නඩි සහ ග්‍රාම සේවිකාවන්ගේ පඩි නඩි ආදිය සඳහායි. ගම්බද මහලා සමිති සංගම්වලට මේ මුදලින් ප්‍රයෝජන ලැබෙන්නේ නැහැ. අද මහලා සමිති ව්‍යාපාරයේ යෙදී සිටින නිලධාරීන් සුළු පිරිසක් මේ ව්‍යාපාරය ඔවුන්ට වුවමනා අන්දමට දේශපාලන අතකොළුවක් වශයෙන් පාවිච්චි කරගෙන යන බව කනගාටුවෙන් වුවත් මතක් කරන්නට ඕනෑ.

අ. භා. 4

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ වැදගත් ව්‍යාපාරය මේ රටේ ආරම්භ කළේ දිවංගත දෙස්තර රත්නම් මැතිනිය බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා. එතුමිය කාන්තාවන් කීප දෙනකු සම්බන්ධ කරගෙන ප්‍රථමයෙන් මේ ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තා. මෙම ව්‍යාපාරය ආරම්භයේ පටන් එහි සාමාජිකත්වය දැරූ කාන්තාවන් තුන් හතර දෙනෙක් තවමත් ජීවත්ව අතර සිටිනවා. එෆ්. බී. ද මෙල් මැතිනිය, විල්මට් පෙරේරා මැතිනිය යන කාන්තාවන් මේ ව්‍යාපාරයේ ආරම්භක සාමාජිකාවන්. ඒ අය තවමත් මේ ව්‍යාපාරයේ සාමාජිකත්වය දරනවා. ඒ උදවිය ඉතා උනන්දුවෙන් අවංකව මේ ව්‍යාපාරයට සේවය කළා. එහෙත් පසුගිය සංවත්සර

උත්සවය අවසානවේදී ඒ උදවිය නිල තලවලින් අයිත් කර දමුවා. මහලා සමිති ව්‍යවස්ථාවේ හැටියට අවුරුද්දකට වරක් සංවත්සරික උත්සවයක් පවත්වා ඡන්දයෙන් නිලධාරීන් තෝරා ගන්න ඕනෑ. මෑතක් වන තුරුම කවුරුවත් නිලතල පතා ඡන්ද ඉල්ලන්නට ගියේ නැහැ. ගම්බද කාන්තාවන් දන්නවා, මහලා කටයුතු වල යෙදෙන්නේ කවුද කියා. මෙතෙක් ඒ අනුව ඔවුන් ඡන්දය පාවිච්චි කර නිලධාරීන් තෝරා ගත්තා. එහෙත් මහජන මුදල්වලින් පඩි ලබන ග්‍රාම සේවිකාවන් යොදවා ගම්බද කාන්තාවන්ගේ ඡන්ද පත්‍රිකා ලබාගෙන තමන්ට වුවමනා අන්දමට ඒවා සලකුණු කර නිලධාරීන් තෝරා ගැනීමේ දූෂිත වැඩ පිළිවෙළක් මේ වාරයේ ඇතැම් පිරිසක් ගෙන ගිය තිබෙන බව කනගාටුවෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ. මේ ව්‍යාපාරයේ මුල පටන්ම සේවය කළ විල්මට් පෙරේරා මැතිනිය දැරූ නිලයෙන් එතුමිය මෙවර අයිත් කළා. මක්නිසාද? මේ සුළු පිරිස කියන හැටියට මේ ව්‍යාපාරය දේශපාලන අතකොළුවක් බවට පත් කර ගන්න ඉඩ දෙන්න එතුමිය ලැහැස්ති වුණේ නැහැ. මේ ව්‍යාපාරයෙන් එන්. එස්. පෙරේරා මැතිනිය තල්ලු කර දැමීමට ඔවුන් ගෙන ගිය ව්‍යාපාර ගැන අපි දන්නවා. මේ සංවිධානයට මුදල් දීම ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. තවම මමත් මේ කාන්තා සංවිධානයේ සාමාජිකාවක්. එහෙත් මගේ ප්‍රශ්නය මෙතරම් විශාල මහජන මුදලක ආධාරයෙන් පවත්වාගෙන යන මේ ව්‍යාපාරය සුළු පිරිසකට ඕනෑ හැටියට දේශපාලන අතකොළුවක් බවට පත් කර ගන්නට ඉඩ දෙනවාද කියන එකයි. මහජන ආධාරවලින් මෙය ස්වේච්ඡා සේවයක් වශයෙන් අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ පවත්වාගෙන යන්නට අපට පුළුවන් වුණා. දැන් මෙයට ආණ්ඩුවෙන් ආධාර ලැබුණත් එදා සැලසුණු තරම් විශාල සේවයක් කාන්තාවන්ට අද මෙයින් සැලසෙනවාද යන්න ගැන මට සැකයක් ඇති වී තිබෙනවා. මා කලින්ද කීවාක් මෙන්, මේ ව්‍යාපාරයෙහි යෙදී සිටි පැරණි අය බොහෝ දෙනකු අද අයිත් කර දමා තිබෙනවා.

අප මේ ව්‍යාපාරයේ කටයුතු කරන කාලයේදී හැකි තරම් දුරට මෙහි කටයුතු මධ්‍යම කාර්යාලයෙන් පාලනය නොකර විමධ්‍යගත

[සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.]

කීර්මට උත්සාහ දැරුවා. තරමක් දුරට එය ක්‍රියාත්මක වුණා. එක් එක් දිස්ත්‍රික්කවල, පළාත්වල මහිලා සමිති කමිටු පිහිටුවා මවු සමිතියේ විශේෂ නියෝජිතයකු බැගින් ඒවාට පත් කොට ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල, පළාත්වල කටයුතු ඒ ඒ කමිටු මගින් කීර්මට අප වැඩ පිළිවෙල යෙදුවා. දැන් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් එය ඉවත් කරගෙන යනවා. දැන් කෙරෙන්නේ එම කටයුතු හැකි තරම් මධ්‍යගත කීර්මයි. එයටද හේතුව කුමක් දැයි තමුන් තාන්සේට අවබෝධ වෙනවා ඇති. මහිලා සමිති ව්‍යාපාරය දේශපාලන අතකොළුවක් කර ගැනීමට වුවමනා වී තිබීමයි ඊට හේතුව. රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය විල්මට් පෙරේරා මහත්මියන් බණ්ඩාර වෙල ප්‍රදේශය තවත් මහත්මියකුත් බාර ගෙන වැඩ කරගෙන ගියා. ඒ සියල්ලක්ම දැන් ආපසු ගෙන තිබෙනවා. විල්මට් පෙරේරා මහත්මිය දැන් ඒ කටයුතුවලින් ඉවත් වී සාමාන්‍ය සාමාජිකාවක වශයෙන් පමණක් කටයුතු කරනවා. එය ව්‍යාපාරයට විශාල පාඩුවක්. එක් එක් පළාත්වල මහිලා සමිති ව්‍යාපාරයේ බර කරට ගෙන අවංකව උනන්දුවෙන් වැඩ කළ අය දැන් අයිත් වී සිටිනවා. රත්නපුරයේ ක්‍රිෂ්ණා තෙන්නකෝන් මහත්මිය එවැනි එක් මහත්මියක්. ඒ මහත්මියට බාරව තිබුණු කටයුතු සියල්ලක්ම දැන් ආපසු ගෙන තිබෙනවා. ඊට හේතුව මෙයයි: 1967 නිදහස් උත්සවයේදී මහිලා සමිති ව්‍යාපාරය පිළිබඳ තරමක ප්‍රචාරයක් කීර්මේ අදහස ඇතිව මහිලා සමිතිය මගින් ප්‍රදර්ශනයක් පවත්වන්නට යෙදුණා. දවස් 3 ක් තිස්සේ එය පැවැත්වුණා. මාත් එම උත්සවයට ගියා. එහිදී මහිලාවන් අප ඉතා උසස් අන්දමින් පිළිගත්තා. මා හිතන හැටියට සමහර අයට එය ටිකක් අමාරු වන්නට ඇති. දිසාපතිතුමාත් ඒ පිළිබඳ වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළ බවත් අපට ආරංචි වුණා. සමහර ඇමතිවරුන්ත් එහි ගියා. ඒ ප්‍රදර්ශනය පැවැත්වුණු දූ සිට ක්‍රිෂ්ණා තෙන්නකෝන් මහත්මියට හිරිහැර කරන්නට පටන් ගත්තා. අන්තිමේදී ඇ එම කටයුතුවලින් අයිත් කරනු ලැබුවා.

මා මේ කරුණු කියන්නේ, මහිලා සමිති ව්‍යාපාරය දේශපාලන අතකොළුවක් කර ගෙන තිබෙන අන්දම පෙන්වා දීමටයි. බොහෝ පළාත්වල අද මේ ව්‍යාපාරය කෙරෙන්නේ සුළු පිරිසකගේ ඕනෑ එපාකමි අනුවයි. යම් යම් උත්සව ආදිය සඳහා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට ආරාධනා කීර්මේ වරදට සමහර ග්‍රාමසේවිකා මහත්මියන් පවා අස් කීර්මට තැත්පත් කර තිබෙනවා. මෙවැනි කරුණු කීපයක්ම කිව යුතුව ඇතත් කාල වෙලා මද නිසා ඒවා දීර්ඝ වශයෙන් කියන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මහිලා සමිති ව්‍යාපාරයට ආණ්ඩුවෙන් විශාල මුදලක් දෙන නිසා එහි සිදුවන දේ ගැන සොයා බැලීමේ යුතු කමක් රජයට තිබෙනවා. කලින් දෙන ලද ලක්ෂයට අතිරේක වශයෙන් තවත් පණස් දහක් දෙන්නට යන්නේ මොන හේතුවක් නිසාදැයි මා දන්නේ නැහැ. සමහර විට, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කාන්තා සංවිධානයේ ප්‍රබල සාමාජිකාවක් මහිලා සමිතියේ සහාපති වශයෙන් පත්ව සිටින නිසා වන්නට ඇති. එයා මහිලා සමිති ව්‍යාපාරයට ආවේ ඊයේ පෙරේදැයි. කෙසේ වෙතත්, ඇය මොන ක්‍රමයකින් හෝ සහාපතිතිය වශයෙන් පත් වුණා. මා ඒ ගැන මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට බලාපොපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මහිලා සමිතියේ නිලධාරීන් තෝරන අවස්ථාවේදී ගෙන යන ලද ක්‍රියා මාර්ගය ගැන ඒ සමිතිය වෙත ලියුම් ලියන්නට සිදු වුණා. එහෙත් ලැබුණු පිළිතුර සතුටුදායක නැහැ. නිලධාරීන් තෝරා ගත් ආකාරය සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නැයි ඉල්ලා සිටියා. එහෙත් ඒකට එකඟ වුණේ නැහැ. පරීක්ෂණයක් තැබුවා නම් ඒ අයගේ වැරදි හෙළි වෙනවා. ඡන්ද පෙට්ටිත් තැනි වුණාලු. ඡන්ද පෙට්ටියක් අඩු ගාණේ හය මාසයක්වත් සිල් කර තැබිය යුතු බව නීතියයි. පරීක්ෂණයක් තබන්නැයි කලබල කරන විට, එසේ තැත්නම් ඒ ගැන කියමින් ලියුම් යැවූ විට, ඡන්ද පෙට්ටියක් කඩා ඡන්ද පත්‍රිකාවලට මොකක්දෝ වෙලා තිබුණාලු. මේ අය පරීක්ෂණයක් තබන්නට හය වුණා. අපේ උත්සාහයේ ප්‍රතිඵල ලැබුණේ නැහැ. ඒ අය අවංකව ඡන්ද විමසීම කරගෙන ගියා නම් අපේ ඉල්ලීමට ඔය තරම් හය වන්නේ ඇයි? මේ

පරීක්ෂණය පවත්වන්නායි ඉල්ලා සිටින ලද්දේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සාමාජිකයන් කීප දෙනෙකු විසිනුයි. සාක්ෂි දෙන්නට ඕනෑ තරම් උදවිය සුදුනම්න් සිටියා. ඡන්ද ව්‍යාපාරය ගෙන ගියේ කෙසේද, ඡන්ද පත්‍රිකා එකතු කොට නම් පුරවා ගත්තේ කෙසේදැයි කියන්නට සමහර උදවිය සුදුනම්න් සිටියා. එහෙත් පරීක්ෂණයකට ඉඩ දුන්නේ නැහැ.

සමහර විට මේ අණ්ඩුව මේ ව්‍යාපාරයට ආධාර දෙන්නට ලැහැස්ති වී සිටින්නේ මේක එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අත කොටුවක් කර ගන්නට විය හැකියි. 1952 දී ආධාර නැවැත්වුවා. දැන් මේ උදවිය මේ තරම් මුදලක් දෙන්නට හේතුවක් තිබෙන්නට ඕනෑ. හේතුව අර මාකී දේ විය යුතුයි. එහෙත් මේ තරම් මහජන මුදලක් මේ වැනි ව්‍යාපාරයකට යොදවනවා නම්, මහජන මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපට මේ ගැන මහජනයාට පෙන්වා දෙන්නට අයිතියක් තිබෙනවා. මාත් සාමාජිකාවක් නිසා ඇයි මේ ව්‍යාපාරය තුළ මේ ප්‍රශ්නය ගැන ක්‍රියා නොකළේ යයි සමහර විට අසන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ආර්. ජී. සේනානායක මැතිනිය දඹදෙනිය කොටි ධාගය භාරගෙන වැඩ කළා. එහෙත් ඇය එයින් කුර දැමීමා. අපේ පක්ෂයේ සිටින කාලයේදීයි, ඒක වුණේ. දැන් තත්ත්වය කුමක්දැයි මා දන්නේ නැහැ. සාමාජිකයන් ඒ අයට වුවමනා විධියට නටවන්නට බැරි බව පේනවා නම්, ඒ අයගේ අතකොළ කර ගන්නට බැරි බව පේනවා නම්, ඒ සාමාජිකයන් අයිත් කර දමනවා.

පසුගිය සංවත්සරික රැස්වීමේ දී පුදුම විධියේ යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කොට සම්මත කර ගත්තා. මහිලා සමිති ව්‍යාපාරය නීතිගත සංස්ථාවක් බව ගරු සභාපතිතුමා දන්නවා ඇති. නීතිවල හැටියට සාමාජිකත්වය ලබා ඒ ව්‍යාපාරයට බැඳුණාම හය මාසයකින් පසු ඡන්ද බලය ලැබෙනවා. එහෙත් පසුගිය අවුරුද්දේ සංවත්සරික රැස්වීමේ දී පුදුම යෝජනාවක් සම්මත කර ගත්තා. ඒක මොකක්ද? සාමාජිකත්වය ලබා අවුරුදු තුනක් යන තුරු ඡන්ද බලය අහිමි වීමයි. ඒ යෝජනාව. හැබැලිම වෙන කොහේ වත් සමිතියක මේ විධියේ නීතියක් තියෙනවාද? මේක ස්වේච්ඡා සංවිධානයක්.

ඡන්ද බලය පාවිච්චි කරන්නට සාමාජිකත්වය ලබා අවුරුදු තුනක් තිස්සේ බලාගෙන ඉන්නට ඕනෑ. හැබැයි, මේ ගොල්ලන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන නම් කථා කරනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කරන පිරිසක් මේ විධියේ යෝජනාවක් සම්මත කර ගැනීම පුදුමයි. වැඩි ඡන්ද බලයෙන් මේ යෝජනාව සම්මත කර ගත් බව සමහර විට මේ උදවිය කියන්නට පුළුවනි. මේ කාරණය යෝජනා කිරීම සඳහාත් ස්ථිර කිරීම සඳහාත් නම් දෙකක් සඳහන් කර තිබුණා. එහෙත් ඒ නම්වලින් හැදින්වුණු අයවලුන් නොවෙයි, යෝජනා කර ස්ථිර කෙළේ. වෙනත් දෙදෙනෙකුයි, ඒ වැඩේ කෙළේ. මේවා පුදුම වැඩ. සාමාජික මුදල් ගෙවා මෙම සමිතියකට බැඳෙන්නේ යම් කිසි සේවයක් ඉටු කිරීමේ බලාපොරොත්තුව අතිවයි. නමුත් සාමාජිකයකු වශයෙන් බැඳී අවුරුදු තුනක් ගත වන තුරු තමන්ගේ ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමට අයිතිවාසිකමක් නැහැ. විශේෂයෙන්ම මේ කාරණය ගැන මා සඳහන් කළේ මෙය නීතිගත සංස්ථාවක් නිසයි. මෙපමණ විශාල මහජන මුදල් ප්‍රමාණයක් දෙනවා නම් එහි කෙරෙන වැඩ කටයුතු ගැනත් සොයා බැලීම සාධාරණ බව නමුත්තාත්සේ පිළිගන්නවා ඇති. කෙසේ වුණත් සුළු පිරිසකගේ බලය තහවුරු කර ගැනීම පිණිස ඉඩ සැලසීම යුක්ති සහගතද නැද්ද කියා කල්පනා කර බැලිය යුතුව තිබෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ව්‍යාපාරය ගැන මා දීර්ඝ වශයෙන් කරුණු පැහැදිලි කළේ ගම්බද මහිලාවන් මුලා කර මෙහි කටයුතු ගෙන යන නිසයි. රජයෙන් ලැබෙන මුදල්වලින් අවුරුදු පනරුපියල් තුන් භාර දහසක් වියදම් කර සාරි ටිකක් මිල දී ග්‍රාම සේවිකාවන් අතර බෙදා හැරීමෙන් ඒ අය තමන්ගේ අතකොළ බවට පත් කර ගැනීමට ඈතාම් නිලධාරීන් උත්සාහ දරන බව පෙනී යනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙහිදී සඳහන් කළ යුතු කරුණක් තිබෙනවා. ග්‍රාම සේවිකා මහත්මියන්ට දැනට ලැබෙන්නේ ඉතා මත්ම සුළු වැටුපක්. මේ වැටුපෙන් ජීවත් වන්න අද කාලයේ හැටියට තොමත්ම අමාරුයි. කැමබීම සඳහා අවශ්‍ය දේවල් ගැනීමටවත් මෙය පමාණවත් වෙන්නේ නැහැ. ගමකට පත් වී ගියාම. කාගේ හෝ අනුකම්පාව යටතේ ජීවත්වන්න මේ අයට

[සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.]

සිදු වෙනවා. ගමේ සිටින යම් පුද්ගලයකුට බොහෝ විට ඉදිරිපත් වෙන්න සිදු වෙනවා. මේ අයට කන්න බොන්න දෙන්න. ඇතැම් ග්‍රාම සේවිකාවන් කොපමණ දුප්පත් තත්ත්වයක ජීවත් වනවාද කීවොත් ඇතැම් අය එක් වේලක් පමණක් ආහාර ගන්නා බව මා අසා තිබෙනවා. මේ තරම් විශාල මුදලක් මෙබඳු කටයුත්තකට රජයෙන් වෙන් කර ඇති නම්, ග්‍රාම සේවිකා මහත්මියන්ගේ වැටුප තවත් වැඩි කිරීම සඳහාත් පියවර ගත යුතු බව මතක් කර දෙන්න කැමතියි. ඒ අයටත් සාධාරණ වැටුපක් දීමට යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම ගෞරවය කල්පනා කළ යුතුයි.

අ. භා. 4.15

ගරු සභාපතිතුමනි, අවුරුද්දකට රුපියල් දෙලක්ෂ අසූහත් දහසක් මෙම ව්‍යාපාරය සඳහා වෙන් කර තිබෙනවා. මේ මුදල සාධාරණ අන්දමට පාවිච්චි කරනවාද? නිසි අන්දමට යොදනවාද කියා ඇමතිතුමා සොයා බලා තිබෙනවාද? අවුරුද්දකට වරක්වත් ඒ වායේ කටයුතු පිළිබඳව වාර්තා ලබා ගෙන තිබෙනවාද? විශේෂයෙන්ම මෙහි කෙරෙන කාර්යයන් සම්බන්ධයෙන් සොයා බැලිය යුතු වන්නේ මහජන මුදල් විශාල ප්‍රමාණයක් වැය කරන නිසයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, කණිෂ්ඨ මැහුම් පරිපාලිකාවන් පත් කර ගැනීමේ පරීක්ෂණයක් ලගදී පැවැත්තුවා. මෙම පරීක්ෂණයේ දී කලින් මැහුම් ගුරුවරියන් වශයෙන් සේවය කර පළපුරුදුකම් ලබා ඇති 20 දෙනෙකු එම තනතුරු සඳහා තෝරා ගත්තා. සම්මුඛ පරීක්ෂණයක්ද පවත්වා තෝරා ගත් මෙම විසි දෙනා එක් එක් ප්‍රදේශ වලට පත් කර යවා මාස තුනක් සේවය කිරීමෙන් පසුව හිටි අඩියේම ඒ අයගේ වැඩ නතර කර කලින් සිටි තනතුරුවලටම යන්නටයි දැන් වූවා. ඊට පසුව නැවත වරක් සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පවත්වා කලින් තෝරා පත් කර ගත් 20 දෙනාගෙන් අට දෙනෙකු පමණක් තෝරා ගෙන ඉතිරි 12 දෙනා පිටින් තෝරා ගත්තා. මේ දොළොස් දෙනා අතර නියම සුදුසුකම් නැති, සහතික නොලැබූ, පළපුරුදුකම් ඇති, රාජකාරිය සඳහා දඬුවම් විදි පුද්ගලයන්

පවා ඇතුළත් වි තිබෙන බව මතක් කර දෙන්න කැමතියි. ගරු සභාපතිතුමනි, කලින් තෝරා පත් කර ගෙන සිටි, පසුව පරීක්ෂණයේදී නොතේරුණු එක් පුද්ගලයෙක් ඒ සිටු වි ඇති අසාධාරණය පිළිබඳව ලිපියක් ඇමතිතුමාට යවා තිබෙනවා; ඉන් පිටපතක් මටත් ලැබී තිබෙනවා. මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් දැනගන්න කැමතියි, මෙබඳු පියවරක් ගැනීමට හේතුව කුමක්ද කියා. කලින් 20 දෙනෙකු තෝරා ගෙන පත් වීම් දුන්නා. තුන් මාසයක් සේවය කළාට පසුව හදිසියේම සේවය නතර කළා. පසුව නැවත පරීක්ෂණයක් පවත්වා කලින් තෝරා ගත් අයගෙන් අට දෙනෙකු පමණක් දෙවන වරට තෝරා ගත්තා. ඉතිරි දොළොස් දෙනා පිටස්තර අයවලුන්ගෙන් තෝරා ගත්තා. කලින් තෝරා ගත් අයවලුන්ගෙන් සමහරක් නොතේරුණු නිසා ඒ අය පැමිණිලි කරන්න ඇති. සමහර විට එසේ පැමිණිලි කළ අයටත් යම් යම් බලතල පාවිච්චි කරන්නටත් පුළුවන්කමක් ඇති. කාගේ මාර්ගයෙන් හෝ ඇමතිතුමා විසින්ද දෙපාර්තමේන්තුව විසින්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. මේ විධියට වෙනස් කර වෙනත් ක්‍රමයකින් පත්වීම් කර තිබීම අසාධාරණයක් බව කියන්න ඕනෑ. අද භූමි දෙපාර්තමේන්තුවකින්ම කටයුතු කෙරෙන්නේ ඔය විධියටයි. මේ 20 දෙනා තේරුවේ කවුරුත් විසින්ද, මේ තේරීම කළේ මොන අන්දමකටද, මාස 3ක් සේවය කිරීමෙන් පසු ඒ සේවය අත්හිටුවා ඒ සේවිකාවන් නැවත වරක් හිටපු තැන්වලටම ආපසු යවන්න හේතුව මොකක්ද? යන ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු අපි ඇමතිතුමාගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අසාධාරණ ක්‍රියාවට භාජන වුණ පිරිස වෙනුවෙන් අපි ඒ ප්‍රශ්නය ඇමතිතුමාගෙන් අහනවා.

ඊළඟට ගරු සභාපතිතුමනි, අද ග්‍රාම සේවකයින් පත් කරන්නේ කොයි ආකාරයටද කියාත් අපි ඇමතිතුමාගෙන්ම දැන ගන්න කැමතියි. අපේ ආණ්ඩුව කාලයේදී ග්‍රාම සේවකයින් පත් කළේ විභාගයක් පවත්වා, ඊළඟට සම්මුඛ පරීක්ෂණයක්ද පවත්වා උසස් නිලධාරීන්ගෙන් තුන් කරුණු විමසීමෙන් පසුවයි. පොදු

සේවා කොමිෂන් සභාවටත් ඒ අයගේ නම් යවා, ඔවුන් ලබා ගෙන තිබෙන ලකුණු අනුව සාධාරණ ක්‍රමයටයි ඔවුන්ව පත් කළේ. යු. එන්. පී. කාරයින් කිහිප දෙනෙකුටත් ඒ විධියට පත්වීම් ලැබුණා. දේශපාලනයෙන් තොරව ඔවුනොවුන්ගේ දක්ෂතාවයන් අනුවයි ඒ පත් කිරීම් කළේ. නමුත් මේ ආණ්ඩුව බලයට පැමිණී පසු නොයෙක් නොයෙක් හේතූන් උඩය කියා ග්‍රාම සේවකයින් කිහිප දෙනෙක්ම අස් කරන්න යෙදුණා. ඊට පසු ඇමතිතුමාට වුවමනා අත්දමට අලුත් අය පත් කර තිබෙනවා. හිටපු ගම්මුලාදානිවරුන් මේ අලුතෙන් පත්වීම් ලැබුවන්ගේ කොටසට ඇතුළත් වී තිබෙනවා. නමුත් නාන්සේ දන්තවා ඇති, ඒ විධියට දෙවනුවර අතුරු මැතිවරණයෙන් පසු හිටපු ගම්මුලාදානි කෙනෙක් ග්‍රාම සේවකයෙක් වශයෙන් පත් කර තිබෙනවා. සමහර විට නමුත් නාන්සේලාටත් මතක ඇති අර කාර්එකක් පිවිසීමේ සිද්ධිය. අන්න ඒ සිද්ධියටත් සම්බන්ධ වූ කෙනෙක් තමයි මේ ග්‍රාම සේවක තනතුරට පත් කර තිබෙන්නේ. ඒ වගේම, තවත් නොයෙක් නොයෙක් ප්‍රදේශවල බොහොම අසාධාරණ විධියට ග්‍රාම සේවකයන් පත් කරගෙන යනවා. හිටපු ග්‍රාම සේවකයින් අස් කර දමමින් අලුත් අය පත් කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ලඟදී බලංගොඩ ප්‍රදේශයේ සිදු වුණු සිද්ධියක් ගැන මා කියන්න කැමතියි. බලංගොඩ අතුරු මැති වරණයෙන් පසු ඒ ප්‍රදේශයේ සිටින ග්‍රාම සේවකයින් කිහිප දෙනෙකුගේම වැඩ නවත්වන්න යෙදුනා, 18 න් පහළ අයගේ නම් පවා ඡන්ද ලැයිස්තුවලට ඇතුළත් කර තිබුණාය කියන චෝදනාව උඩ. එසේ වැඩ නවත්වන ලද ග්‍රාම සේවකයින් අතුරෙන් විශේෂයෙන් එක් කෙනෙකු ගැන මා මතක් කරන්න කැමතියි. ඔහු මා හොඳට දන්නා පවුලක කෙනෙක්. අවුරුද්දක් පමණ ඔහුගේ වැඩ නවත්වා තිබුණා. පසුව දිසාපතිතුමා විසින් විභාගයක් පවත්වා ඔහු ආපසු වැඩට ගත්තා. ඔහුට සුළු දඩුවමක් පමණක් දුන්නා. නමුත් නිවැරදිකරුවෙක් හැටියට ඔහු ආපසු බඳවා ගත්තා. ඔහු නැවත වැඩ භාර ගෙන වැඩ කරගෙන යන අතරේදී නැවතත් හදිසියේම වැලිගුම්

එකක් යවමින් ඔහු සේවයෙන් අස් කළ යුතු බවත්, පැය 24ක් ඇතුළත අල්ලු කොට්ඨාශයේ ග්‍රාම සේවක මහතාට වැඩ භාරදී අස්විය යුතු බවත් දැන්වුවා. ඔහු මෙයට හේතුව සෙවීම. සඳහා කොළඹ දුව ගෙන ආවා. නමුත් ඔහුට හේතුව සොයා ගන්න බැරි වුණා. උඩින් පැමිණි නියෝගයක් අනුව එය සිටී ඇති බවයි දැන ගත හැකි වූයේ. ඊළඟට ඔහු අපි ලඟටත් ඇවිත් මේ සම්බන්ධයෙන් කිව්වා. මෙයට හේතුව සෙවීමට අපිත් බොහොම මහත්සි ගත්තා. උඩින් පැමිණි නියෝගයක් අනුව කෙරුණ බවයි අපටත් දැන ගන්න ලැබුනේ. දිසාපතිතුමා විසින් පවත්වන ලද විභාගයකින් පසුවයි නැවත ඔහුව වැඩට භාර ගත්තේ. නමුත් දිසාපතිතුමා දුන් ඒ තීරණය වෙනස් කර ඔහුව අස් කරන්න ය කියා පොදු සේවා කොමිෂන් එකට ඇමති වරයා නිර්දේශ කළාය කියා දැන ගන්නට ලැබුණා. මෙහි තිබෙන අසාධාරණකම පෙන්වා ඔහුට නැවත රක්ෂාව ලබා දීමට අපි බොහොම උත්සාහ කළා. අපේ ඒ උත්සාහයේ ප්‍රතිඵල ලැබුණේ නැහැ. නමුත් බලංගොඩ ආසනයට එක් සත් ජාතික පක්ෂයෙන් තරඟ කර පැරදුණ අපේක්ෂකයාගේත්, පැල්මඩුල්ලේ ආසනයට එක් සත් ජාතික පක්ෂයෙන් තරඟ කර පැරදුණ අපේක්ෂකයාගේත් උත්සාහය නිසා ඔහුට නැවත රක්ෂාව ලබා ගන්න පුළුවන් වුණා. මේ නිසා මා අසන්න කැමතියි. මේ පත් කිරීම්, අස් කිරීම්, වැඩ නැවත්වීම් ආදිය කෙරෙත්තේ දේශපාලන බලපෑම් උඩද, එහෙම නැත්නම් සාධාරණත්වය උඩද කියා. අපේ ආණ්ඩු කාලයේදී මේ වගේ දෙයක් සිදු වුණා නම් පත්‍රකාරයින්ට එය පළ කිරීමට ඔවුන්ගේ පත්‍රත් ඉඩ මදි වෙනව. ගරු සභාපතිතුමනි, මෙවැනි හේතූන් නිසා අද ග්‍රාම සේවකයින් බොහොම දෙනෙක් මේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි කළකිරීමට පත්ව සිටිනවා. එසේ නම් නමුත් නාන්සේලා කොහොමද රජයේ සේවකයන්ගේ බලාපොරොත්තු වන්නේ ඔවුන් අවංකව තමන්ගේ රාජකාරිය ඉෂ්ට කරයි කියා?

මගේ කථාව අවසන් කරන්න කිව්වත් තවත් කාරණයක් ගැන කැණු ස්වල්පයක් සඳහන් කරන්න කැමතියි. මිලිගම ගරු මන්ත්‍රීතුමියන් (ජේ. පී. ඔබේසේකර මිය.) ඒ ගැන කථා කරන්න බලා

[සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.]

පොරොත්තුව සිටිනවා. එනම් ලක්සල පිළිබඳවයි. මෙම ලක්සල අපේ ආණ්ඩුව කාලයේ පටන් ගත් වෙළඳ සලකුණ. එය ආරම්භයේදී එහි සහාපති හැටියට මීරිගම ගරු මන්ත්‍රීතුමිය එවකට මන්ත්‍රීවරියක් නොවෙයි—පත් කරන්න යෙදුණා. එම නායකත්වය යටතේ මෙම ව්‍යාපාරය ඉතාම ලක්ෂණව ගෙන ගිය බව කවුරුත් පිළිගත් අතර එය කාගේත් ප්‍රශංසාවට ලක් වුණා. ඔබේසේකර මහත්මියගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුත් පාලක මණ්ඩලයට තවත් කීප දෙනෙකු ඇතුළත් වුණා. ඒ පුද්ගලයන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ උදව්කාරයන්ය කියා කිසි සේත්ම කියන්න බැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට හිතවත් අයත් එහි සිටියා. ඒ කවුරුත් වාගේ හොඳ සේවයක් කළා.

එහෙත් මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසු ඔබේසේකර මැතිණිය අස් කළා, නොහොත් අස් වෙන්න කිව්වා. අනික් අයගෙන් සමහර කෙනෙක් අස් කළා. එසේ අස් කර එක්සත් ජාතික පක්ෂයට හිතවත් අය එයට ඇතුළත් කර ගත්තා. ඒකට අපි දොස් කියන්නේ නැහැ. එහෙත් ලක්සල එන්ට එන්ට ප්‍රපාතයට වැටෙන බව අපට පෙනී යනවා. මීරිගම ගරු මන්ත්‍රීතුමිය නොයෙක් අවස්ථාවලදී ඒ ගැන මේ ගරු සභාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. ඉදිරිපත් වී ඇති කරුණු අනුව ගරු ඇමතිතුමාටත් පෙනී ගියා, බලාපොරොත්තු වන අන්දමේ ප්‍රතිඵල ඇතුව මෙම වෙළඳ සල පවත්වා ගෙන නොයන බව. ඒ අනුව ලක්සල ගැන සොයා බලා වාර්තා කිරීමට එක්තරා කොමිටියක් පත් කර තිබුණා. ඒ කොමිටිය පත් කරන දිනවල ඇමතිතුමා මීරිගම ගරු මන්ත්‍රීතුමියගෙන් ඉල්ලීමක් කළා, එම කොමිටියේ සහාපති හැටියට ක්‍රියා කරන්නය කියා. ඒ ඉල්ලීම අනුවත් අපට අවබෝධ වුණේ අපේ ආණ්ඩු කාලයේ ලක්සලේ වැඩ කටයුතු හොඳින් කෙරී ඇති බව ගරු ඇමතිතුමාත් පිළිගෙන ඇති බවයි. එසේ නැත්නම් මුල සිටම එහි සහාපති හැටියට වැඩ කළ මීරිගම මන්ත්‍රීවරියට එම කොමිටියේ සහාපති හැටියට ක්‍රියා කරන්න කිව්වේ ඇයි?

ඒ වෙලාවේ මීරිගම මන්ත්‍රීවරිය මෙම යෝජනාව භාර ගන්නද නැද්ද කියන ප්‍රශ්නය ගැන මා සමගින් සාකච්ඡා කළා. අප

සාකච්ඡා කර අවසානයේදී තීරණය කර ගත්තා. මෙය භාර ගැනීමට සුදුසු නැති බව. ඒ මක්නිසාද? කොතරම් අවංක ලෙස වාර්තාවක් ඉදිරිපත් වුණත් යම් ලෙසකින් දැන් සිටින පාලක මණ්ඩලය විවේචනයට භාජන වී තිබුණෙත් එය දේශපාලන හේතූන් උඩ කරන ලද්දක් බව ඒත්තු ගන්නට ඉඩ තිබෙන නිසයි. ඒ නිසා එතුමිය ඒ පදවිය භාර ගන්නේ නැහැ. සහාපති හැටියට පත් වෙනවාට වඩා කොමිටිය ඉදිරියට ගොස් සක්ෂි දීම වඩා හොඳ බව එතුමිය තීරණය කර ගත්තා.

තමුත්තාත්සේලා ඊට පසු ආණ්ඩුවේ නිලධාරියෙක්—රත්නවෙල් මහතා—සහාපති හැටියට එයට පත් කර ගත්තා. සැහෙන කාලයක් තිස්සේ සාක්ෂිත් විමසා, ඉන්දියාවටද ගොස් මෙවැනි ව්‍යාපාර පවත්වාගෙන යන්නේ කොයි අන්දමටද කියා සොයා බලා, ඉන් පසු ඒ මහතා වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එම වාර්තාව ඉදිරිපත් කර දැන් මාස ගණනක් ගත වී ඇති තමුත් අපට තවමත් පිටපතක් ලැබී නැහැ. ඇයි මේ වාර්තාව අඩු ගණනේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ටවත් දෙන්නේ නැත්තේ? විශාල මුදලක් වියදම් කර, පරීක්ෂණ පවත්වා, සාක්ෂි විමසා, ඉන්දියාවටද ගොස් පරීක්ෂා කර බලා ඉදිරිපත් කර ඇති මෙම වාර්තාව මෙම වෙළඳ සල ප්‍රතිසංවිධානය කිරීම පිළිබඳ යම් යම් හොඳ යෝජනා තිබෙන්නටත් පුළුවනි. එම නිසා රත්නවෙල් මහතාගේ ඒ වාර්තාව බලා ගැනීමට අඩුගණනේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ටවත් අවස්ථාවක් සැලසිය යුතුයි. මෙම වාර්තාව ප්‍රසිද්ධ නොකරන හේතුව කුමක්ද කියා අපි දැනගන්න සතුටුයි. සමහර විට දැන් සිටින පාලක මණ්ඩලය තදින්ම විවේචනය කර තිබෙනවාද කියා දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් අපේ ආණ්ඩු කාලයේ පටන්ගෙන ඉතාමත් සාර්ථක අනදමින් පවත්වාගෙන ගිය මෙම ව්‍යාපාරය පිළිබඳව කරන ලද පරීක්ෂණයේ ප්‍රතිඵල බලා ගැනීමට අපටත් අයිතියක් තිබෙනවා.

අපේ කාලයේ පටන්ගත් මේ ව්‍යාපාරය හේතුවකටගෙන අපේ කාර්මිකයන්ට විශාල ප්‍රයෝජනයක් වුණා. ඔවුන්ගේ භාණ්ඩ විකුණා ගැනීමට බැරුව ඔවුන් අසරණ

තත්ත්වයට පත් වී සිටි අවස්ථාවක පටන් ගත් මෙම වෙළඳ සල නිසා ඔවුන්ගේ භාණ්ඩවලට හොඳ මිලක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වීමෙන් ඔවුන්ට විශාල සහනයක් සැලසුණා. අද මොකක්ද සිදු වී තිබෙන්නේ? ලක්සලේ සිටින යම් කිසි නිලධාරී පිරිසකට ඕනෑ හැටියට අද එ. ලක්සල ව්‍යාපාරය පවත්වාගෙන යනවා. ඒ නිසයි අපි කියන්නේ මේ වාර්තාව බැලීමට අපට අයිතියක් තිබෙනවාය කියා. ගරු ඇමතිතුමා එය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අප කී කරුණ ගැන ගරු ඇමතිතුමා විකක් සොයා බලා කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. මේ විධියේ මුදල් දෙන විට පරෙස් සමිත් දිය යුතු බවයි., අප කියන්නේ. මුදල් දෙන්නට එපාය කියා අප කියන්නේ නැහැ. අපිත් මෙහි සාමාජිකයන් හැටියට ඉන්නවා. එසේ සිටිය පලියට වැරදි කරනවා නම් ඒවා හංගා ගැනීමට අප ලැස්ති නැහැ. මේවා පෙන්වීමට අපට යුතුකමක් තියෙනවා. අවුරුදු තිස් ගණනක් තිස්සේ අප ආරක්ෂා කරගෙන ආ මේ ලංකා මහලා සමිති ව්‍යාපාරය ලංකාවේ තිබෙන බල ගතුම කාන්තා ව්‍යාපාරයයි. ඒ නිසා මේක ආරක්ෂා කළ යුතුයි. මේ ව්‍යාපාරය මේ විධියට එක්තරා සුළු පිරිසකගේ, එක පක්ෂයකට හිතවත් සුළු පිරිසකගේ අතකොළුවක් කර ගන්නට ඉඩ දුන්නොත් වෙන ආණ්ඩුවක් ආවම වෙන්තෙ මොකක්ද? ඒ ගැනයි අප කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. ව්‍යාපාරයටයි, මෙයින් පහරක් වදින්නේ. 1959 දී මා මේ ව්‍යාපාරයේ සභාපති හැටියට තේරුණා. ඒ රැස්වීමට මා ගියේත් නැහැ. මගේ ස්වාමිපුරුෂයාගේ අභාවයෙන් පසු මාස 3 ක් පමණ මා රැස්වීම්වලට ගියේ නැහැ. මා කාලයක් තිස්සේ ඒ ව්‍යාපාරයේ වෙන නිල දැරුවා. භාණ්ඩාගාරික හැටියට අවුරුදු 8 ක් සේවය කළා. ඉතාම අමාරු කාලයේදී—එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව අපට දුන් ආධාර මුදල් නැවැත්වූ කාලයේදී—අප මේ ව්‍යාපාරය ගෙන ගියා. ගම්බද කාන්තාවන් අප කළ සේවය ගැන දන්න නිසයි, ඒ විධියට මාව තෝරා ගත්තේ. අපි කැන්වස් කළේ නැහැ. ඡන්ද පත්‍රිකා වෙනස් කළේ නැහැ. මහලාවන්ට වුවමනා හැටියට ඡන්දය පාවිච්චි කරන්නට අප ඉඩ දුන්නා. මා සහා

පති හැටියට තේරුණු නමුත් 1960 ජූනි මැතිවරණයට කලින් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සභාපති හැටියට මා පත් වූ විට— ඒ නිලය භාර ගැනීමට මා තීරණය කළ අවස්ථාවේ —ලංකා මහලා සමිතියේ සභාපති පදවියෙන් මා ඉල්ලා අස්වුණා. ඇයි මා අස් වුණේ? මාව අස් කරන්නට බලයක් නැහැ. ව්‍යාපාරයේ සභාපති හැටියට ඉදගෙන ඒක අපේ පක්ෂයේ වාසියට පාවිච්චි කරන්නට මට ඉඩ තිබුණා. නමුත් මා එය කළේ නැහැ. අප තුළ ව්‍යාපාරයට ආදරයක් තියෙනවා. අප අවංකව වැඩ කළා. ලංකාවේ තිබෙන කාන්තා ව්‍යාපාරවලින් විශාලම වැදගත්ම ව්‍යාපාරය මේකයි. අප අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ අපේ වටිනා කාලය මේ ව්‍යාපාරය සඳහා ගත කළා, මේ රටේ මහලාවන් වෙනුවෙන් සේවය කිරීමට.

අ. හා. 4.30

මා දේශපාලන පක්ෂයක නායකත්වය දරන අතරම මේ මහලා සමිති ව්‍යාපාරයෙන් නිලයක් දැරුවා නම් එය මහලා සමිති ව්‍යාපාරයට විශාල පාඩුවක්. මේක අපක්ෂ පාතව කටයුතු කරන ව්‍යාපාරයක්ය කියන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. මා එය ඒ විධියට පාවිච්චි නොකළත් අපේ සතුරන්ට ඒ විධියට කියන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා බොහෝ දුර කල්පනා කර මගේ අස්වීමේ ලිපිය මා ඇරියා. දේශපාලන සම්බන්ධකම් වලින් තොරව මේ ව්‍යාපාරය ආරක්ෂා කර ගන්නට අපට ඕනෑකම තිබුණා. නමුත් දැන් මේ ව්‍යාපාරය මේ විධියට දේශපාලන අතකොළුවක් කර ගන්නට ඉඩ දී තිබීම කණගාටුවට කරුණක්. නමුත් නාත්සේලාගේ ආණ්ඩුව හැමදාම තියෙනවාය කියා ස්ථිර කරන්නට බැහැ. වෙන ආණ්ඩුවක් ආවම මේ ව්‍යාපාරයට මොකක්ද වෙන්තෙ? ඒ නිසා මේ ව්‍යාපාරයට මුදල් දෙන විට ඉල්ලන ඉල්ලන හැටියට මුදල් දෙන්නේ නැතිව මීට වඩා පරීක්ෂා කර මුදල් දෙන ලෙස මා ඉතා බැගෑපත්ව ඉල්ලා සිටිනවා. මුදල් පාවිච්චි කරන්නේ කුමක් සඳහාද කියා සොයා බලන්නට ඕනෑ. අවංකව, දේශපාලනයෙන් තොරව, කවිච්චාදයෙන් තොරව මේ ව්‍යාපාරය ගෙන යනවාද කියා සොයා බලා ආධාර දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. ගරු ඇමතිතුමාට එහෙම කරන්නට දෙසිද කියා මා දන්නේ නැහැ. සමහර

[සිටීමාවේ බණ්ඩාරනායක මිය.]

විට ඉඩ නොදෙන නට පුළුවන්. උඩින් නියෝග එන්නට පුළුවන්. ඒ මක් නිසාද? දැන් සභාපති හැටියට ඉන්නේ මැනදී සාමාජිකාවන් හැටියට බැඳුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රබල කාන්තාවක්. ඒ නිසා සමහර විට ගරු ඇමතිතුමාට ඒක කරන්නට ඉඩ දෙන එකක් නැහැ. මේවා පෙන්වුම් කිරීමට අපට වුවමනාවක් තිබෙනවා. මා මගේ කථාව මීට වඩා දික් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, මෙපමණ වේලාවක් කථා කිරීමට මට අවස්ථාව දීම ගැන තමුන් තාත්සේට ස්තූතිවන්න වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

අ. හා. 4.32

සභාපතිතුමා

(අක්කිරාසනර්)

(The Chairman)

Order, please! The Hon. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [එම්. සිවසිතම් පරම් මය.] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத் திலிருந்து நீங்கவே, உபசபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எம். சிவசிதம்பரம்] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon Mr. SPEAKER left the Chair, and Mr. DEPUTY SPEAKER [Mr. M. SIVASITHAMPARAM] took the Chair.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சைய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ගරු සභාපතිතුමනි, මා වඩා කාලය ගත කරන්නට කල්පනා කරන්නේ නැහැ. තවත් මන්ත්‍රීවරුන් 24 දෙනෙක් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින නිසා මගේ කථාව ඉක්මණින්ම අවසාන කරන්නට මා අදහස් කරනවා.

ග්‍රාම සේවකයන් විසින් කරනු ලබන සේවාව ගැනත් ගෘහ කට්ඨාන අංශය සම්බන්ධයෙන් දැනට පවතින වැඩ පිළිවෙළ ගැනත් මා කරුණු ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්නට අදහස් කරගෙන සිටියා. එහෙත් අපේ නායිකාවගේ කථාවේදී සඳහන් වුණු නිසා ග්‍රාම සේවකයන් පිළිබඳව මා දීර්ඝ වශයෙන් කරුණු ඉදිරිපත්

කරන්නේ නැහැ. ග්‍රාම සේවකයන් විසින් තම සේවාව ගම් මූලාදානින් විසින් කරනු ලැබුවාට වඩා උතුම් අන්දමින් කරගෙන යන බව පෙනෙනවා. නොයෙකුත් අවස්ථා වලදී ඒ උදවියගේ යම් යම් අඩුපාඩු පෙනෙන්නට තිබුණත් බොහෝ විට ඒ උදවිය ඉතා හොඳින් කටයුතු කරන බව පෙනෙනවා. උගත් තරුණයන් එම කටයුත්තට පත් වී සිටින නිසා ගම් පළාත් වල දියුණුවට මහෝපකාරීවන ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාර වැනි කටයුතුවලට මුල් වී ඒ උදවිය ක්‍රියා කරන බව පෙනෙන හෙයින් ඔවුන්ගෙන් රටට විශාලතම සේවාවක් සිදු වෙනවායැයි අපට පිළිගන්නට පුළුවනි. ඒ බව ගරු ඇමතිතුමාත් පිළිගෙන තිබෙනවා. යම් යම් කැලඹද පළාත්වල සේවයෙහි යෙදී සිටින ග්‍රාම සේවකයන්ගේ සහාය ලබාගෙන හොරෙන් ලී කැපීමෙහි නියුක්ත වුවත් අල්ලා ඔවුන්ට යම් අන්දමක දඩයක් ගැසුවොත්, එම දඩයෙන් සියයට 20 ක ප්‍රමාණයක් ග්‍රාම සේවකයන්ට දෙන්නට ගරු ඇමතිතුමා තීරණය කළේ එම නිසා වන්නට ඇතැයි මා සිතනවා. ඒ වාගේම, සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුවත් මේ ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන නිසා කසිප්පු උවදුර නැති කිරීම සඳහාත් ඒ අයගේ සහාය ලබා ගැනීමට එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළ හැකි බව අදහසක් වශයෙන් මා ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. හොරෙන් ලී කැපීම නතර කරන්නට යටකී ආකාරයට ග්‍රාම සේවකයන්ගේ සහාය ලබා ගන්නවා වාගේම කසිප්පු උවදුර නැති කරන්නටත් ග්‍රාම සේවකයන්ගේ සහාය ලබා ගන්නට පුළුවනි. කසිප්පු කාරයකට යම් කිසි දඩයක් ගැසුවොත්, එම කසිප්පු කාරයා අල්ලන්නට ඔත්තුව දුන්නේ ග්‍රාම සේවකයා නම් ඒ ග්‍රාම සේවකයාට එම දඩයෙන් සියයට 20 ක් දුන්නොත් එම දූෂණ ක්‍රියා කරන්නන් ඇල්ලීම සඳහා ඉන් ඉදිරියට ග්‍රාම සේවකයා බොහෝ මහන්සි ගෙන කටයුතු කරනවා ඇති. යම් විධියකින් ග්‍රාම සේවකයකු සිටින පළාතක පවතින හොර සුරා ව්‍යාපාරයක් ඇල්ලීමට එම ග්‍රාම සේවකයා ඉදිරිපත් නොවුවහොත්, එම නිසා එය පොලීසිය මගින් ඇල්ලුවොත්, එම ග්‍රාම සේවකයාට යම්කිසි දඩයක් ගහන්නට වුවත් ගරු ඇමතිතුමාට පුළුවනි. කෙසේ වෙතත්, එවැනි වැඩ පිළි

වෙලක් ආරම්භ කළොත් කසිප්පු උවදුර ඉක්මණින් නැති කරන්නට පුළුවන් වේයැයි මා විශ්වාස කරනවා.

ග්‍රාම සේවකයන් නොයෙකුත් පළාත් වලට මාරු කරන බව තමුන් නාන්සේලා දන්නවා ඇති. ඔවුන්ට යම් යම් පළාත් වලදී නිවාස පහසුව සලසා ගැනීම දුෂ්කරයි. එසේ හෙයින් ඔවුන්ට නිවාස පහසුව සලසා දීම රජයේ යුතුකමක් බව කියන්නට කැමතියි. ඔවුන්ට ගෙවල් කුලී වශයෙන් අඩු ගණනේ රුපියල් 30 ක් වත් දෙන්නට ක්‍රමයක් ඇති කළොත් හොඳයි. ග්‍රාම සේවකයන්ගේ නිවාස ප්‍රශ්නය නිසියාකාර විසඳන්නේ නම් ඒ උදවියට තමන්ගේ සේවය මිට වඩා අපක්ෂපාතී ලෙසත් හොඳටත් කරන්නට පුළුවනි. ඒ උදවිය පැය 24 ම සේවය කරනවා. ඒ උදවිය රාජකාරිය කරන්නට ගිය වේලාවකදී ජීවිතය නැතිවන අවස්ථාවකදී මුහුණ දුන්නොත් ඒ වෙනුවෙන් ලොකු වන්දියක් දීම සඳහා තමුන් නාන්සේලා වැඩ පිළිවෙලක් යෙදවෙත් එය ඉතා හොඳ දෙයක් වන බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

ග්‍රාම සේවක පුරප්පාඩු විශාල ගණනක් තිබෙනවායයි මට දනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේත් ග්‍රාම සේවක පුරප්පාඩු හය හතක් තිබෙනවා. එම පුරප්පාඩු සඳහා පැරණි ගම්මුලාදැනින්ගෙන් සුදුසු අය තෝරා ගන්නට කල්පනා නොකර ඒ වෙනුවෙන් තරඟ විභාගයක් තැබීමට වැඩ පිළිවෙලක් යෙදවෙත් බොහොම හොඳයි. අපේ ගම්බද පළාත්වල රක්ෂා නැති උපාධිධාරීන් පවා බොහොම සිටිනවා. පඩිය අඩු වුවත් එවැනි උදවිය පවා ග්‍රාම සේවක තනතුරු සඳහා ඉදිරිපත් වන්නට පුළුවනි. හැබැයි, තමුන් නාන්සේලා එවැනි උදවිය එම වෘත්තියට උනන්දු කරවීම සඳහා යම්කිසි පොරොන් දුටුකින් දුන්නොත් මෙම වැඩ පිළිවෙල වඩාත් සාර්ථක වෙනවා ඇති. ග්‍රාම සේවකයන්ට, සී.ආර්.ඕ. සේවයට ඇතුළත් වීම සඳහා පවත්වන විභාග වලට වුවත් ඉදිරිපත් වන්නට ඉඩ සලසා දුන්නොත් ඔවුන්ගේ සේවය මිට වඩා උතුම් තත්ත්වයකට පත්වෙනවා ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ ග්‍රාම සේවක මහතන් දේශපාලනයෙන් තොරව හොඳින් රාජකාරි කරනවා.

එහෙත් ඒ උදවියට මුහුණ පාන්නට සිදු වී ඇති එක්තරා කරදරයක් ගැන දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් මාත් සමග තරඟ කළ තැනැත්තාට දන්නවා, කසිප්පු ව්‍යාපාරය නැති කරන්නට උත්සාහ ගන්නා ග්‍රාම සේවකයන්ට කිසිම වග විභාගයක් නැතුව මාරු කරන්නට කසිප්පු ව්‍යාපාර පවත්වා ගෙන යන උදවිය උත්සාහ ගන්නා බව දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ ගැන ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාට පැමිණිලි කළ මා, ඒ සම්බන්ධයෙන් විභාගයක් පවත්වන ලෙස ඉල්ලා සිටියා. මගේ ඉල්ලීම අනුව එම ස්ථාන මාරුව වහාම නවත්වා ඒ සම්බන්ධයෙන් විභාගයක් පවත්වන්නට කටයුතු යෙදීම ගැන මා එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඉදිරිපත් කරන හොඳ අදහස් ගරු ඇමතිතුමා විසින් ක්‍රියාත්මක කරන බව මා දන්නවා. ඒ විශ්වාසය උඩයි, ගම්බද පළාත්වල වාසය කරන උපාධිධාරී තරුණයන්ටත් ඉදිරිපත් වන්නට පුළුවන් ආකාරයට විභාගයක් පවත්වා ග්‍රාම සේවක පුරප්පාඩු පුරවන හැටියට මා ඉල්ලා සිටින්නේ. රක්ෂා නැතිව සිටින ඒ උපාධිධාරීන්ට එයින් විශාල සහනයක් සැලසෙනවා. ග්‍රාම සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් මා කරන කථාව අවසන් කිරීමට මත්තෙන්, තමන්ගේ සේවය ඉතා හොඳින් කිරීම ගැන ඒ ග්‍රාම සේවකයන්ට මා ස්තූති කරනවා.

රීළඟට, ගෘහ කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට ඕනෑ. ගෘහ කර්මාන්තවලින් තමයි, රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නට පුළුවන් කම ලැබෙන්නේ. 1957 වන තුරු මේ රටේ බිඳි කර්මාන්තය පැවතුණේ සුළු කර්මාන්තයක් වශයෙන් බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ කාලයේදී නම් 10,000 ක් වත් ඒ කර්මාන්තයේ යෙදුණේ නැහැ. එම කර්මාන්තයට ආධාර කිරීම සඳහා, දිවංගත බණ්ඩාරනායක මහතාගේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදී ඉන් දියාවෙන් බිඳි ගෙන්වීම සියයට 20 කින් අඩු කළා. ඒ හේතුවෙන්, 1962 දී ලක්ෂ 3 කට පමණ බිඳි කර්මාන්තය මගින් රක්ෂා ලැබුණා. එහෙත් ඒ වන විටත් බිඳි කර්මාන්තය පැවතුණේ ගෘහ කර්මාන්තයක් වශයෙන්මයි.

[ද සොසිසා සිරිවර්ධන මයා.]

බිඞ් කර්මාන්තයේ යෙදෙන අයට සාධාරණ වැටුප් හා අනෙකුත් පහසුකම් ලබා දීම සඳහා, පස් දෙනකුට වඩා ඒ කර්මාන්තයේ යෙදෙනවා නම් පඩි පාලක සභා මගින් නියම කරන පඩිනඩිත් අර්ථ සාධක අරමුදලක් ඔවුන්ට හිමි වන ආකාරයට ඒ කාලයේ සිටි කර්මාන්ත ඇමතිතුමා විසින් අවශ්‍ය විධිවිධාන සලසනු ලැබුවා. අපේ ආණ්ඩු තිබුණු කාලයේ බිඞ් කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින්නන්ගේ දියුණුව සඳහා අප ඒ විධියට කටයුතු කළ නිසා, මීට අවුරුදු දෙකකට පමණ කලින් කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් මා ප්‍රශ්න කීපයක් ඇසුවා, බිඞ් කර්මාන්තයේ වර්තමාන තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන්. බිඞ් කර්මාන්තයේ වර්තමාන තත්ත්වය ගැන දැන ගැනීම සඳහා මා ඒ ප්‍රශ්න ඇසුවත්, ඒවාට පිළිතුරු ලැබුණේ නැහැ. අප විසින් බිඞ් කර්මාන්තය ක්‍රමයෙන් දියුණුව කරා ගෙන ගියත්, මේ ආණ්ඩුව ඒ කර්මාන්තය නැවතත් ගෘහ කර්මාන්ත තත්ත්වයට ආපස්සට තල්ලු කර තිබෙන බව අපට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා.

ඒ විධියට බිඞ් කර්මාන්තය ගෘහ කර්මාන්තයක තත්ත්වයට මේ ආණ්ඩුව විසින් නැවතත් පත් කර තිබෙන අතර, ගෘහ කර්මාන්තයක් වශයෙන් පවා එහි බොහෝ අඩුපාඩුකම් පෙනෙන්නට තිබෙනවා. හතර පස් දෙනකුට බිඞ් සපයනවා නම්, මන්ත්‍රීවරයකුගේ ලිපියක් තිබෙනවා නම්, බිඞ් කාර්මිකයන්ට ලැබෙන පහසුකම් ඒ අයටත් දෙනවා. එහෙත් එතැන වැඩ කරන අයට පඩි පාලක සභා මගින් නියම කරන පඩිනඩි ලැබෙන්නේ නැහැ; අර්ථ සාධක අරමුදල්වලට හිමිකමක් ඇත්තේත් නැහැ. කොටින්ම කියනවා නම්, අප විසින් ඉදිරියට ගෙන ගිය බිඞ් කර්මාන්තය ආපස්සට තල්ලු කර දැමීමයි, මේ ආණ්ඩුවෙන් සිදු වී තිබෙන්නේ. මේ ආණ්ඩුව ගාම සේවක වැඩ පිළිවෙළ ආපස්සට තල්ලු කරන්නට හදනවා වාගේම, බිඞ් කර්මාන්තයත් ආපස්සට තල්ලු කළා. අපේ ආණ්ඩුව විසින් බිඞ් කර්මාන්තය දියුණු කළා; එහි නියුක්ත අයට පඩි පාලක සභා මගින් නියම කෙරෙන පඩිනඩි හා අර්ථසාධක අරමුදල්වලට හිමිකම් ලබා දුන්නා; එසේම බිඞ් කර්මාන්තකාරයන්ගෙන් රජයට

විශාල මුදලක් ලබා ගත්තා. ඒ සියල්ලක් ම මේ ආණ්ඩුව යටතේ නැති වී ගිහිත්, බිඞ් කමරාන්තය නැවතත් ගෘහ කර්මාන්තයක් බවට පත් වී, එම කර්මාන්තය ක්‍රමානුකූලව අභාවයට යනවා.

අපේ ආණ්ඩුව විසින් බිඞ් කර්මාන්තය සුළු කර්මාන්තයක් වශයෙන් දියුණුවට පත් කළ අවස්ථාවේදී, බිඞ් කාර්මිකයන් ඉතාමත් හොඳට දුම්කොළ වගාව දියුණු කළා. දැන් ඒ කර්මාන්තය ආපස්සට ගමන් කරන නිසා දුම්කොළ වගාවත් අභාවයට යන්නට ඉඩ නොදී, බිඞ් ඔතන සෑම දෙනාම බිඞ් කර්මාන්ත හිමියන් වශයෙන් නොසලකා, හතු පිපෙන්නා වාගේ බිඞ් කර්මාන්ත හිමියන් ඇති වන්නට ඉඩකඩ තබන්නේ නැතිව, සාමාන්‍යයෙන් අවුරුද්දකට පමණ කලින් ලියාපදිංචි වුණු අය පමණක් බිඞ් කර්මාන්ත හිමියන් වශයෙන් සලකන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වාගේම, පේස කර්මාන්තය ගැනත් වචන කිහිපයක් කිව යුතුව තිබෙනවා. පේස කර්මාන්තය දියුණු කිරීම සඳහා, එහි පුහුණුවක් ලබා දීම සඳහා, පේසකර්ම මධ්‍යස්ථාන 1,000 ක් පමණ ආරම්භ කර, ඒ එක මධ්‍යස්ථානයක 25 දෙනා බැගින් 25,000 කට පමණ රක්ෂා නැත්තම් පුහුණුව ලබා දීමට කටයුතු කිරීම ගැන, ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාට මා ස්තූති කරනවා. මගේ ඡන්දදායක කොටි ජාලයේත් පේසකර්ම මධ්‍යස්ථාන 7 ක් විවෘත කර, දැන් ඒවායේ වැඩ කෙරීගෙන යනවා; පුහුණුව ලබා දීගෙන යනවා. දැන් සමහරුන්ගේ පුහුණුව අවසාන වන්නටත් ලගයි. නමුත් පුහුණුව පමණයි ඒ උදවියට ලැබුණේ. සමුපකාර ව්‍යාපාරය අනුව මේ කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට පුළුවනි. නමුත් අද සිද්ධ වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? මේ කර්මාන්තය සම්පූර්ණයෙන්ම කඩා කප්පල් වී තිබෙනවා. මක්නිසාද? තුල් සපයා ගැනීමට මාර්ගයක් නැති නිසයි. මේ මධ්‍යස්ථානවලට දැන් තල් ලබා ගැනීමට කිසිම ක්‍රමයක් නැහැ. එමනිසා ඒකට කඩා කප්පල් වී තිබෙන මේ රෙදි විවීමේ කර්මාන්තය නැවත නගා සිටුවීමට නම් ගරු ඇමතිතුමා කැබිනට් මණ්ඩලය තුළ සටනක් කර අවශ්‍ය තල් ගෙත්වා දෙන්නට වැඩ පිළිවෙළක් යෙදිය යුතුයි.

පෞද්ගලික යන්ත්‍ර හිමියන්ට නම් කල කඩෙන් හරි නුල් අරගෙන වැඩ කරන්නට පුළුවනි. නමුත් සමුපකාර ව්‍යාපාරයට බැදී පවත්වා ගෙන යන මධ්‍යස්ථානවලට නම් නුල් ලබා ගැනීමට කිසිම මාර්ගයක් නැහැ. මේ ව්‍යාපාරය පටන් ගත් අවස්ථාවේදී නම් හොඳට වැඩ කරගෙන ආවා. නමුත් දැන් මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ මක්නිසාද කියා මට නම් තේරුම් ගන්නට බැහැ. මේ අමාත්‍යාංශයේ එදා සිටි නිලධාරීන්මයි දැනුත් සිටින්නේ. ගරු ඇමතිතුමාගේ නියෝග උඩ මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇතිවුණාද කියා මා දන්නේ නැහැ. සමුපකාර ව්‍යාපාරයට බැදී පවත්වා ගෙන යන අන් යන්ත්‍ර පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථානවලට වුවමනා නුල් ප්‍රමාණය නීතිපතා සැපයීමට වහාම වැඩ පිළිවෙලක් යොදන මෙන් මා නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා. නුල් නැතිකම නිසා දිවයිනේ තිබෙන අන් යන්ත්‍ර පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථානවලින් සියයට 75 ක් ම අද ක්‍රියා විරහිත වී තිබෙන බව මා කියනවා. එමනිසා බොහෝ දෙනාට රක්ෂාවක් නැතිවී තිබෙනවා. තමන් නාන්සේ පත්‍ර මාර්ගයෙනුත් එය දකින්නට ඇති. එමනිසා වහාම මේ ගැන පිළියමක් යෙදීම තමුත්තාන්සේගේ යුතුකමයි.

• වේයන්ගොඩ රෙදි වියන කර්මාන්ත ශාලාවේ නිපදවන නුල් තොගය පෞද්ගලික අංශයේ ලොකු ලොකු කර්මාන්ත කරුවන් රැගෙන යනවාය කියා අත්තන ගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමිය (සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මිය.) කියනවා. මොරටුවේ ගරු මන්ත්‍රීමාට අයිති වෙලෝනා කර්මාන්ත ශාලාවේ වැන් ඇවිත් ඒ නුල් තොගය ගෙන යනවාලු. ගරු ඇමතිතුමා ඇයි මේවාට ඉඩ දෙන්නේ? ඇත්ත වශයෙන්ම අද සිද්ධ වී තිබෙන්නේ මේ කයි. වේයන්ගොඩ රෙදි විවිමේ කර්මාන්ත ශාලාව පවතින්නේ කර්මාන්ත ඇමති තුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේයි. ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා ඒ ඇමතිතුමා සමග කීවිටු සහයෝගයකින් මේ වැඩ කරන්නට ඕනෑ. එහෙම වැඩ නොකරන නිසයි අද මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇතිවී තිබෙන්නේ. තමුත්තාන්සේ ඉදිරිපත් වී වේයන්ගොඩ ඒ කර්මාන්ත ශාලාව තමන් නාන්සේගේ අමාත්‍යාංශය යටතට ගන්න. කර්මාන්ත ඇමතිතුමා එතමාට වුවමනා විධියට වැඩ කරගෙන යනවා. තමුත්තාන්

සේට මේ කටයුතු හරියාකාරව ගෙන යන්නට ඉඩක් තබන්නේ නැහැ. ඇමතිවරුන් අතර සහයෝගයක් නැතිකම නිසා මේ ව්‍යාපාර කඩාකප්පල් වෙනවා.

අප බලයේ සිටි කාලයේදී අපේ ආණ්ඩුවට වීන ආණ්ඩුවෙන් ආධාරයක් වශයෙන් ලැබුණු විදුලි බල පේෂකර්ම යන්ත්‍රෝපකරණ ගැන තමුත්තාන්සේට මතක ඇති. මගේ කොට්ඨාශයේත් ඒ විදුලි බල පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථානයක් ඉදි කිරීම සඳහා දැන් අවුරුදු තුනහමාරක් තිස්සේ රුපියල් ලක්ෂයකට වැඩියෙන් වියදම් කර තිබෙනවා. දිවුලපිටිය කොට්ඨාශයේත් එවැනි විදුලි බල පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථාන එකක් හෝ දෙකක් තිබෙනවා. නමුත් දැන් ඒ ස්ථානවල තිබෙන්නේ ගොඩනැගිලි පමණයි. සමහර ස්ථානවල යන්ත්‍ර නැහැ. සමහර ස්ථානවල යන්ත්‍ර තිබුණත් නුල් නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ. මෙවැනි තත්ත්වයක් මධ්‍යයේ මේ රටේ රෙදි විවිමේ කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට පුළුවන්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා.

අ. භා. 4.45

අපේ කර්මාන්ත ඇමතිතුමා දැන් වාටා, බිර්ලා වැනි විශාල සමාගම්වලට කොටස් දී රෙදි විවිමේ ව්‍යාපාරය ගෙන යන්නට තීරණය කර තිබෙනවා. කර්මාන්ත ඇමති තුමා විදේශීය පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට එහෙම සැලකිලි දක්වන විට ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා තව තවත් හොඳ වර්ගයේ රෙදි පිටරපින් ගෙන්වන්නට අවසර දෙනවා. කැබිනට් මණ්ඩලය මේ ආකාරයට ක්‍රියා කරන්නේ මක්නිසාද? ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා මහන්සි වී මේ රටේ පේෂ කර්මාන්ත දියුණු කරන්නට උත්සාහ කරනවා. නමුත් කර්මාන්ත ඇමති තුමාත් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් තමුත්තාන්සේගේ ව්‍යාපාරයට පහර වදින විධියට කටයුතු කරනවා. අප බලයේ සිටින කාලයේදී මේ වර්ෂය අවසාන වන විට පිටරපින් රෙදි එක අගලක්වත් ගෙන්වන්නේ නැතිව අපට වුවමනා කරන රෙදි ප්‍රමාණය ලංකාවේම නිෂ්පාදනය කිරීමට වැඩ පිළිවෙල සකස් කර තිබුණා. ඒ පරමාර්ථයෙන් තමයි අප එක් කාලයක කපනයකට රෙදි යාර හය බැගින් උන්නේ. ඊට විරෝධය දැක්වීමක් වශයෙන් ඒ

[ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා]

අවස්ථාවේදී වර්තමාන ස්වදේශ කටයුතු භාර ගැන ඇමතිතුමා මේ පාර්ලිමේන්තු ගොඩනැගිල්ලට පැමිණි සැටින් දැන් මෙම අංශය භාර ඇමති වශයෙන් වැඩ කරන සැටින් කල්පනා කළාම මට ඉතා කණගාටු හිතෙනවා. මේ රටේ පේෂ කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට අප ලොකු මහන්සියක් ගන්නා නමුත් දැන් ඒ වැඩ පිළිවෙලෙහි ලොකු වෙනසක් කරන්නට යනවා. කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඇමතිවරුන් කිසිම සහයෝගයක්, සංවිධානයක් නැතිව වැඩ කරනවා. මේ අවස්ථාවේදී මා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. තමුන් නාන්සේ කැබිනට් මණ්ඩලය තුළ සටනක් ගෙන යන්න. වේයන් ගොඩ හා තුල්හිරියේ රෙදි කර්මාන්ත ශාලාවල නිෂ්පාදනය කරන තුල් සමුපකාර ව්‍යාපාරය අනුව පවත්වාගෙන පේෂකම් මධ්‍යස්ථානවලට පමණක් නිකුත් කළයුතු ය කියා තමුන් නාන්සේ කැබිනට් මණ්ඩලයට තරයේම කියා සිටින්න. එසේ නැතිව කවදාවත් තුල් ගෙන්වන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. කර්මාන්ත ඇමතිතුමා කර්මාන්ත දියුණු කරන්නට හදනවා. වෙළඳ ඇමතිතුමා වෙළඳාම දියුණු කරන්නට හදනවා. එබඳු වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙනවා. ඒ සඳහා ඒ ඒ ඇමතිවරු වැඩ කරනවා. ඔබතුමා අත්යන්ත්‍ර විසිපන්දහක් තබා ගෙන තුල් නැතිව වැඩ කරන්නේ කොහොමද? ඒ නිසා ඒ ගැන කල්පනා කර වැඩ කරන ලෙසයි මා ඉල්ලන්නේ. මහජනයා සමග කීට්ටුවෙන් සම්බන්ධකම් ඇතිව තේන නිසා මහජනයාගේ කැකිකු ම අත්තා ඇමතිවරයකු නිසයි තමුන් නාන්සේට මේවා කියන්නේ. විරුද්ධ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින නිසා විරුද්ධයෙන් කියනවා නොවෙයි. මා දෙන්නේ අදහසක් පමණයි. ඒ ගැන කල්පනා කිරීම තමුන් නාන්සේ ගේ වැඩක්.

ගෘහ කර්මාන්තයෙන් තමයි රටක් දියුණු කරන්නට පුළුවන්. ධනපති රටවල් වුණත් සමාජවාදී රටවල් වුණත් ඒ විධියටයි දියුණු වන්නේ. ජපන් රට ගැන කල්පනා කර බලන්න. සුළු කොටස් වෙන වෙනම සාදා මධ්‍යස්ථානයකට ඒ කොටස් ගෙනවිත් තමයි සෙල්ලම් බඩු වුණත් හදන්නේ. සමාජවාදී රටවලින් එහෙමයි. ඔය ගැම රටක්ම වාගේ සුළු කර්මාන්ත

වලින් තමයි රටේ වැඩි දෙනකුට රක්‍ෂාවල් ලැබෙන්නට මග සලසන්නේ. එහෙම නැතිව ඉස්කෝලවලටම ගිහිල්ලා ඒ අධ්‍යාපනය පමණක් ලබාගෙන ආණ්ඩුවේම රක්‍ෂාවල් ලබා ගන්නට ගැම දෙනාටම පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ අංශයෙන් වැඩ ලැබෙනවා නම් හැමෝම ආණ්ඩුවේ රක්‍ෂාවල් ලැබෙන තුරු බලාගෙන ඉන්නේ නැහැ. ලාභ ප්‍රයෝජන ලැබෙනවා නම් සුළු කර්මාන්ත තව තවත් දියුණු කරන්නට පුළුවන්.

කර්මාන්ත දියුණුව සඳහා විදුලි බලය බොහෝ දුරට ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. විදුලි බලයෙන් වැඩ කරන්නට පහසුකම් සැලසෙනවා නම් බොහොමයක් කර්මාන්ත වැඩි ලාභයක් ලැබෙන ආකාරයට කර ගෙන යන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ නිසා ගැම ප්‍රදේශයකටම විදුලි බලය සපයන්නට ඕනෑ. නොයෙක් රටවල් දියුණු වී තිබෙන්නේ විදුලි බලය යොදා වැඩ කිරීමෙන් බව කියන්නට ඕනෑ තරම් සාධක තිබෙනවා. කොරියාවට මා ගිය අවස්ථාවේ ඒ කාරණය මට වඩාත් පැහැදිලි වුණා. අවුරුදු දහයක් ඇතුළත ඒ රට කෘෂි කර්මාන්තය අතින් ඔය තරම් උසස් දියුණුවක් ලබා ගන්නේ විදුලි බලය, චතුර සහ ජෝර යොදන්නට පටන් ගත් නිසයි. ඔය තුන පාවිච්චියෙන් වැඩ කර තොත් දැනට වඩා විශාල ලාභයක් පහසු වෙන් ලැබෙන්නට වැඩ කරන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ අයට අවශ්‍ය තරම් අස්වැන්න ලබාගෙන වැඩි හරිය පිටරට වලට යවන්නටත් පුළුවන් වෙලා තියෙන්නේ මා කී ඒ දේවල් තුන බෙහෙවින් පාවිච්චි කරන්නට පටන් ගත් නිසයි.

ගෘහ කර්මාන්ත භාරව වැඩ කරන ඇමතිතුමාට මේ රටේ දියුණුව සඳහා විශාල වැඩ කොටසක් කරන්නට පුළුවන්. දහස් ගණනකට රක්‍ෂා ලබා දෙන්නටත් එතුමාට වැඩ පිළිවෙල ඇති කරන්නට පුළුවන්. බිහි කර්මාන්තය වැනි සුළු කර්මාන්තත්, රෙදි කර්මාන්තය වැනි කර්මාන්තත් වැඩි වැඩියෙන් දියුණු වන විට වැඩි පිරිසකට රක්‍ෂාත් ලැබෙනවා. ඒ නිසා තමුන් නාන්සේ අතට ඔය එක ප්‍රධාන කර්මාන්තශාලාවක්වත් ගන්න. ඔය වේයන්ගොඩ රෙදි කර්මාන්තශාලාවේ

ඇති කරන නුල් වික වෙලෝනාවට යවන්නට ඉඩ තියන්නට එපා. ඒවා සමුපකාරයට යවන්න. ඒ විධියට මේ අංශයෙන් රටට දැනට වඩා සේවයක් ලබා දෙන්නැයි ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන සවලපය අවසන් කරනවා.

විජේරත්න බණ්ඩා මයා.
(ශ්‍රී ලං. விஜேரத்ன பண்டா)
(Mr. Wijeratne Banda)

ගරු සභාපතිතුමනි, සවදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශය ගැන වචන කිහිපයක් කලා කරන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. ජාතික ආණ්ඩුවේ තිබෙන අමාත්‍යාංශ ගැන සලකා බලන විට අපට එක්තරා ප්‍රමාණයකටවත් සැහීමකට පත් වන්නට පුළුවන් එකම අමාත්‍යාංශය සවදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශය බව ප්‍රථමකොටම කියන්නට කැමතියි. මා එසේ කියන්නේ කෘතඥපූර්වකවයි. නොදියුණු උභවය යම් යම් අවස්ථාවලදී එක්තරා ප්‍රමාණයකටවත් යම් යම් අංශ වලින් සේවයක් සිදු වුණා නම් සිදු වුණේ මේ ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශයෙන් ගත් වැඩ පිළිවෙලවල් අනුව නිසා මා එසේ කියනවා. ඒ නිසයි ඒ ඇමතිතුමාට මා පුළුල්වෙන්ම ප්‍රසාශා කෙළේ.

උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන අංශය මගින් කරගෙන යන වැඩ සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන වැඩ පිළිවෙල භාරව කටයුතු කරන කොමසාරිස්තුමා යටතේ උඩරට ප්‍රදේශවල පාරවල් සැදීම, පාඨශාලා ගොඩනැගිලි තැනවීම, ජල සම්පාදන කටයුතු ආදී වැඩ කටයුතු රාශියක් කෙරීගෙන යනවා. ලක්ෂ හැට හත්තැවක වැඩ ඒ මගින් කෙරෙනවා. අවුරුද්දකට ඒ තරම් විශාල මුදලක් වියදම් කරනවා. ඒ තරම් මුදල් වැය කර වැඩ කරන්නට කටයුතු සංවිධානය කර තිබෙන නමුත් ඒ වැඩ කරගෙන යෑමේදී නොයෙකුත් දුෂ්කරතාවන්ට මුහුණ පෑමට සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන් පාරවල් හැදීම සම්බන්ධයෙන් යම් යම් කරදර ඇති වෙනවා. පාරවල් හැදීම කෙරෙන්නේ රජයේ වැඩ දෙපාර්ත මේන්තුව මගිනුයි. ප්‍රසිද්ධ වැඩ දෙපාර්ත මේන්තුව මගින් කෙරෙන වැඩ කලට

වෙලාවට කෙරෙන්නේ නැහැ. ශ්‍රීපාද-කඳුඅඟ පාර කපන්නට පටන් ගත්තේ 1966 දීයි. ඔව්ද්දී මහත්වරුන්ට භාර දුන්නා පාරවල් අටක්. ඔව්ද්දී උන්නාහේට වැඩ පවරා දීලා උන්නාහේ දැන් පැත්තකට වෙලා ඉන්නවා. මේ නිසා මහියංගනය, බිබිල, සොරණාතොට වැනි ආසන කිහිපයක වැඩ කටයුතු රාශියක් අඩපණව පවතිනවා. එපමණක් නොවෙයි; ඔහු යටතේ සේවය කළ කම්කරුවන්ට හරි හැටි පඩි නඩි පවා නොගෙවීම නිසා දැන් ඒ කම්කරුවන් කම්කරු උසාවියේ පිහිට පතා ඉදිරිපත්ව සිටිනවා. රිදීපාන-කන්දෙ ගෙදර පාර සැදීම සඳහා කොන්ත්‍රාත්තුව ගෙන සිටි ඒ පුද්ගලයාගේ නම මා හිතන්නේ මහලිංගම් කියායි. මේ ගැන වහාම පරීක්ෂණයක් පවත්වා ඒ කොන්ත්‍රාත්තුව අවලංගු කර, වැඩ කරන්නට පුළුවන් කොන්ත්‍රාත්කරුවෙකුට හෝ සංවිධානයකට එය භාර දෙන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වගේම උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන කොමිෂන් සභාව මගින් කරගෙන යන වැඩ කටයුතු පිළිබඳ කොන්ත්‍රාත් පෞද්ගලික කොන්ත්‍රාත්වරුන්ට හෝ සමුපකාර සමිති සංගම්වලට හෝ එසේත් නැතිනම් ඒ ඒ ප්‍රදේශවල පළාත් පාලන ආයතනවලට පවරා දෙන්න කියන කාරණය මා මේ අවස්ථාවේදී අදහසක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව මුදල් කාබාසිනියා කරන දෙපාර්තමේන්තුවක් නිසා ඊට කොයිතරම් මුදල් දුන්නත් බොහොම ලෙහෙසියෙන් ඒවා වියදම් කර දමනවා. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමාගේ බලාපොරොත්තු හරිහැටි ඉටු නොවන්නට බොහෝ දුරට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ නිසා මා කලින් සඳහන් කළ අන්දමට පාරවල් තැනීමේ කටයුතු රජයේ වැඩ දෙපාර්ත මේන්තුවෙන් ඉවත් කර දැනට ජල යෝජනා ක්‍රම භාර දෙන්නා වගේ ඒ ඒ පළාත්වල පළාත් පාලන ආයතනවලටත්, සමුපකාර සමිති සංගම් ආදියටත්, ශ්‍රාම සංවර්ධන සමිතිවලට සහ පෞද්ගලික කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ටත් භාර දෙන්න කියා ඉල්ලා සිටිනවා. එවිට ගම්වල අවශ්‍ය තාවන් අනුව ඒ කටයුතු නියම අන්දමට

[විජේරත්න බණ්ඩා මහා.]

ඉටු කර ගන්නට පුළුවන් වෙයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. ඒ නිසා ඒ ගැන ඇමති තුමාගේ අවධානය මා යොමු කරවනවා.

ඊළඟට ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ගේ ප්‍රශ්න ගැන මතක් කරන්නට මා අදහස් කරනවා. ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන් රාජකාරි කරන්නේ ඒ උදවිය උපන් ගම්වල නොවන බව තමුන් තාත්සේ දන්නවා. උපන් ගමේ රාජකාරි කිරීමට කොයිම අවස්ථාවකවත් ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන්ට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ. පිට ගම්වලට ගොස් රාජකාරි කිරීමේදී ඔවුන්ට නොයෙක් ප්‍රශ්නවලට මුහුණපාන්නට සිද්ධ වෙනවා. දැන් මාස තුන හතරකට උඩදී ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන්ගේ රැස්වීමකට සහභාගි වෙන්නට මටත් අවස්ථාවක් ලැබුණි. බදුල්ලේ දිසාපතිතුමාත්, තවත් දෙපාර්තමේන්තු කිහිපයක උසස් නිලධාරීන් කීප දෙනෙකුත් ඒ රැස්වීමට කැඳවා තිබුණි. යම් කිසි ගමක ගෙවල් කීපයක් තිබෙන්නේ ගමේ බලපුළුවන්කාරයන්ට බවත්, තමන්ට තමන්ගේ කායඝීලය පවත්වාගෙන යන්න ගෙයක් ලබා ගන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ එවැනි කෙනෙකුගෙන් බවත්, කසිප්පුකාරයකුගෙන් හෝ වෙනත් තක්කඩියකුගෙන් ගෙයක් ලබාගත් විට ඔහු කරන හොරමැරකම්වලට ග්‍රාම සේවකයන් ඉබේම හවුල්කරුවන් වන බවත් ඒ රැස්වීමේදී ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන් විසින් පෙන්වා දෙන්නට යෙදුණා. ඒ නිසා මොන ආකාරයෙන් හෝ ඒ උදවියට ඔවුන්ගේ කායඝීල පවත්වාගෙන යාම සඳහා ස්ථාන ලබා දීමට කටයුතු කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

එපමණක් නොවෙයි; ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන්ට නිල ලාඤ්චනයක් නැහැ. අද ඉස්කෝල මහත්මයායි, ග්‍රාම සේවක මහත්මයායි, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයායි, සාමාන්‍ය පුද්ගලයායි වෙන් කර තෝරා ගැනීම අපහසුයි. පොලීස් දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කරන නිලධාරීන් ගව්වකට එහා පැත්තේ එන කොට අත්ත පොලීසියෙන් එනව කියා හයක් සැකයක් ඇති වෙනවා. අපේ ගරු ඇමතිතුමාත් ග්‍රාම සේවක මහත්මයෙකුත් එක ලඟ තිබ්බොත් නාදුන්න කෙනෙකුට කවුද

ඇමතිතුමා, කවුද ග්‍රාම සේවක නිලධාරියා කියා තෝරා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

ගරු ආචාර්ය දහනායක
(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)
එක බොහොම හොදයි.

විජේරත්න බණ්ඩා මහා.
(திரு. விஜேரத்ன பண்டா)
(Mr. Wijeratne Banda)

රාජකාරිය කිරීමේදී බාධාවක් තිබේ නවා. හොර සුදුවක් එහෙම අල්ලන්න ගියොත් තමුසේ කවුද කියා අහන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන්ට නිල ලාඤ්චනයක් තිබෙන්න ඕනැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)
ඇයි, තහඩුවක් තිබෙන්නේ?

විජේරත්න බණ්ඩා මහා.
(திரு. விஜேரத்ன பண்டா)
(Mr. Wijeratne Banda)

තහඩුව පැළඳගෙන යන්නේ නැහැ. ඒක තිබෙන්නේ ගෙදරයි. ඒ නිසා මොකක් හෝ නිල ලාඤ්චනයක් පිළි යෙල කර දෙන ලෙස මා ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන්ට සෑම දෙපාර්තමේන්තුවකම රාජකාරි ඉටු කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මට ඔවුන්ගෙන් ලැබුණු එක පැමිණිල්ලක් තමයි, අවශ්‍ය ලිපි ද්‍රව්‍ය හරියාකාර ලැබෙන්නේ නැහැ කියන එක. ඒ ගැනත් පරීක්ෂා කර බලා ඔවුන්ට ප්‍රමාණවත් අත්දමට ලිපි ද්‍රව්‍ය සපයා දීමට සුදුසු වැඩ පිළිවෙලක් යොදන ලෙස ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා.

බොහෝ ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන්ට ඔවුන්ගේ මුල් පත්වීම ලැබීමෙන් පසුව වෙනත් ස්ථානවලට මාරුවීම් ලැබී නැහැ. මෙය ලෙසක අඩුපාඩුවක්. ග්‍රාම සේවක තනතුරු ඇති කිරීමේදී එය මාරු කරන

සේවයක් බවට පත් කෙළේ, ගමටම ආවේණිකව මුල්බැසගෙන සිටි නිලධාරී යකු වරින් වර මාරු කිරීමෙන් කිසියම් යහපතක්, හොඳක්, කිරීමේ බලාපොරොත්තුව ඇතිවයි. එහෙත්, අද ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන් ඉල්ලුවත් මාරුවක් ලබා ගැනීම අමාරුයි. ග්‍රාම සේවක මහත් මයකට විරුද්ධව කිසිවකු විසින් පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කොට කිසියම් ජරමරයක් කළොත් පමණයි මාරුවක් කෙරෙන්නේ. එම නිසා, එක තැන අවුරුදු තුන හතරක් සේවය කළ ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන්ට වෙනත් තැන්වලට යාමේ ඕනෑකමක් තිබේ නම් එසේ යාමට අවස්ථාව ලබා දීම සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් යොදන ලෙස මා ගැන ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ සම්බන්ධව මා කියන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ එපමණයි.

ඊළඟට මා ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව සම්බන්ධව වචන කීපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් කුඩා කර්මාන්ත රාශියක් පවත්වාගෙන යනවා. මා දන්න භාටියට, කුඩා කර්මාන්ත පවත්වාගෙන යාමේදී මෙම දෙපාර්තමේන්තුවට විශාල කරදරයකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා. වඩු කර්මාන්තයේදී මෙය විශේෂයෙන්ම බලපානවා. බණ්ඩාරවෙල වඩු කර්මාන්ත ආයතනයේ මධ්‍යස්ථානයට ගොස් මා කරුණු පරීක්ෂා කර බැලුවා. මේ කර්මාන්තය සඳහා දැව දඩු සපයා ගැනීම අවශ්‍යයි. එහෙත්, අද තිබෙන තත්ත්වයේ භාටියට නිසි වේලාවට දැව දඩු ඇද ගන්නට බැහැ. ඒවා ප්‍රවාහණය කිරීම සඳහා රජය ගෙවන්නේ භාතෘප්මකට රු. 2.00 යි. ඒ මුදලෙන් ලොරියක් භාතෘප්මක් ධාවනය කරවන්නට බැහැ. මේ තත්ත්වය නිසා, කුඩා කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවෙන් බලාපොරොත්තු වන සේවය කලට වේලාවට ඉෂ්ට කරන්නට බැරි වෙනවා. අවශ්‍ය භාණ්ඩ වුවමනා වෙලාවට සපයන්නට බැරි වන්නේ මේ හේතුව නිසා බව ලිපි ගොනු කීපයකින් හුන් මට දකින්නට ලැබුණා. එම නිසා, කුඩා කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවට

අවශ්‍ය දැව දඩු ප්‍රවාහණය කිරීම සඳහා වාහන සැපයීමට කටයුතු කරන ලෙස මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

පසුගිය අවුරුද්ද දක්වාම ප්‍රජා මණ්ඩල වලට ආධාර ලැබුණේ පළාත් පාලන දෙපාර්තමේන්තුවෙන්. ස්වදේශ කටයුතු බාර ඇමතිතුමා යටතට ප්‍රජා මණ්ඩල පත් වුණායින් පසු දැන් ඒවාට ලබා තිබෙන කලදසාව ඉතාමත් කණගාටුදායකයි. බදුදු දිස්ත්‍රික්කයේ ආදායම් පාලක කොට්ඨාශ 6 ක් තිබෙනවා; ප්‍රජා මණ්ඩල 400 ක් පමණ තිබෙනවා. මේ සියල්ලටම ආධාර වශයෙන් ලැබී තිබෙන්නේ රු. 5,600 ක් පමණයි. මෙය ප්‍රජා මණ්ඩල අතර බෙදා විට එකකට ලැබෙන්නේ ඉතාම සුළු ප්‍රමාණයක්. පසුගිය අවුරුද්දේ ආධාර දී තිබෙන්නේ ප්‍රජා මණ්ඩල 8 කට පමණක් බව, මේ පිළිබඳ කරුණු සෝදිසි කර බැලීමේදී මට දැනගන්නට ලැබුණා. මේ විධියට, තව අවුරුද්දක් ගත වන විට අපේ ප්‍රදේශවල ප්‍රජා මණ්ඩල එකක්වත් ඉතුරු වන්නේ නැ. එම නිසා, විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කොට සෑම ප්‍රජා මණ්ඩලයකටම ආධාර දීමට ක්‍රියා කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 5

ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිවලින් ගම්වලට විශාල සේවයක් ඉටු වේගන ආවා. සියයට 50 ආධාර ක්‍රමය යටතේ ඒවායින් වැඩ රාශියක් ගම්වල කෙරුණා. එහෙත් අද ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති නමට පමණක් සීමා වී තිබෙනවා. සමිති දියුණු කර ගැනීමට, ගම් දියුණු කර ගැනීමට, අද ඒවාට ලැබෙන ආධාර බොහොම අඩුයි. යම් ප්‍රදේශයක ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති 25 ක් තිබෙනවා නම්, එයින් දෙකකට තුනකට පමණයි ආධාර ලැබෙන්නේ. විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් යටතේ ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති සඳහා ආධාර ලබා ගැනීමටද ගැන ඇමතිතුමාගේ සහයෝගයත් උපකාරයත් ලැබේවායි මා ප්‍රාර්ථනය කරනවා.

මේ අවස්ථාවේදී මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. උඩරට ගම් කොමිෂන් සභාව සම්බන්ධයෙන් විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කොට කොයි කාටත්

[විජේරත්න බණ්ඩා මහ.]

එකකාරව ආධාර දෙන ලෙස මා නැවත වරක් ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. ඇතැම් ආසනවලට වැඩියෙනුත් තවත් ආසනවලට අඩුවෙනුත් ආධාර කෙරෙන වාය යන සැකයක් සමහරුන් තුළ ඇති වී තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා මෙතෙක් ලැබූ ප්‍රශංසාව තව දුරටත් ලබා ගැනීම සඳහා පොදුවේ කාටත් එක හා සමානව ආධාර කරන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කර තබමි.

ජේ. පී. ඔබයසේකර මිය. (මීරිගම)

(திருமதி ஜே. பி. ஒபயசேக்கரா—மீரிக்கம)

(Mrs. J. P. Obeyesekera—Mirigama)

Mr. Chairman, at the very outset I should like to thank the Hon. Minister of Home Affairs, if the "Ceylon Daily Mirror" is correct, for deciding that prohibition should be put off for the time being. He has heeded words of wisdom from a Sinhalese woman and taken note of what was said during the Budget Debate.

I would like to deal with the question of the handloom industry. The hon. Leader of the Opposition referred to this, and so did the hon. Member for Minuwangoda (Mr. de Zoysa Siriwardena). I would like to say something more.

The handloom industry today is one of the largest cottage industries in the country. Every village in Ceylon has a handloom working somewhere, in some home or in some centre, but, unfortunately, as I have said over and over again, there is no plan for the handloom industry. There is no plan for the entire textile industry.

I asked the Hon. Minister of Home Affairs last year whether he was aware or conscious of the number of looms working in this country. We are told that there are about 8,000 looms registered, but how many unregistered looms are working? That is something we should find out. With the opening of new centres, for which we are thankful to the Hon.

Minister, who without any discrimination has given seven centres for each electorate, with the increase in the number of looms and with the increase in production, it is all the more necessary there should be a definite plan for the handloom industry.

The fact that there is no yarn has been mentioned by many persons. The department is aware of it, the textile unions are aware of it, and weavers are aware of it. There is a shortage of yarn, and however much the Hon. Minister may say that there is plenty of yarn available and there is nothing to fear, the fact remains that in most places looms are at a standstill because of the shortage of yarn.

The Government Yarn Depot, which handles a good part of yarn distribution, should, to my mind, be decentralized. Now, those from Batticaloa, Jaffna, Galle or even from your own electorate, Sir, have to come to Colombo to make their purchases and seek their requirements.

The dye houses should also be decentralized. One of the greatest problems today is to get good dyes not only for yarn but also for many other things related to this industry. Very often demonstrators as well as weavers are unable to produce what they like to because yam of the particular colour is not available.

The designs section of the Department of Rural Development and Small Industries has remained stagnant. I am fully aware, and I am sure the Hon. Minister is himself aware, of the set-up in the designs section of the department. I remember the time when we established Laksala. The officers of the designs section had never left Colombo or visited any of the villages to pass on their knowledge to persons working there. We were able to organize seminars and conferences, and hold certain discussions with outstation textile co-operative unions. We sent the officers of the designs section to advise the

people on designing, using colour combinations, and so on. But, today what is happening? Today that design section has done nothing more. It is stagnant, so much has to be done, and so little is being done. I know this for a fact. I myself work very closely with the Government centres, with the co-operative centres, with the weavers and demonstrators, and I know that they get no assistance whatsoever from the design section of the department. Those officers do not send any designs out into the field, do not visit any of these centres, and our people are reluctant to purchase handloom material because of the poor quality in design and in colour combination and in general because of the poor quality material that is produced. The demonstrators and weavers at these centres are not expected to know these things and the training and knowledge that they get is so little that they are not aware of what is necessary in this field. That is why I say that this design section and the department should make some effort to see that these officers go out into the field and help these people to produce something better. Then only will you be able to prevent people from smuggling sarees from India.

I fully agree with the Hon. Minister that our ladies who smuggle sarees from India, who pay regular visits to India and bring sarees from India, should not do it. That is quite true. But they are forced to do it because although we produce yards and yards of handloom material still the standard of our article is not the same as that of what is produced in India. That is why they go and look for that type of material.

Then again these demonstrators have no incentive to produce anything better; there are no refresher courses for them to gain any specialized knowledge. I remember during the time of the previous Government, at my request a special course of three months at the Government Small Industries Servicing Centre at Velona was started where the

demonstrators were given a specialized training in the weaving of sarees, especially silk sarees, and in the use of designs and colours. But that course has now ceased.

I would ask the Hon. Minister to see that these courses are conducted not only in Velona but at all textile centres and at co-operative society union centres, so that the standard of weaving may improve. It is only by conducting these courses and giving refresher courses to the demonstrators that we can improve the quality of our materials. At the moment every demonstrator has to depend on the limited knowledge that she or he has. The handloom industry has developed largely through the efforts of the public sector, with public money and that is why we must safeguard this industry from the private sector creeping into it.

I am aware that many large industrialists who were given permission to manufacture synthetics only, today operate several handloom. I remember during the previous Government's time the Director of Rural Development and Cottage Industries made certain inquiries and found that it was true. But what has been done since? This has gone on and on and there are even more handlooms working in those workshops for which no permission has been given, and that is why we will very soon have a glut of handloom materials, not just a glut but a lot of inferior handlooms, for sale in the market. I would specially request the Hon. Minister of Home Affairs to see that the public sector handlooms are cared for in such a way that the private sector does not get hold of it. Of the cottage industries handloom centres alone number a thousand. You know how much money, public money has been spent. Then, what is the use of spending public money and opening new centres if you are going to allow at the same time permission to the private handloom workshops to function side by side

[මෙහිදී සඳහන් විය.]

and prevent the Government handloom shops from getting the yarn and the know-how ?

The accent, Mr. Chairman, which the Hon. Minister should consider at this stage of the handloom industry is on textile designing and on handloom technology itself. There should be special diploma courses, special courses, arranged for textile designing. It is a very very important function today not only in the handloom industry but also in the powerloom industry that is growing up. Textile designing is a very important subject and very few people have the opportunity of gaining this knowledge because we have not provided for these courses.

We have 80 assisted schools. I mentioned this last year as well as this year, and I should like to mention this again, Mr. Chairman. These 80 assisted schools that are working in the country today are not serving the purpose for which they were created. In most of the schools there is corruption. I myself have four such schools in my electorate. Except for one school the rest are just full of corruption. The managers of those schools get the yarn on the pretext that they are to be used for the teaching of the students, but really they have their private workshops in their homes registered in their wives' names or somebody else's name, and all the yarn is diverted to those private workshops and the children in the schools are not getting any benefit from them. The whole programme, the whole idea, the whole approach to these schools should be re-thought and a proper course planned out so that the students who come out of them will be of benefit to the handloom industry and the textile industry as a whole. If a proper course is prepared for the students not only will they get that knowledge at those schools but also in the field of this handloom industry. I know that in India in the handloom industry there are twenty types of handlooms. There are certain techni-

cal improvements which we are not aware of. No research has been done in Ceylon in this connection. Even in Bangkok, Thailand, the handloom industry there has advanced very much. It is unfortunate that these progressive measures have not been introduced in Ceylon. If the handloom industry is to survive, it is very important that such improvements be effected in Ceylon. We only talk about dhobbies and jacquards. I have been trying to get the department to use these for the last seven years, I think, but nothing has been done. If we have dhobbies and jacquards working at our centres so much labour would be saved and the cost of the materials would come down because as things are now, everything has to be woven by hand, all designs have to be done by hand, whereas if these looms are equipped with dhobbies and jacquards, we can reduce the cost of many of our materials.

අ. ආ. 5.15

Another very important matter, which I have mentioned to the Hon. Minister, relates to the rates of payment to workers in private workshops. In centres run by Government and in government co-operative workshops the rates are fixed. The weaver is fully conscious and aware of what he or she is to get in such places. But in private workshops no such wage rates are fixed, and it is well known that most private workshops exploit the weavers. Therefore I would earnestly request the Hon. Minister to address his mind to this matter and see that the wages of these workers are brought under the Wages Boards Ordinance.

Further, there should be regular checks and supervision of these private workshops, not only in regard to prices but also in regard to the material they produce. I know from experience—I have seen it happening over and over again—that the very same sarees which are priced at exhibitions at Rs. 120 are the very next day sold at private shops for Rs. 80.

As I have said over and over again, the textile industry being such a large industry, we should have one central organization. Under this organization there should be a handloom board, like the one they have in India, the All-India Handloom Board. If we have a handloom board, then much of the problems that face the handloom industry could be solved. The handloom board, if it has the correct personnel, could plan for the whole of the handloom industry in Ceylon. They could even plan for a design centre, help in the marking of materials, plan a programme for the distribution of yarn, organize research into the different techniques in handlooms, concentrate on export promotion and on quality control with standardization of prices, organize training courses, and above all see that the functions of the twenty-two district co-operative textile unions are co-ordinated and their sales regulated not only through Laksala but also through other salesrooms throughout the country. What has the department done about this matter? In spite of the vast expansion of the handloom industry, and the textile industry as a whole, the department has not addressed its mind to these matters.

There should be not only a handloom board but also a handicrafts board. That too is very important. They could have the same functions, and with good personnel on the board I am sure not only the handlooms but the handicrafts of this country will find their rightful place.

Mr. Chairman, hon. Members of the Opposition have spoken about Laksala, but I often wonder whether the Hon. Minister has ever realized why Laksala was created. In the time of the previous Government, the then Minister of Industries, the hon. Member for Medawachchiya Mr. Maithripala Senanayake, accepted a suggestion from us that there should be one place to house all our handicrafts and to bring them all under one roof like any other emporium in India so that

we could find a good place for marketing our handicrafts and at the same time create employment opportunities and develop the handicrafts and the handlooms in this country.

The Director of Rural Development and Small Industries, who is still the Director, helped us. We had many difficulties. I spent months in trying to get certain people to co-operate. It was not easy. There was lot of corruption, and I am sure hon. Members know that when anyone tries to eliminate corruption from a department it is not an easy thing. The press was against me, there were some departmental officials who were against me and even some suppliers were against me. But we worked, we fought a hard battle and we created Laksala.

I would like here to read a few words from a booklet that was brought out on the day Laksala was opened. One message was from the Hon. Minister, Mr. Maithripala Senanayake, himself, in which he said:

"The promotion of cottage and handicraft industries occupies a central place in government's industrialisation programme as an effective means of providing additional employment and of conserving foreign exchange. Among the special measures of assistance required by these small industries for development is the provision of adequate marketing facilities."

Then he goes on to mention how Australia Building was acquired and this shop was opened:

"The opening of the new shop LAKSALA thus satisfies a long felt need particularly in the field of handicraft marketing. It is the intention of my Ministry to develop this shop on sound commercial principles so that it will not only engage in profitable business but will also provide a useful and efficient service to both the producer and the consumer."

The Director in his message also made a very, very useful point here. He says:

"The Department of Rural Development and Small Industries has for a number of years, been actively engaged in developing a market for handicrafts through its shops and agencies. Till quite recently the local product had to face not

[මිබේසේකර මිය.]

only competition from imported substitutes but also a certain amount of consumer resistance. The position is different today. The restrictions, and in some instances the total ban of the imports of non-essential consumer goods, and the encouragement and assistance given by the state to local crafts have produced an encouraging response from both the consumer and the craftsman. There is no longer the same difficulties to sell home made goods provided they conform to acceptable standards in quality and design and are reasonably produced. The growing demand for the local products has given hopes and encouragement to the craftsmen who have, in the face of many difficulties, succeeded in preserving these traditional arts through many generations. These craftsmen however need guidance to keep abreast of the changing needs and tastes of the consumer, assistance to procure raw material some of which are in short supply, improved production methods and easy credit facilities to expand their activities."

This was part of his message in that booklet.

Now, what is happening to Laksala today? It is indeed a very sad story. Today the Hon. Minister goes round the country opening Laksalas like C. W. E. shops. You cannot establish Laksalas like that. C. W. E. shops are one thing; Laksala is another.

Recently I read that in regard to the Jaffna Laksala Branch not only the customers but even the people concerned had complained that only goods from Nugegoda and somewhere else were being sold there. That is the point. The opening of branch shops is not only to market goods that are produced somewhere else but to create the local industry, to create opportunities for the local craftsmen, to give them a place, to help them in design, to help them in consumer ideas and to create local opportunities for employment through Laksala. Today this is lost. The department has failed in this. Or, is it that the department is just doing the bidding of the Minister who has some peculiar desire to open Laksalas, whether they are really required or not.

When we started Laksala we had about 200 suppliers, and within a few months the number of suppliers increased to 800. That alone should

show the Hon. Minister the number of people who are waiting for opportunities in this field. There is so much talent in the country, there is so much goodwill, which we wanted to harness through Laksala. But that is exactly what we are losing today. Although there is a big list of Laksala suppliers, numbering about 800, what is their fate? I know the discrimination that is practised. The suppliers are harassed, they are treated badly. By whom? By the very board I created with the permission of the then Minister. I created this advisory board to help us to get over certain problems that we had. As the Director of Rural Development and Small Industries himself mentioned to us, these craftsmen need guidance to give of their best in accordance with changing needs and consumer tastes. At that stage the departmental officials were not geared to handle this type of work. There were no people who understood the problems and who could advise and instruct the craftsmen to produce the things that were required.

It was as an interim measure that this board was appointed, and we got together a number of ladies irrespective of their politics. I was not interested in their politics; I was only interested in serving those people, in helping them by giving them whatever advice we could. Some of the departmental officials did not like that "interference", but it was necessary at that stage, till such time as the department itself was able to have its own suppliers.

When the Government changed the Hon. Minister asked me to resign which I, think, was not really necessary because the board was a voluntary one. If one is prepared to do voluntary service, one should be free to do such service anywhere, in any capacity. It is not proper for the Government to deprive society of such a person's services towards any cause. However, it was the Minister's wish that I should resign, and I obliged.

I remember I went and saw the Minister personally and explained to him why this board was created, what it wanted to do, and what it might do, and that when the departmental officials were able to take their place, they could take over the functions of the board. The Hon. Minister replied that his departmental officials were quite competent to do the job. Very good. But what happened? Pressure was brought to bear, and he had to appoint certain ladies to the board. It did not matter as long as they were persons who were dedicated to this type of work, keen and interested. But when women representing a certain political party, members of a women's political organization, are appointed, then it takes on a different complexion altogether. I must mention here that I would not include the Hon. Acting Minister of Health in that category. She is a very different woman, although she is in that party. There are women and women but she is just one of those women....

So, that is how the advisory board of Laksala stands today. Not a day passes without an additional name being put forward for the board—another woman from some U.N.P. women's organization!

I wish now to read from a small article that was published in one of their own papers, "The Ceylon Observer", written by one of their supporters, Denzil Peiris. I shall read out a small passage from that article:

"The despairing protest of those who are trying to keep the quality of our handicrafts at the high level they had achieved in the times of the Sinhala Kings is that the craftsman says, "We can always sell it to Laksala". This is indeed so.

Laksala is a well-intentioned effort. It is also in many respects a junk shop. It is not always discriminating in its purchasing. Laksala suffers from politics.

The ladies of Laksala whether they were of S.L.F.P. blue or U.N.P. purple were not all chosen for their knowledge of the arts and crafts. What some of them know of lacquer is that it is the stuff that goes as a fingernail varnish."

That exactly is what I would say of many of the ladies who are there.

The lace industry exists thanks to Laksala, thanks to us, and thanks to the then Minister of Finance, the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike), who was responsible for the banning of imports of lace, and who thus gave the Galle lace-making industry its rightful place.

I shall give you one instance—this is one of many instances—which I myself have witnessed in the basement of Laksala, during purchasing hours. I choose this particularly because the lady concerned is a constituent of the electorate of the Hon. Minister of Home Affairs. I do not know whether the Hon. Minister of Home Affairs knows this lady I am referring to. Her name is Alice Nona. She is a famous woman who, in spite of the fact that during the days when imported lace was freely available in the market, with her husband kept the Galle lace industry going. They used to come regularly to the Cottage Industries Department of those days with their little suitcases of lace and sell the lace to the Cottage Industries Department's shop. Her husband is dead, but she still continues to make lace. How much of her lace is purchased today? Today she is desperate. She has a number of women making lace in their homes. Mrs. F. B. de Mel of the Mahila Samiti has taken her under her wing and has helped her to find a market for her lace. Where Laksala has failed, at least Mrs. de Mel has stepped in. She is one of those few persons who kept the Galle lace industry going. Today hardly fifty rupees worth of lace is bought.

Only on the 28th June 1968, when I myself happened to be in that basement, I witnessed another incident regarding another constituent of the Hon. Minister. She is also a lace-making lady, one Mrs. R. H. Ratnawathie of Magalle. I did not know who she was; it was the first time I set eyes on her.

[බවේසේ කර මිය.]

Mind you, the suppliers have to get to Laksala before 7 a.m. and therefore these people who come from Galle must leave Galle in the very early hours of the morning. I am sure that is what the Hon. Minister himself has to do. I know he himself travels by train sometimes. There were days—I do not know whether he does it now—when he used to do that. I do not know whether he travels by train now, but what the Hon. Minister used to do that in the past he went to Perera & Sons and picked up his lunch there, and had it in the train. These lace suppliers do not have those comforts. They have to come to Colombo by bus or by train. Anyway, they have to be at Laksala very early in the morning to register their names to get their goods purchased before 11 a.m. And they have to stay there the whole morning.

Now, this particular lady was called in at about 12 noon. She placed her lace on the table. Mr. Selladurai, a Textile Designer was present. There was also a lady, one Mrs. Weerasuriya, a member of the board. I do not know who she is, but this is what I witnessed. It is really the most terrible thing that could have happened. This lady placed two cards of lace on the table. Now if you know something about handicrafts, if you know something about lace-making, if you know the difference between one lace and another, then what is the need to question this poor lady who had to come all the way from Galle with this lace? That is just what Mrs. Weerasuriya did. The lady from Galle put out two cards of lace and wanted 60 cts. for one and 50 cts. for the other. This Mrs. Weerasuriya haggled and haggled with this poor supplier. and wanted the sixty cents lace also given at fifty cents. Ultimately, the textile designer, Mr. Selladurai, got the lace demonstrator, who was upstairs, to come down with the book of samples of laces where the prices are given. This particular lace was priced at sixty-five cents in the book, although the supplier wanted only

sixty cents. Mrs. Weerasooriya insisted that it be given for fifty cents. In desperation, and rather than go back all the way to Galle with this little lace, the supplier gave it at fifty cents. I do not think there were more than seven or eight yards on the card. That fifty or sixty cents would mean a lot to that poor woman but does not mean a thing to Mrs. Weerasooriya. Mrs. Weerasooriya, I believe, is a fabulously rich woman. Well, she haggled with this poor lady, who was almost reduced to tears, and compelled her to part with her lace at fifty cents when in the sample book itself it had been priced at sixty-five cents. I watched; I could watch no more. I stood up and told Mr. Selladurai and Mrs. Weerasooriya, "Why do you bargain with this woman? Why do you not give the price that is paid by Laksala? Give her sixty-five cents." They said, "Oh, no. She has already agreed to give it at fifty cents. So, we shall take it at fifty cents."

ඇයි මෙහෙම අසාධාරණ වැඩ කරන්නේ? ලක්සලට එන අය එන්නේ අඩු මිලට බඩ ගන්නලු. ඒක අපි දන්නේ නෑ. අඩු මිලට බඩගන්න නොවෙයි. හොඳ බඩ ගන්නයි. ලක්සල පිහිටෙව්වෙ.

If ladies like this have no sympathy, have no understanding, why do you keep them on this board? Surely, there must be some sort of justice? This is only one incident that I witnessed. There are so many other incidents. The officials of the department are helpless in these matters. They stand by these members of the board because if they were to say anything pressure would be brought to bear, they would be interdicted, they would be questioned, board meetings would be held, and pressure would be brought to bear even on the director. The poor man! He has to say "yes" to so many things. It is not an easy job for him.

Why did the general manager of Laksala, Mr. Padmaperuma, leave? In desperation he found himself a job. Why? Because these ladies were bringing pressure, making accusations, and interfering with this man's

job. Ultimately they went and spoke to the Minister. It is most interesting. The director stepped in, I think, and sorted out matters. Anyway, he thought twice; he thought that the quicker he left the place the better it was for him. He left Laksala and found a job elsewhere. A good man! Mr. Padmaperuma was a man who was interested in his job, a man who was keen in doing something for Laksala, a man who had studied everything about crafts. In fact, he was a district officer in Kandy. This is the fate of a public servant!

The hon. Member for Beruwala (Mr. Abdul Bakeer Markar) was groaning and moaning and complaining the other day that public servants were not doing their job. How do you expect public servants to do their job properly when there is interference like this? If you want good work from public servants, let them do their job without bringing pressure to bear on them.

I mentioned the other day, in the course of the Debate, the C.B.C. incident where a staff officer is supposed to have made certain remarks about these ladies. They were up in arms; they had gone and seen the Minister and also the Prime Minister. They insisted that the director of the C.B.C. should divulge the name of the officer concerned. But he refused to divulge the name of that officer.

This board is only an advisory board; it has no executive functions to perform. The officials of Laksala dare not open their mouths or say anything for fear of losing their jobs; it is their bread and butter. That is why they just keep silent and watch these things happening. That is why there is frustration and dissatisfaction among the staff of Laksala. We read reports in the newspapers that the various crafts are dying out. Only the other day there was an article on the subject that the Dumbara mats industry is dying out. Do we need foreigners to tell us that? Are we not conscious of it ourselves? Laksala was created to help craftsmen. A

craftmen's association was formed. Where is that association today? The president of the craftsmen's association is also on the board—that is to make him keep his mouth shut. The craftsmen's association should meet regularly. And people who know something about handicrafts and handloom should be on the advisory board.

I would suggest to the Hon. Minister to scrap this advisory board—I am sure that is what his officials too will advise him to do—and create a handicraft, and handlooms board. I am sure they will solve these problems better than these ladies.

What are the facilities provided to craftsmen at Laksala? There was supposed to be a section called the Raw Materials Section. What has happened to this Raw Materials Section? I know for a fact that most of the rush work centres are still unable to get the correct dyes for their rush. It is not surprising that the Dumbara mat industry is dying. There is a community in my electorate who were engaged in this industry. They are from the Hon. Prime Minister's own village, Botale. A sum of Rs. 500 is doled out by the Hon. Minister's department as an act of charity towards those people. Instead of giving them that Rs. 500 is it not more honourable and better to send the demonstrator who is competent in the weaving of Dumbara mats, who sits at Laksala doing nothing, to give instructions to these people, and thus help them to raise their standards and earn an honourable living? I have been saying this but nothing has been done.

Lack of facilities, difficulty of procuring raw material, lack of dyes—these are the difficulties the craftsmen face. Laksala was created to help them. The raw materials section in Laksala is practically defunct. Laksala should provide incentives to the craftsmen; they must provide welfare schemes for them. The children are not taking to the crafts of their fathers and so the crafts are dying out. The people who purchase

[මඩෙසෝ කර මිය.]

these handicrafts must appreciate their value. You cannot just mass-produce handicrafts. You must pay the correct value for them, then only the craftsmen can survive; then only their children will find it worthwhile to take to them; then only they will teach others in the village to take to them. The children are not taking to them because they find it far more worthwhile to do something else. I would urge the Hon. Minister to give his mind to this matter.

We do not want foreigners to come and tell us what has happened to our craftsmen and their handicraft industries. We can tell you that ourselves. If you will only heed our advice you do not have to get down Kellars and others from aboard. It is a question of getting the work done. We must appreciate our handicrafts; we must appreciate the work of our craftsmen. You must pay them the correct prices. Hand-made things are rare things in the world today. We can find them a good export market if they are handled in the correct way.

Recently there was a pottery exhibition at Laksala. It was a very fine exhibition. It took four years for the pottery room to be opened there. It was the first exhibition to be held there. The exhibition was held to help craftsmen to display their work and open the way for orders. It was an excellent exhibition; of course, it was not representative but it was a good start and it was worth it. As a result of that exhibition they have hundreds of orders on their hands. But what is happening now? They are not able to cope with the orders. Why? Because the raw material and dyes are not available.

I work very closely with the Nittambuwa Pottery Centre. For the last one-and-a-half years three mixing bowls they had remain broken. I myself have appealed to the department but still those bowls have not been replaced, and the result is that production is almost at a standstill. Dyes are not available, raw material for the mixing of the

clay is not available. These are the things you must address your mind to.

අ. ආ. 5.45

The Hon. Minister asks people to come and report why our handicrafts are dying. Why are they dying? Because we are negligent about them. So these are the things we should do.

The department must see that the officers who are in charge of these various sections like pottery, rush-work, or lacquer work, etc. are officers who are trained in that work. They are the people who should be given scholarships.

I hear that the Laksala ladies are very soon going to Japan and India on certain scholarships. What right have they got to go on these scholarships? They are merely there in an advisory capacity. They may be there today, but if the Government changes they may not be there tomorrow. But the officers will be there. They are the people who should be sent for training. They are the people who have to come back and work these centres and they should be sent on scholarships. The more such people are sent out the better for this country and the better for handicrafts.

So I ask the Hon. Minister please to refrain from sending on scholarships people who need not go. They can afford to pay for their passage and go if they want to go. If they are so keen on learning the industry, if they are so keen in helping the craftsmen, they can jolly well pay their passages and go. But give these scholarships to departmental people. Let them go and learn the know-how and come back and teach our people to do something better.

Sir, I think I have taken more time than I should, but finally I would like to make a query about the Ratnavale Report. I myself spent four or five days giving evidence before that committee of inquiry. Up to date we have not seen the

report. I think it is only fair by the future of cottage industries—handicrafts, handlooms, Laksala and the craftsmen of this country—that we should see that report.

I did not go before that committee to serve selfish ends. I did not go before it to speak of the grievances I had. I went before it and submitted a plan, an idea. I told them why we created Laksala and what we wanted of it. Some of the matters I spoke about may have been considered or may not have been considered, but at least that committee has produced a report. Let us see what that report is.

I know that the Director of Rural Development and Small Industries is keen on his work, but there again he has got too much work. On how many boards has he to serve? He is a Director of Salu Sala, he is a Director of the People's Bank, he is a Director of the N. T. C. and I do not know of how many other concerns.

This is such a big department. The textiles section of it alone covers a vast area of activities. In fact, there should be a separate department for textiles in charge of a person qualified for the job. If that is done perhaps the Director may be able to cope with the rest of the work which includes rural development and cottage industries.

I would earnestly request again that the Hon. Minister quickly appoint a Handlooms Board and a Handicrafts Board, but appoint the correct type of persons to serve on these boards.

In the Phillipines there is an organization called the "Nasida" which has been in existence only for the last four years, but see how they have progressed; see the export markets they have captured for their handicrafts, cottage industry products and handlooms.

For that reason I say, appoint people who are interested in, dedicated to and have the know-how about, these industries. I do not claim to be an authority on this, but if there is anything I can do to help, irrespective of party politics—this is not a matter for party politics; this is something above party politics; this is something for the good of the entire country—certainly I will be very glad to help.

Appoint people who will not bring politics into the whole thing, people who will be dedicated and do an honest job of work, and I am sure the handlooms industry, the handicrafts industry, our cottage industries, will go from strength to strength.

Lastly, I would like to remind the Hon. Minister to let us have the Ratnavale Report as quickly as possible.

බී. එස්. තුඩාවේ මයා. (මාතර)

(திரு. பி. வை. துடாவ—மாத்தறை)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම වැය ශීර්ෂය යටතේ කතා කිරීමේදී පළමුවෙන්ම කිව යුතු කරුණක් තිබෙනවා. මීට අවුරුද්දකට පමණ ඉහතදී ගම්බද ප්‍රදේශවල කාන්තාවන්ට මැහුම් ගෙවුම් ඉගැන්වීම සඳහා පංති ආරම්භ කිරීමේ යෝජනාවක් ගරු ඇමතිතුමා විසින් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්න යෙදුනා. අපි බොහොම කැමැත්තෙන් ඒ යෝජනාව ස්ථිර කළා. ගම්බද ප්‍රදේශවල සිටින උදවියට මැහුම් ගෙවුම් ගැන අවබෝධයක් ලබා දීම ඉතා උසස් දෙයක් නිසයි අපි අපේ සම්පූර්ණ කැමැත්ත දන්නෙ. නමුත් මා දන්නා හැටියට නම් තවමත් එම ව්‍යාපාරය ක්‍රියාත්මක වී නැහැ. මගේ කොටසියයේ නම් එවැනි පංති සංවිකල්පයක් වන තෙක් ආරම්භ කර තැනි බව දන්නන්න බිනා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා කරුණු කිහිපයක් ගැන පමණක් කියන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ. දෙවැනි කාරණය නම්, මාතර ඉසදින් නගරයේ පේසකර් මාන්ත පංති සංගමයක් පවත්වාගෙන යනවා. එම සංගමය දැනට පාලනය වන

[තුඩාවේ මහ.]

නේ ඇමතිතුමා විසින් පත් කරන ලද නිලධාරියෙකු යටතේයි. මෙම සංගමයේ සේවක සංඛ්‍යාව සියයක් පමණ ඉන්නවා. නමුත් මේ සේවකයන් හා පාලකයින් අතරේ හොඳ හිත, විශ්වාසය, නැතිකම නිසා මෙම සංගමයේ වැඩ කටයුතු සතුටුදායක අන්දමින් සිදු වෙන බවක් අපට කියන්න බැහැ. මෙම සංගමයෙන් කෙරෙන්නේ වැදගත් කටයුත්තක් නිසාත්, මෙය රට රෙදිවලින් සවයංපෝෂිත කිරීමේ ව්‍යාපාරයේ කොටසක් නිසාත්, මේ සංගමයේ පාලකයින් හා සේවකයින් අතරේ නිබන්ධන අසමගිය නැති කර දමන මෙන් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ අසමගි තත්ත්වය නැති කර දමා මෙම ආයතනය ප්‍රයෝජනවත් ආයතනයක් හැටියට පවත්වා ගෙන යාමට අවශ්‍ය පියවර ගන්න මෙන් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එම ආයතනය මගින් පසුගිය අවුරුදු 3 ඇතුළත නිෂ්පාදනය කරන ලද සරෝම් 20 දහසක් පමණ එතනම දිරාපත් වෙමින් පවතින බව මට දැනගන්න ලැබී තිබෙනවා. එම කියමන ඇත්ත නම්, ඇත්ත වශයෙන්ම එය ඉතා මත් කනගාටුදායක ආරංචියක් බව කියන්න ඕනෑ. බොහෝම කනගාටුදායක තත්ත්වයක් එම ආයතනය තුළ පවත්නා බව කියන්න ඕනෑ. අඩු ගණනේ එම සරෝම් සාමාන්‍ය මිනිසාට අඩු මිලකට ලබා ගැනීමට වත් කටයුතු යොදන්න ඕනෑ. එසේ නොකළොත් තව අවුරුද්දක් පමණ ගත වන විට එම සරෝම් කුණු කුඩයට විසි කරන්න සිදු වේවි. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය වෙනස් කිරීමට වහාම ක්‍රියා කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ සංගමයේ සිටින සේවකයින් හා පාලකයින් අතරේ සමගියක් ඇති කිරීමට වහාම පියවර ගන්න.

ඊළඟට ගරු සභාපතිතුමනි, මා මතක් කිරීමට අදහස් කරන්නේ ග්‍රාම සේවකයින් පිළිබඳවයි. මේ අය සම්බන්ධයෙන් කරුණු කිහිපයක් කිව යුතුව තිබෙනවා. ග්‍රාම සේවක කියන නම ගැන අද ඔවුන් බොහෝම කලකිරීමකට පත්ව සිටිනවා. ග්‍රාම සේවක යන්නෙහි “ගමට සේවය කරන” යන අර්ථය ඇතත්, වෙනත් කිසිම නිලයකට මෙය සම්බන්ධ කර නැහැ. ඒ කාලයේදී මෙය හැදින්වූයේ ගම්

පති යනුවෙනුයි. දැන් ග්‍රාම සේවක යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ එම නිලයයි. නමුත් ඒ ග්‍රාම සේවකගේ ඉහළම තත්ත්වය මොකක්ද? ඔහු හඳුන්වන්නේ දිසාපති යනුවෙනුයි. ඇයි එහෙම නම් ඔහුට දිසා සේවක කියන්න නැත්තේ? “ගවර්නමන්ට් ඒජන්ට්” යන්න සිංහලෙන් කියන්නේ දිසාපති කියයි. ඒ දිසාපති කියන නම සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. එය රජයේ නියෝජනයා නැත්නම් දිසා නියෝජනයා කියා වෙනස් විය යුතුයි. එතන දිසාපති කියන අතර මෙතන ග්‍රාම සේවක කියනවා. මේ නිසා ග්‍රාම සේවකයින් අතරේ ලොකු කලකිරීමක් ඇති වී තිබෙනවා. මේ ග්‍රාම සේවකයන නම වැරදි විධියකට පාවිච්චි කරමින් සමහර උදවිය ඒ අයට නින්දා අපහාස කරන්නට පවා පෙළඹෙන බවක් අපට දැනගන්න තිබෙනවා. ඒ නිසා ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ගේ ඉල්ලීමක් තිබෙනවා ඔවුන්ගේ මේ නිල නාමය වෙනස් කර ග්‍රාම සේවක නිලධාරී කියා නම් කරන්න ය කියා. එහි කිසිම වරදක් තිබෙනවාය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. ග්‍රාම සේවක නිලධාරී කියන්නේ ගමට සේවය කරන නිලධාරී යන්නයි. එහෙම නැත්නම් ගම්පති කිව්වත් අපට කමක් නැහැ. නමුත් ඔවුන් ඉල්ලා සිටින්නේ ග්‍රාම සේවක කියන නම වෙනුවට ග්‍රාම සේවක නිලධාරී කියා නම් කරන්න ය කියයි. ඒ ගැනත් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි.

ඒ වගේම කියන්න කැමතියි, මේ ග්‍රාම සේවක මහතුන්ට නිල නිවාස ලබා දීම ගැනත්. ඔවුන්ට කාර්යාල සහිත නිල නිවාස ලබා දෙන්න ය කියා අපි මීට කලී නුත් ඉල්ලා සිටියා. මේ නිල නිවාස නැති කම නිසා ඔවුන්ගේ වැඩ කටයුතු සාර්ථක අන්දමින් ඉටු කිරීමට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. සමහර ග්‍රාම සේවක මහතුන්ට සිදු වී තිබෙනවා, ගම් වැසියෙකුගේ ගෙයකින් කාමරයක් ගෙන ජීවත් වීමට. මේ නිසා සාමාන්‍ය මහජනතාවට ඔවුන්ගෙන් රාජකාරියක් කර ගන්නට ගිය අවස්ථාවලදී මහත් අමාරුකම්වලට මුහුණ දෙන්න සිදු වෙනවා. මේ ග්‍රාම සේවක මහතුන්ට ගෙවල් කුලියක් ගෙවන්නේත් නැහැ. ඒ නිසා ඔවුන්ට කාර්යාල සහිත නිල නිවාස සපයන තෙක් ගෙවල් කුලී දීමවත් කරන්න ය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ සමහර ග්‍රාම සේවක මහතුවන් හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා ගෙන රජයේ සේවයෙන් කාලයක් තිස්සේම යෙදී සිටි අයයි. මේ උදවියට හොඳ අනාගතයක් තිබෙන බවක් පේනවා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම තමන්ගේ රාජකාරි කටයුතු ඉතාමත් හොඳින් ඉටු කිරීමට ඔවුන් උත්සාහ කරනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. කොතරම් සතුටදයක ලෙස වැඩ කළත්, කොතරම් දුරට මහජනයාගේ හිත දිනා ගත්තත් ග්‍රාම සේවක පදවියෙන් එහාට උසස් වීමක් ලබන්නට පුළුවන් බවක් ඔවුන්ට පෙනේ නැහැ. එසේ හෙයින් පරිපාලන සේවය දක්වා ඇති තනතුරුවලට ග්‍රාම සේවක මහතුවන්ට උසස් වන්නට පුළුවන් වන ආකාරයට කටයුතු සලස්වන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ග්‍රාම සේවක මහතුවන්ට වුවමනා කරන ප්‍රමාණයට නීතිය පිළිබඳ දැනුම ලබා ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය වන පොත්පත් ඒ අයට සපයන්නට වුවමනායි. ඒ වාගේම ලිපි ද්‍රව්‍ය, විදුලි පත්දම්, වැසි කබා ආදියත් ඔවුන්ට සපයන්නට ඕනෑ. දැනට මේ කිසිවක් ඔවුන්ට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඔවුන්ගේ කටයුතු සාර්ථක අත්දැමින් ඉෂ්ට කරන්නට නම් ඔවුන්ට මේ පහසුකම් සලසා දෙන්නට ඕනෑ. ඒ තිසා මා ඒ කාරණා ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා.

ග්‍රාම සේවක මහතුවන්ට බොහෝ අවස්ථා වලදී සහල් සලාක පොත්වල වැඩ කරන්නට තිබෙනවා. ඔවුන් ඒ කටයුතු කළායින් පසු ඉතිරි වන හාල් පොත් ආදියම් නිලධාරියාගේ කාර්යාලයට භාර දෙන්නට ගිය විට ඒ සඳහා තම කාර්යාලයේ ඉඩ තැනි බව ආදියම් නිලධාරියා කියනවා. ආදියම් නිලධාරියාගේ කාර්යාලයේ ඒවා තබා ගන්නේ නැතිව, කිසිම කාර්යාලයක් නොසපයා ඇති ග්‍රාම සේවක නිලධාරියාට කියන්නේ ඔහුගේ කාර්යාලයේ ඒවා තබා ගන්නා ලෙසයි. මෙය අසාධාරණයි. ආදියම් නිලධාරියා මේ පොත් තබා ගන්නට ලැස්ති නැත්නම් වහාම ග්‍රාම සේවක නිලධාරියාට කාර්යාලයක් හා අතිකුත් පහසුකම් ලබා දීමට ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ.

දැන් ග්‍රාම සේවකයන් වෘත්තීය සමිතියක් හැටියට සංවිධානය වී සිටිනවා. දැනට ලංකාව පිළිගෙන තිබෙන වෘත්තීය සමිති

පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තිය අනුව බොහෝ වෘත්තීය සමිතිවල කටයුතු කරගෙන යෑම සඳහා පූර්ණ කාලීනයකු වශයෙන් එක සමිතියකට එක නිලධාරියා බැගින් නිදහස් කර දෙනවා. අති විශාල සාමාජික සංඛ්‍යාවක් සිටින ග්‍රාම සේවකයන්ගේ වෘත්තීය සමිතියේ කටයුතු කරගෙන යෑම සඳහාත් ඒ සංවිධානය නම් කරන සාමාජිකයකුට පූර්ණ කාලීන වෘත්තීය සමිති නිලධාරියකු හැටියට වැඩ කරන්නට අවස්ථාව සලසා දෙන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එය දැනට පිළිගෙන තිබෙන ප්‍රතිපත්තියක්.

සමහර ග්‍රාම සේවක මහතුවන්ට දැන් තම රාජකාරිය එපා වෙලා. සමහර උදවිය ග්‍රාම සේවකයන් වශයෙන් සේවයට ආවේ නොයෙකුත් සේවාවල සිටියි. සමහරුන් ගුරුවරුන් හැටියට සිටි ග්‍රාම සේවකයන් වශයෙන් පත් වී ආවා. තවන අය වෙනත් නිලතලවල සිටි ග්‍රාම සේවකයන් වශයෙන් පත් වී ආවා. මේ අයට නැවත තමන් කලින් සිටි සේවයට ආපසු යන්නට වුවමනා නම්, එසේ නැත්නම් වෙනත් සේවාවලට යන්නට වුවමනා නම්, ඒ සඳහා අවස්ථාව සලසා දෙන ලෙසත් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා. (බලපිටිය)
 (කීරු. எஸ். சி. டி. சில்வா—பலபிட்டிய)
 (Mr. L. C. de Silva—Balapitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති ග්‍රාම සංවර්ධන සහ ගෘහ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවෙන් මේ රටේ ගෘහ කර්මාන්තයක් හැටියට පැවැත්වෙන කොහු කර්මාන්තයට ලැබෙන සැලකිල්ල ගැන මා මීට ඉහතදී මෙම ගරු සභාවේදී සඳහන් කර තිබෙනවා. මුහුදුබඩ පළාත්වල වාසය කරන්නාවූ ජනතාවගෙන් විශාල කොටසක් අද යැපෙන්නේ කොහු කර්මාන්තයෙනුයි. එහෙත් මේ කර්මාන්තය දියුණු කිරීම සඳහා ග්‍රාම සංවර්ධන සහ ගෘහ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව මෙතෙක් වැදගත් පියවරක් නොගත් බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. ඇත්තෙන්ම අවුරුදු ගණනාවකට ඉහතදී ආරම්භ කළ කොහු කර්මාන්තශාලා පවා අද ක්‍රියා විරහිතයි. ඒවායේ වැඩ කරන උදවියට රැකියා තැනි ව කණගාටුදායක තත්ත්වයක ජීවත් වෙතවා. බලපිටියේ කොහු කර්මාන්ත

[ඇල්. සී. ද සිල්වා මයා.]
 ශාලාවේ සේවකයන් පණස් දෙනකුට පමණ වැඩ කරන්නට පුළුවන් නම් තිබේ නවා. නමුත් අවශ්‍ය කොහු ප්‍රමාණය එහි සිටින නිලධාරීන් ලබා නොගන්නා නිසා එහි වැඩ කරන සේවක සංඛ්‍යාව 11ත් 12 දක්වා පහත බැස තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, වැඩ කරන සුළු සේවකයන් කීප දෙනාටත් ලැබෙන වේතනය මාසයකට සාමාන්‍යයෙන් රුපියල් තිහක්වත් වෙන්වේ නැහැ. කැලී ගණන අනුවයි ගෙවීම කරන්නේ. ගරු සභාපතිතුමනි, තමුත්තාන්සේ දන්නවා ඇති, මේ රටේ ඕනෑ තරම් කොහු ලබාගැනීමට කිසිම අපහසුවක් නැති බව. අතේ කරගැට එන තුරු කොහු අඹරන අපේ සහෝදරියන්ට මුහුණ පාන්න වී ඇති ලොකුම ප්‍රශ්නය තමන්ගේ නිෂ්පාදන අලෙවි කර ගැනීමට අවස්ථාවක් නැති කමයි. එසේ වුණත් දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් කියනවා අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට කොහු ලැබෙන්නේ නැතැයි කියා. එහෙම නම් මෙහි මොකක් හෝ රහස්‍යක් ඇති බව පැහැදිලියි. එම නිසා මෙයට හේතුව කුමක්ද කියා සොයා බැලීම පිණිස සැහෙන පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලෙසත්, මෙම කර්මාන්තවලට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට කොහු ලබා ගෙන එම කර්මාන්ත ශාලාවල රැකියාව දිය හැකි උපරිම සංඛ්‍යාවකට රැකියාවන් ලබා දීමට වග බලා ගන්නා ලෙසත් ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි.

පතිතුමනි, 1968 අප්‍රේල් මස 18 වනදා ගැසට් නිවේදනයක මාර්ගයෙන් තමුත්තාන්සේ ලා පැනවූ නියෝගය පිළිබඳව මතක් කර දෙන්න කැමතියි. මෙන්න ඒ නියෝගය :

“(ඇ) ඒ සේවකයා කැලී අනුව ගෙවීම් ලබන කාර්මික සේවකයකු වන විට, අගය අඩු කිරීම පිළිබඳ තාවකාලික දීමනාවක් වශයෙන් යම් මාසයක් සම්බන්ධයෙන් ඒ සේවකයාට ගෙවිය යුතු උපරිම ගණන, මේ නියෝගවල උපලේඛනයෙහි III වැනි කොටසෙහි ඒ මාසය සම්බන්ධයෙන් නියමිත දින ගණන හෝ ඒ මාසයෙහි ඒ සේවකයා වැඩ කළ දින ගණන යන දින ගණන් දෙකේ වැඩි දින ගණනින් යන හතලිහ වැඩි කිරීමෙන් නිශ්චය කරනු ලබන ගණනට අධික නොවන පරිදි, ඔහුගේ මාසික වේතනයෙහි අඩංගු රුපියල් හතරේ එක් එක් සම්පූර්ණ ඒකකය පිළිබඳව යන හතලිහ ගණනේ ;—”

මේ අන්දමට නීතියෙන් බැඳී සිටියත් බොහෝ සේවකයින්ට ඒ මුදල අද වන තුරුත් ගෙවා නැහැ. එම නිසා ඉහත කී නියෝගය අනුව ක්‍රියා කරන ලෙස බල කරන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාට මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර සිටිනවා.

මොරටුවේ වෙලෝනා කර්මාන්ත ශාලාවේ සේවිකාවන් 55 දෙනෙකු සේවය කරනවා. මේ අයට ගෙවීම් කරනු ලබන්නේ කැලී ගණන අනුවයි. මෙම සේවිකාවන් දහවල් වරුවේ කරන වැඩම පිරිමි සේවකයන් කණ්ඩායමක් රාත්‍රී කාලයේදී කරනවා. රෙදි මුද්‍රණය කිරීම වැනි කටයුතුවල යෙදෙන මෙම පිරිමි සේවකයන් හය මසක් සේවය කිරීමෙන් පසු මාස්පතා වැටුප් ලබන තාවකාලික සේවකයන්ගේ තත්ත්වයට පත් කර තිබෙනවා. නමුත් දහවල් කාලයේ වැඩ කරන සේවිකාවන්ට ඒ සහනය සලසා දී නැහැ. අවුරුදු අටක් පමණ කාලයක් වැඩ කළ සේවිකාවන් සිටිනවා. ඒ අයටත් තවමත් ගෙවීම් කරනු ලබන්නේ කැලී ගණනටයි. මෙබඳු වෙනසක් කර තිබෙන්නේ කුමක් නිසාදැයි අපට තේරුම් ගන්න බැහැ. [බාධාකිරීමක්] පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලෙස්ලී ගුණවර්ධන මයා.) කියනවා, සමහර විට ඇමතිතුමා අවිවාහක නිසා සේවිකාවන් ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වනවා වෙන්න ඇතැයි කියා. කොහොම වුණත් මේ හේදය කුමක්දැයි අපට නම් වැටහෙන්නේ නැහැ. එකම සේවයෙහි යෙදී සිටින පිරිසක් සදහා ප්‍රතිපත්ති දෙකක් අනුගමනය

අ. භා. 6

ගරු සභාපතිතුමනි, රුපියලේ අගය අඩු කිරීමෙන් පසු තමුත්තාන්සේ ලාම පැනවූ නියෝග අනුව යන 40ක් වැඩියෙන් ගෙවිය යුතු වුණත්, එම සේවක පිරිසට මේ දක්වා වැඩිපුර ගෙවීමක් කර නැහැ. නීත්‍යානුකූලව මෙම මුදල ගෙවිය යුතු වුණත්, බලපිරිය ප්‍රදේශයේ කොහු කර්මාන්ත ශාලාවල සේවය කරන සේවකයන්ට නීත්‍යානුකූලව ලැබිය යුතු එම මුදල මේ වන තෙක් ලැබී නැහැ. ඒ සමගම මොරටුවේ වෙලෝනා කර්මාන්ත ශාලාවේ සේවකයන්ටද ගෙවනු ලබන්නේ කැලී ගණනට ගෙවීමේ ක්‍රමය යටතේයි. ඒ සේවක පිරිසටත් නීත්‍යානුකූලව ගෙවිය යුතු වැඩිපුර මුදල ගෙවා නැහැ. ගරු සභා

කරන්නේ නැතුව, කොටස් දෙකටම එක හා සමාන ලෙස සැලකීමටත්, සේවිකාවන්ටත් මාසික වැටුප් ලබා දීමටත්, රුපියලේ අගය අඩු කිරීම නිසා ගෙවිය යුතු වැඩිපුර මුදල ගෙවීමටත් ක්‍රියා කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එකම වැඩේ කරන මේ සේවිකාවන් තාවකාලික මාසික වැටුප් ලැබෙන තත්වයට පත් කරලත් නැහැ; රුපියලේ අගය අඩු කිරීම හේතුකොටගෙන ලැබිය යුතු වැටුප් වැඩිවීම ඔවුන්ට ගෙවලත් නැහැ. ඒ නිසා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, ඒ සේවකයන්ට දක්වන සැලකිල්ල අප්‍රමාදවම මෙම සේවිකාවන්ට දක්වන්නාය කියා. ඔවුන් තාවකාලික මාසික වැටුප් ලැබෙන තත්වයට උසස් කරන ලෙසත්, ඔවුන්ට අප්‍රේල් මාසයේ සිට ලැබිය යුතු පඩි වැඩිවීම් ලැබෙන ලෙසත් වහාම ක්‍රියා මාර්ගයක් සලස්වන්නාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා. (පානදුර)
 (කි.රු. බෙල්ලි ඉරිතරා පන—පානදුර)
 (Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)
 ලිංග හේදයක් නැතුව.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.
 (කි.රු. ආ. ජී. ආ. සිල්වා)
 (Mr. L. C. de Silva)

අතින් කාරණය සහාපතිතුමනි, තමුන් තාත්සේලා පේසකර්ම මධ්‍යස්ථාන දහක් තැනීම ආරම්භ කළා. තමුන් තාත්සේ දත් නවා ඇති මේවායින් වැඩ අවසන් වී ඇත්තේ ඉතාමත් සුළු සංඛ්‍යාවක බව. මගේ කොටසට අනුමත වී තිබූ මධ්‍යස්ථාන හතෙන් වැඩ නිම වී තිබෙන්නේ එකක පමණයි. ඊට ප්‍රධාන හේතුව වී තිබෙන්නේ රජයෙන් ආධාර වශයෙන් දුන් රුපියල් 6,000 මුදල ප්‍රමාණවත් නොවීමයි. ඇත්ත වශයෙන්ම එදා ඒ අවස්ථාවේදී ඒ සමිති සමාගම් එකඟ වුණා, රුපියල් 6,000 ක් රජයෙන් ලැබෙනවා නම් අතින් අඩු මුදල සපයාගෙන ඒ වැඩ නිම කරන්න. එහෙත් රුපියලේ අගය අඩු කිරීම හේතුකොටගෙන බඩු මිල ඉහල යාම නිසා බලාපොරොත්තු නොවූ මුදල් ප්‍රමාණයක් ඔවුන්ට ගොඩනැගිලි උපකරණ සඳහා වියදම් කරන්න සිදු වුණා. ඒ නිසා වැඩ නිම නොවී තිබෙන ගොඩනැගිලිවල වැඩ නිම කිරීම සඳහා තවත් අතිරේක මුද

ලක් ලබා දීම සාධාරණයක් කියා මා අදහස් කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අද ඒ මධ්‍යස්ථාන ගණනාවකම වැඩ අතරමග තත්වය තිබෙනවා. සමහර ඒවායේ බිත්ති පමණක් බැඳ තවතා දමා තිබෙනවා. තවත් සමහර ඒවායේ වහලය තෙක් වැඩ කර ඉතුරු වැඩ තවතා දමා තිබෙනවා. ඉතුරු වැඩ වික කරගන්න පිළිවෙලක් නැතුව බලාගෙන ඉන්නවා. එම නිසා මේ ගැන තමුන් තාත්සේගේ සැලකිල්ල යොමු කර එම මධ්‍යස්ථානවල වැඩ අවසන් කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන් ගරු ඇමතිතුමාට තවත් වැදගත් දෙයක් මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ට නොයෙකුත් සහන දිය යුතුය කියා මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. වයි. තුඩාවෙ මයා.) සඳහන් කළා. අප ඒවා අනුමත කරනවා. ඒ එක්කම තමුන් තාත්සේට මතක් කරන්න ඕනෑ. අද සමහර පළාත්වල ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මැතිවරණ නියෝජිතයන් හැටියට ප්‍රසිද්ධියේ වැඩ කරන බව. පසු ගිය දිනවල කරන්දෙනිය ගම්කායඹී සභාවේ මැතිවරණය පැවැත්වූ අවස්ථාවේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් විසින් අම්බලන් ගොඩ ආදායම් පාලක නිලධාරී මහතා ගෙන් කරන ලද ඉල්ලීමක් උඩ, කලින් කරන්දෙනිය ප්‍රදේශය තුළ සේවය කර කරමින් සිටි පිට පළාතකට මාරු කර යවනු ලැබූ ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන් දෙදෙනෙක් නැවතත් වහාම ගෙන්වා ගත්තා. එසේ ගෙන්වාගත්තේ මැතිවරණ කටයුතු කිරීම සඳහායි. එ දෙදෙනා පැමිණි නිසා ඇත්ත වශයෙන්ම අප දිනත්ත බලාපොරොත්තුව නොසිටි ආසන දෙකකුත් අපට වැඩි පුර දිනාගන්න පුළුවන් වුණ බවත් මා මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. මා අහන්න කැමතියි. තමුන් තාත්සේගෙන්, ඕනෑම පැත්තකට ඒ විධියට ප්‍රසිද්ධියේ වැඩ කිරීමේ වරප්‍රසාදය සෑම ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ටම දෙනවාද කියා.

ප්‍රාදේශීය ආදායම් පාලක නිලධාරීන්ට මා දෙස් කියන්නේ නැහැ. තමුන් තාත්සේ විසින් වැඩ බැලීමට පත් කර සිටින සමහර ආදායම් පාලක නිලධාරීන් ඒ සේවයට නිගා වන විධියටයි.

[එල්. සී. ද සිල්වා මහ.]

හැසිරෙන්නේ. ලිපිකරු සේවයේ සිටි කීප දෙනෙක් දැන් තමුන්හාත්සේ ආදායම් පාලක නිලධාරීන් හැටියට පත් කර තිබෙනවා. එහෙත් අපට දැනගන්න ලැබී තිබෙනවා, ආදායම් පාලක නිලධාරී තනතුරු පිරවීමට ප්‍රමාණවත් පිරිසක් දැන් සෑම දිස්ත්‍රික්කවලම පරිපාලන සේවාවේ සිටින බව. අද සමහර දිස්ත්‍රික්කවල පරිපාලන සේවාවේ සිටින උදවියට පසි ගෙවන්න මුදලක් නැතිලු. එවැනි තත්ත්වයක් කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන බව මා දන්නවා. කළුතර කච්චේරියේ පරිපාලන සේවාවේ සිටින නිලධාරියකුට පසි ගෙවන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබෙනවාලු. ඒ මොකද? පදවියක් නැතිලු. එහෙත් කළුතර දිස්ත්‍රික්කය තුළ වැඩ බැලීමට පත් කළ ආදායම් පාලක නිලධාරීන් තවත් එමට සිටිනවා. අගලවත්තේ අතුරු මැතිවරණයේදී ප්‍රචිණ්ඩා කියා මහත්මයෙක් එහාට යැව්වා. ඔහු හුඟක් ඡන්ද වැඩ කළා. තවමත් එහෙයි, ඉන්නේ. අනික් ඡන්දයේ වැඩ කරන්නට ඉන්නවද දන්නේ නැහැ. ඒ විධියේ ආදායම් පාලක නිලධාරී වරුන් තව දුරටත් තබාගෙන මහජන මුදල් වැය කිරීම සාධාරණද කියා මා අහනවා. ඒ පුරප්පාඩු පිරවීමට දැන් පරිපාලන නිලධාරීන් සිටියදී මේ උදවිය තව දුරටත් වැඩ බැලීමට තබා ගැනීම සුදුසු නැති බවයි, මගේ වැටහීම. ඒ නිසා ඒ වගේ ආදායම් පාලක නිලධාරීන් සිටින තැන්වල—මැතිවරණයක් අද හෙට නැති නිසා, පසුව මැතිවරණයක් කිව්වු වන විට වුවමනා නම් යවන්නට පුළුවන්—ඒ පුරප්පාඩු පරිපාලන සේවා නිලධාරීන්ගෙන් පුරවා මහජන මුදල් නාස්තිය තවත්වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන් මා නැවතත් තමුන්හාත්සේට බලපිටියේ කොහු කමින්න ශාලාව ගැන මතක් කරනවා. ඒ කොහු කමින්න ශාලාවේ රැකියාව දෙන්නට පුළුවන් උපරිම ගණනට රැකියාව දීමට වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කර, ඉතා අමාරුවෙන් කොහු අඹරමින් ජීවත්වන ඒ පළාතේ ජනතාවට කොහුවලට මීට වඩා සාධාරණ මිලක් ලබා ගැනීමට පුළුවන් වන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරයි යන විශ්වාසයෙන් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මහ. (අකුරණ දෙවන මන්ත්‍රී)

(*ஜனாப் ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத்—அக்குறளை இரண்டாம் அங்கத்தவர்*)

(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

The hon. Member for Balapitiya (Mr. L. C. de Silva) said that there are a number of gramasevakas who are participating in politics and that most of them are election agents of this Government. Now, there has always been this charge of gramasevakas working either for one party or the other. The gramasevakas have a very important role to play in implementing the decisions of the Government at village level and as such it is very essential that they do not dabble in politics, whether on behalf of the Government or on behalf of the opposition. Normally, when complaints are made against gramasevakas, I understand, the preliminary inquiry is conducted by the D.R.O., his immediate superior. I think in the interest of the country and the people there should be an entirely different panel who should be able to go into allegations made against any gramasevaka. I have a very fine set of gramasevakas in my electorate and I am sure the opposition would rush to the conclusion that they are all my election agents.

සෝමරත්න සෙනරත් මහ. (අම්පාරයි)

(*திரு. சோமரத்ன சෙනரத்—அம்பாரை*)
 (Mr. Somaratne Senerath—Amparai)
 Not necessarily.

හමීඩ් මහ.
 (*ஜனாப் ஹமீத்*)
 (Mr. Hameed)

Most of them are doing a very good job of work. But normally I have heard people say—and I think it is correct to a great extent—that when there is a charge against a gramasevaka, the natural tendency is for the D.R.O. his immediate superior, to try and defend him as far as possible. Therefore, if there could be a different panel who could always go into allegations, specially in the

political field, then, I am sure to a great extent a gramasevaka would avoid participating in politics.

අ. ආ. 6.15

The next thing I wish to mention is about the Kandyan Peasantry Commission. Though the Kandyan Peasantry Commission came to be born somewhere in 1955, it is only after this Government came into office that the Kandyan Peasantry Commission has got a fillip, got moving. This institution serves about 41 electorates in the Kandyan areas and it is only during the last 3½ years that the people at least know of its existence. You will find that large sums of money, almost 75 lakhs of rupees, are being spent annually. Of course, all credit is due to the Hon. Minister for having shown interest in the working of this institution, and a lot has been achieved during the last 3½ years. I am sure there would not be anybody who could deny that fact in this House. Many roads have been opened; schools have been built; bridges have been built. There are a lot of activities in the areas that come under the Kandyan Peasantry Commission. But we could achieve more if this is made a corporation. we could function much quicker and cut down delays. In fact, three years ago when the first advisory committee to the Kandyan Peasantry Commission met, a resolution was adopted unanimously that the Kandyan Peasantry Commission should be made a corporation. Incidentally I should mention that it was I who moved that Motion, and the Minister who was present assured us that he would go into the question and take the necessary action.

If the Kandyan Peasantry Commission is made a corporation I am sure the Kandyan areas would benefit much more, and the area coming under the purview of the Commission is fairly large. It is about 41 electorates, backward electorates. They need guidance and assistance so that they could march forward with the rest of the country.

The next matter is about Kachcheris. I wonder whether the

Minister will consider the re-constitution of the administrative limits of the kachcheris. Vavuniya kachcheri has one electorate. The Anuradhapura kachcheri has six electorates. The Matale kachcheri has four electorates. The Kandy Kachcheri has got fourteen electorates. Now, there is no rhyme or reason for this. Unless the administrative limits of the kachcheris are re-constituted, I do not think certain areas could move forward with the same speed as other areas. The present system is about a hundred years old. Surely, Kandy should have three kachcheris, not one. There should be a kachcheri at Nawalapitiya, I think.

I think it would be a good idea if the Minister goes into this question and reconstitutes the kachcheris. Whether we like it or not kachcheris play a very important role in provincial administration.

On many occasions inquiries have been made on the Floor of this House whether the kachcheri system will continue or not. Whatever it may be, to begin with we must re-constitute the administrative limits.

The other suggestion I would like to make is that there should be a welfare officer in each kachcheri. At present in each kachcheri there is an inquiries section to which a person goes and gets directions to a particular office or gets some forms. But that is not enough. When a villager goes to a kachcheri there should be somebody there who could find out exactly what he wants and tell him what exactly is to be done. There should be somebody to guide and assist him.

sometime ago they had somebody called the Headquarters D.R.O. but that proved a flop.

රත්නායක මහා.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

Public Relations Officer.

எதிவி மகா.

(ஜஹப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Every day about 200 people from the village go to their kachcheri. Each one of them has a problem. There should be somebody who could really help them, so that if a welfare officer is posted to each kachcheri it would be a good thing.

I have noticed that even in certain developed countries they have what is called a petition-room. The people could go and present a grievance without having to write, without having to wait for years to get a reply. I think we should have something on similar lines—a petition room—in every kachcheri where those who have a grievance could come, present a petition, know exactly what the position is, and go home without having to wait for years to get a reply.

The next is the question of the appointment of registrars of marriages, births and deaths. Today in the appointment of these officers—they are really honorary officers—the criterion seems to be the question of whether by making such an appointment the existing registrar would lose his income. This concept, I think, is all wrong. The main idea should be whether by making such an appointment the people of that area would be benefited or served. I am looking at this not from the point of view of my electorate but purely on a general basis. If the people in a certain area want the services of a registrar of marriages, births and deaths they have to go to a registrar living 5 miles or 10 miles away. If they need the services of such a person I do not see why that facility should not be provided for them. Today, in making the decision the first factor that seems to be taken into consideration unfortunately is whether the existing person would or would not lose his income. As a matter of fact, that is the last factor that should be taken into consideration.

Then, there is the Rural Development movement, the community centres, and the adult education centres. These institutions were started in the 1940's to help the people of this country to fit into the "free" environment. A country which had been under foreign rule for a long time when it became free, these institutions were started to help the people to train themselves and to fit into a free society. In fact, these movements are not new or limited to Ceylon alone. Most of the Asian countries have similar movements. We have had these for nearly twenty or twenty-five years. It is time now for us to make an assessment of these institutions. Have these institutions fulfilled the purpose for which they were set up? Have they functioned efficiently? Are there any drawbacks in these institutions? We will have to address ourselves to these questions. So, I would request of the Hon. Minister to appoint a committee to see whether these institutions have fulfilled their purpose, whether there are any shortcomings, whether the functions of these institutions could not be widened, and so on.

Well, we have had these institutions for over twenty years. A stock-taking is completely necessary. I think they have amalgamated the rural development societies and the community centres. Earlier they functioned under two different Ministries. Actually they not only functioned under two different Ministries, but they were also rival institutions, fighting one another although their purpose was one.

Cottage Industries came under the Ministry of Home Affairs and whatever was considered as small industries was handled by the Department of Rural Development. Under the present scheme, both small industries and cottage industries have a very important role to play in the industrial development of our country. There should be some sort of liaison, some sort of co-ordination at some point between the Ministry of Industries and the Department of Rural

Development and Cottage Industries. If they are co-ordinated at some point, if there is liaison between the two, I am sure more assistance will be given to these cottage industries.

Finally, may I congratulate the Hon. Minister for the keen interest he has shown, especially in the development of the Kandyan areas and I would wish to make an appeal to him to consider as early as possible the possibility of making the Kandyan Peasantry Commission a corporation.

අ. නා. 6.30

සභාපති

(අක්කිරාසනර්)
(The Chairman)

Order, please! The Hon. Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා [ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා.] මූලාසනාරුවේ විය.

அதன்பிறகு, உப சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று நீங்கவே, குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள் [திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா] ஆலமையே தாங்குகிறார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. G. J. PARIS PERERA] took the Chair.

ටී. බී. තෙනෙකෝන් මයා.
(திரு. டி. பி. தென்னகோன்)
(Mr. T. B. Tennekoon)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගේ වැය ශීර්ෂය ගැන කාරණා බොහොමයක් කියන්නට තිබෙනවා. එහෙත් ඒවායින් හුඟාක් කාරණා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් හා ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු විසින් කියන්නට යෙදුණු නිසා, හැම දෙයක් ගැනම කථා කරන්න මා අද හස් කරන්නේ නැහැ.

උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන කොමිෂන් සභාවේ වැඩ හුඟාක්දුරට කෙරෙන්නේ දැන් යයි, අකුරණ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හමීඩ් මයා.) කීවා. සමහර විට, එතුමා දමා ගෙන සිටින කණ්ණාඩියෙන් බැලුවම ඒ විධියට පෙනෙනවා ඇති. උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන කොමිෂන් සභා වාර්තාව එළි

යට ගෙන, ඒ වාර්තාව අනුව වැඩ කරන්නට පටන් ගත්තේ 1957 දී බව, ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාත් පිළිගන්නවා ඇති. ඒ වැඩ කටයුතු කිසිම සඳහාම පළමු වරට උදලාගම නමැති මහත්මයා කොමසාරිස්වරයකු වශයෙන් පත් කළේ, ඒ කාලයේදීයි. ඒ මහත්මයා හුඟාක්දුරට වැඩ කළා. ඊළඟට, ඒ පදවිය සඳහා මදුරාවේ මහත්මයා පත් කළා. ඊට පසුව පත් වුණේ, විජේකෝන් මහත්මයායි. ඒ මහත්මයාත් ඉතා ආදරයෙන්, උනන්දුවෙන්, දක්ෂ අන්දමට වැඩ කරන බව ඉතා ප්‍රීතියෙන් මතක් කරන්නට කැමැතියි.

මේ උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන කොමිෂන් සභාව නිසා තමයි, අපේ ප්‍රදේශවලට පාඨශාලා ගොඩනැගිල්ලක් පවා ලබා ගන්නට පුළුවන්කම ලැබුණේ. එහෙම නැතිව අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලැබෙන තුරු හිටියා නම්, ඒවා කවදාවත්ම නොලැබෙන්නට තිබුණා. වතුර ලබා ගැනීම දුෂ්කර පාඨශාලාවලට සහ නගරවලටත්, ගැමි පුනරුත්ථාපන කොමිෂන් සභාවේ ආධාරයෙන් වතුර ලබා ගන්නට පුළුවන්කම ලැබුණා.

ඒ සමගම, කණගාටුවෙන් මතක් කළ යුතු කාරණා කීපයකුත් තිබෙනවා. පසුගිය ආණ්ඩු කාලවලදී මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ පාරවල් හැතැප්ම නිහ හතළිහ තාර දමා සකස් කර දුන්නත්, පසුගිය අවුරුදු 3½ කාලය තුළ නම් අපේ කොට්ඨාශයේ අඟලක්වත් අළුතෙන් පාරවල් සෑදූ නැති බව සඳහන් කරන්නේ, කණගාටුවෙන්. නාවල පාඩුව, නයාකුඹුර, කිඹිස්ස යන පාරවල් හැතැප්ම 5 ක් පමණ තනා තිබුණත්, මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පස්සේ ඊට වඩා අඟලක්වත් පාරවල් සෑදූ නැහැ. නාවල-පුවක්පිටිය පාරේ පාලමක් කැඩී දැන් අවුරුදු 3 ක් පමණ වෙනවා. ඒ පාර සම්පූර්ණයෙන් තනා තිබුණත්, ඒ කැඩුණු පාලම තවම හදා නැහැ. ඒ වාගේම, වහකෝට්ටේ පන්තම්පිටිය පාර කලින් කපා ලැස්ති කර තිබුණත්, මේ අවුරුදු 3 1/2 තුළ අඟලක්වත් සෑදූ නැහැ.

අකුරණ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා වාගේ, පසුගිය කාලයේදී එකම පාරක් සඳහා කණ්ඩායම් දෙකක් යොදවා පාරවල් තැනුවා. රජයේ වැඩ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වශයෙන් කටයුතු කළ

[වී. ඩී. තෙන්නකෝන් මයා.]
 කාලයේදී මාම ගිහිනි මාතලාපිටි පාර පරීක්ෂා කර බලා, කණ්ඩායම් දෙකක් යෙදවා ඒ පාර තැනෙව්වා. ඒ වාගේම, උඹව පළාතේත්, මධ්‍යම පළාතේ තෙල් දෙණිය වැනි ඡන්දදායක කොට්ඨාශවලත්, ඉතාම දුෂ්කර ස්ථානවල පවා පාරවල් සකස් කර දුන්නා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩු නිබුණු කාලයේදී, ගැමි පුනරුත්ථාපන කොමිෂන් සභාව ඉතා උනන්දුවෙන් හා කාර්යක්ෂම අන්දමට වැඩ කටයුතු කළා. ඒ නිසා දැනට වැඩ නවත්වා තිබෙන ඒ පාරවල අවුරුද්දකට එක හතළුපමකවත් වැඩ කෙරෙන පිළිවෙලට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ග්‍රාම සේවකයන්ගේ ප්‍රශ්නය ගැනත් මා වචනයක් කියන්නට කැමතියි. මන්ත්‍රී වරුන් හුඟ දෙනෙක් ඒ ගැන කතා කළා. බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එල්. සී. ද සිල්වා මයා.) කීව්වා, ඒ ග්‍රාම සේවකයන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අයට උදව් කළ නිසා එතුමන්ලාට ඡන්ද ව්‍යාපාරයෙන් වැඩිපුර ලාභ ලැබුණාය කියා. අපේ කොට්ඨාශයේ ඊට වඩා වෙනස් තත්ත්වයක් තිබෙන බව මා කියන්නට කැමතියි. පසුගිය මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් දඹුල්ල කොට්ඨාශය තරඟ කළේ ග්‍රාම සේවකයෙක්. දැන් ඒ ප්‍රදේශය ආණ්ඩු කරන්නේ ඒ ග්‍රාම සේවකයායි. ඇමතිවරුන්ගේ බලතල සියල්ලම තියෙන්නේ ඒ ග්‍රාමසේවකයා අතේයි. ඔහුගේ ඡන්ද ව්‍යාපාරයට උදව් දුන්නේ නැති නිසා ග්‍රාම සේවකයන් පස් හය දෙනකු සේවයෙන් පහකර තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, ඊයේ පෙරේදා සාක්ෂි දෙකක් තුනක් හදා ග්‍රාම සේවකයන්ට විරුද්ධව පැමිණිලි ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා.

මාත් මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් දීර්ඝ කාලයක් සිටි බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. අපේ ජීවිත කාලයේදී අප කිසිම දවසක ග්‍රාම සේවකයකු වැනි සුළු නිලධාරියකුට විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් කර නැහැ; එවැනි නිලධාරියකුගේ බඩට ගසා නැහැ; එවැනි නිලධාරියකු අමාරුවේ දමා නැහැ. ආරච්චි වරුන්, ගම්මුලාදැනිවරුන් සිටිද්දී ඒ අයගෙන් සමහරුන් අපට විරුද්ධව වැඩ කළා. දැනට සිටින ග්‍රාම සේවකවරුන් අතරත්

අපේ පක්ෂයට විරුද්ධව වැඩ කරන අය ඉන්නවා. යම් ග්‍රාම සේවකයකුට මන්ත්‍රී වරයකුට වඩා හොදින් ඡන්ද ව්‍යාපාරයේ යෙදෙන්නට පුළුවන් නම් ඒ මන්ත්‍රීවරයාට මන්ත්‍රීකම හාර දීමේ තෝරාගත්තැහැ. ඒ ග්‍රාම සේවකයා මන්ත්‍රීකිරීම ඊට වඩා හොදයි. ඒ නිසා කිසිම දවසක අප ඒ අයට විරුද්ධව පැමිණිලි කර නැහැ.

ග්‍රාම සේවක මහතකුට විරුද්ධව ආදායම් පාලක නිලධාරී මහත්මයෙක් චෝදනා පත්‍රයක් එවා තිබෙනවා. මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ අපේ දඹුල්ල කොට්ඨාශයේ අළුත්ගම ග්‍රාමසේවක මහත්මයාට විරුද්ධවයි, මේ චෝදනා පත්‍රය එවා තිබෙන්නේ. ඒකෙ මෙහෙම තියෙනවා :

“මාතලේ පලාපත්වල දොරකුඹුරේ ඒකනායක මහත්මයා විසින් ඉදිරිපත් කරන චෝදනා පත්‍රය.”

කවුද මේ දොරකුඹුරේ ඒකනායක කියන්නේ? දඹුල්ලට තරඟ කළ අපේක්ෂකයායි. එම අපේක්ෂකයා ඉදිරිපත් කර තිබෙන චෝදනාවල මොනවාද තිබෙන්නේ? “පසුගිය ගම්සභා මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වූ නිදහස් ගම්සභා ධුරාපෙක්ෂකයාට අළුත්ගමින් සහයෝගය දක්වන ලද අයවලුන්ට හිරිහැර කිරීම; ග්‍රාම සේවක සුභයෝගය දක්වන ලද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා මේ මැතිවරණයෙන් පරාජය වූ නිසා...” යනාදී වශයෙන් එම චෝදනාවල සඳහන් වෙනවා. කිසි දිනෙක ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ අපේක්ෂකයෙක් අළුත්ගම මැතිවරණ කොට්ඨාශයෙන් පරාජය වෙලා නැහැ. එම කොට්ඨාශයට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ උදවිය නිතරගයෙන් පවා පත් වී තිබෙනවා. තරඟ දෙකකදී ඒ අය ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ අන්දමින් ජයග්‍රහණය ලබාගෙන තිබෙනවා. මැයි මාසයේදී තරඟයක් තිබුණා. ඡන්ද 300 ගණනයි තියෙන්නේ. ඒවායින් ඡන්ද 129 ක් වැඩිපුර ලබාගෙනයි අපේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා ජයග්‍රහණය කළේ. එහෙත් කේ. එම්. අසන් අලියාර් නමැත්තාගේ ගෙයි එල්ලා තිබුණු “අලියා” ඡන්ද ලකුණ ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා. එහි ඇතුල්ව එම ඡන්ද ලකුණ ඉරා දැමීම හා අලියාට තර්ජනය කිරීම ගැන සඳහන් වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අලියාර්ගේ අලියාය කියා අලියෙක් සිටින්නට ඇති. එහෙත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නමින් කිසිවකු

එම තරඟයට ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. එක් සත් ජාතික පක්ෂයේ එක්කෙනාම ලාම්පු වක් අරගෙන නිදහස් අපේක්ෂකයකු ලෙසයි ඉදිරිපත් වුණේ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් ආවොත් ඡන්දය නොලැබෙන නිසායි එසේ කළේ. එහෙත් අලියා ඉරා දැමීමායයි කියනවා. මේවා බොරු පැමිණිලි. මෙම චෝදනා පත්‍රය දීලා කිසි විභාගයක් කරන්නේ නැතුව දඬුවම් දී තිබෙනවා. අදයි චෝදනා පත්‍රය දුන්නේ. චෝදනා පත්‍රයට වග උත්තර දෙන්න දෙවන දිනට අවස්ථාව තිබියදී තවත් ලියුමකින් වැඩ තහනම් කර තිබෙනවා. දඬුල්ල තරඟ කළ අපේක්ෂකයා වන දොරකුඹුරේ ඒකනායක මහතා ඇවිත් දිසාපතිට කරදර කළ පු, කොහොම නමුත් ඔහුගේ වැඩ තවත්වත් නට වුවමනා බව කියමින්. අසත් අලියාර් නමැත්තා කිව්වාලු, උන්දාගේ වැඩ තහනම් කරවන්නට මා වියදම් කරන්නේ රුපියල් 100 ක් සහ අරක්කු බෝතලයක් පමණයි” යනුවෙන්. දැන් අපට ආරංචි වී තිබෙනවා ඔය මැතිවරණයට තරඟ කරන්නට පැමිණි අයගේ බඩට ගැසීම සහ එවැනි උදවියට විරුද්ධව යම් යම් ව්‍යාපාර ඇති කිරීම මේ අයගේ වැඩ පිළිවෙළ බව. මේ නිසා යම් යම් අයට රක්ෂා සොයා දෙන අතර යම් යම් අයගේ රක්ෂා නිරපරාදේ නැති කිරීම ඒ අයගේ වැඩ පිළිවෙළයි.

අපට විරුද්ධව අපේ ආසන්නවල එළිපිටම වැඩ කළ ග්‍රාම සේවකයන් හත් අට දෙනෙක් සිටින බව අප දන්නවා. ඒ කිසි වකු සමග මගේ චෛරයක් ඇත්තේ නැහැ. ඒ උදවියට වුවමනා නම් ඕනෑ ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගියාදෙන්. අපි කිසි විටෙක ග්‍රාම සේවකයකුට හෝ වෙනත් රජයේ නිලධාරියකුට හෝ කියා නැහැ, “අපේ ඡන්ද ව්‍යාපාරයට එකතු වෙය්ලො” යනුවෙන්.

සී. ආර්. බෙලිගම්මන මයා. (ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ශ්‍රී ලං. ජී. ඡුර්. පෙලිකම්මන—உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசி)

(Mr. C. R. Beligammana—Parliamentary Secretary to the Minister of Home Affairs)

සොයා බැලුවොත් එය පැහැදිලි වෙයි.

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.
(ශ්‍රී ලං. ඊ. ආ. ගෙනෙනකෝන්)
(Mr. T. B. Tennekoon)

ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඒක එහෙමයි කියා ඔප්පු කළොත්—අපේ පක්ෂයට වැඩ කරන්නැයි එවැනි නිලධාරීන්ගෙන් අප ඉල්ලීම් කර තිබෙනවායයි ඔප්පු කරන්නට එතුමාට හැකි වුවොත්—මම දේශපාලන බිම්ම අයිත් වන බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. අපි කිසිවිටෙක රජයේ නිලධාරියකුට එවැනි දෙයක් කියා නැහැ. ඒ උදවියගෙන් අපි එවැනි දෙයක් බලාපොරොත්තු වන්නේත් නැහැ— [බාධා කිරීම්] ගරු නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, එම නිසා ග්‍රාම සේවකවරුන්ට සිදු වන අතවරවලින් අයුක්ති සහගත අසාධාරණකම්වලින් ඔවුන් ඉදා ගන්නා මෙන් මා නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. මාතලේ උතුරු ප්‍රදේශයේ මුස්ලිම් විවාහ, උපැන්න ලියා පදිංචි කිරීමේදී විශේෂ යෙන්ම කානිවරයකු නැති නිසා ප්‍රදේශ වාසීන්ට බොහෝ දුර සැතපුම් 25, 30 පයින් ගමන් කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. එම නිසා සාමාන්‍යයෙන් මුස්ලිම්වරුන්ගේ මධ්‍යස්ථානයක් වශයෙන් හැඳින්විය හැකි ගලේවෙල ප්‍රදේශයට කානිවරයකු පත් කිරීම ඉතාම සුදුසු බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියනවා. එතකොට දඬුල්ල ආදායම් පාලක නිලධාරී කොට්ඨාශයේ සිටින මුස්ලිම්වරුන්ටත් ඔහුගේ සේවය ලබා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා.

විවාහ ලේකම්වරුන් ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කළ යුතුයි. ඒ උදවිය කොයි තරම් දීර්ඝ කාලයක් සේවය කළත් අවසානයේදී විශ්‍රාම වැටුපක් හෝ වෙනයම් දීමනාවක් හෝ නැතිව ගෙදර යන්නට ඕනෑ. එම නිසා ඒ උදවිය ගැනත් කල්පනා කර බැලීම ඉතාම වැදගත් බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා. ඒ අය ගැන කල්පනා කරනවා නම් ඉතාම වැදගත් බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

එමෙන්ම මේ අවස්ථාවේ තවත් කරුණක් ගැන ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. දැනට තනර කර ඇති තුරුග තරඟ නැවතත් ආරම්භ කරන්නට යන

[වී. ඩී. තෙත්තකෝන් මයා.]

වාය කියා ලොකු ආන්දෝලනයක් දැන් රටේ පවතිනවා. ඒ නිසා නැවතත් මේ රටේ තුරන් තරන් ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් ඒ ගැන අපේ අප්‍රසාදය මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කර සිටිනවා.

බොහෝ පළාත්වල බීඩ් කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින බොහෝ දෙනාට අද අයුක්තක් සිදු වී තිබෙනවා. බීඩ් කර්මාන්තය දිගටම කරගෙන යන හුඟ දෙනෙකුටම ඒ සඳහා අවශ්‍ය බීඩ් කොළ ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් හුඟ දෙනෙක් බීඩ් කොළ ජාවාර මෙන් අද ප්‍රයෝජන ලබන බව දැනගන්නට තිබෙනවා. බීඩ් කොළ ගෙන්වීමෙන්, බීඩ් කර්මාන්තය කරගෙන යන නියම බීඩ් කාර්මිකයන්ට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ප්‍රයෝජන ලබන්නේ එය ජාවාරම්ක් කරගෙන සිටින වෙනත් පිරිසක්. ඒ නිසා බීඩ් කොළ පාවිච්චි කරන නියම බීඩ් කාර්මිකයන්ට ඒවා ලබාදීමට අවස්ථාවක් ඇති කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

සුරාබදු ප්‍රතිපත්තිය ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. මේ රට දැසරාජ ධර්මයෙන් පාලනය කරන්නට මේ ආණ්ඩුව කැමති වුණා. විශේෂයෙන්ම අපේ අගමැතිතුමා එයට කැමති වුණා. එහෙත් මා එකක් කියන්නට කැමතියි. මොන ආණ්ඩුවක් ඇති වුණත් ආණ්ඩුවම රා මදිනවා නම්, අරක්කු පෙර නවා නම්, බීම වර්ග හදනවා නම්, මත් පැන් විකුණනවා නම්, රේන්ද පවත්වනවා නම් එය පහත් තත්ත්වයේ ආණ්ඩුවක්. එවැනි දේවල් විදේශිකයින්ගේ පාලනය කාලයේ ඔවුන් විසින් කළ නමුත් අප විසින් එවැනි දේවල් නොකළ යුතුයි. සුරා හැදීම හා විකිණීම ආණ්ඩුව මගින්ම කිරීම වැදගත් දෙයක් හැටියට සලකන්නට බැහැ. අපි සුරා පෙරන ගමන්ම, සුරා විකුණන ගමන්ම, ගම්වල සිටින දුප්පත් මිනිහෙක් රා ටිකක් මැද ගෙන බීවොත් ඔහුට දඬුවම් කරනවා. ඇමතිතුමාම සුරා පෙරනවා නම් දුප්පත් මිනිහෙක් පෙරා ගන්නා සුරා ටික අල්ලන්නට කලින් අල්ලන්නට ඕනෑ ඇමතිතුමායි. දුප්පත් මිනිහාට නොවෙයි කලින් දඬුවම් කරන්නට ඕනෑ ඇමති තුමාටයි. සුරාවලින් කෝටි 15 ක පමණ

ආදායමක් රජය ලබනවා. එහෙත් කොපමණ ආදායමක් ලැබුණත් ආණ්ඩුවක් වශයෙන් සුරා පෙරා ලබන ආදායමෙන් ආණ්ඩුවේ කටයුතු ගෙනයන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් එය ඉතාම පහත් ක්‍රියාවක්. පුරාණ රජ දරුවන් විසින් කිසිම කාලයක රජය මගින් සුරා පෙරීම හෝ විකිණීම කර නැහැ. එහෙත් මේ රජය එය කරගෙන යනවා. මේ රජය පමණක් නොවෙයි කලින් තිබුණු අපේ රජයත් එය කරගෙන ගියා. මේ රටේ දීර්ඝ කාලයක සිට පැවැති පුරුද්දක් අනුව සුරා පෙරීම හා විකිණීම තව තවත් ව්‍යාප්ත කරමින් සාමාන්‍ය මිනිහෙක් රා බෝතලයක් හෝ කසිප්පු බෝතලයක් හදා ගැනීමට විරුද්ධව කටයුතු කිරීම බරපතල වරදක්. තමන් විශාල බරපතල වරදක් කරන ගමන් එය වසා ගැනීමට අනික් අයට එය හැදීම තහනම් කරනවා. සුරා කියන මත් ද්‍රව්‍යය ආණ්ඩුව තබා කවුරු හැදුවත් එය මත් ද්‍රව්‍යයක් බව පිළිගන්නට ඕනෑ. නියම අන්දමේ ආණ්ඩුවක් බවට පත් වන්නට නම් සුරා පෙරීම හා විකිණීම රජය මගින් නොකළ යුතුයි. සුරා පාවිච්චිය ලෝකයෙන් තුරන් කරන්නට කිසිම කෙනෙකුට පුළුවන් කමක් නැහැ. එය හදාගෙන බීම ස්වාභාවික සිද්ධියක් බවට පත් වී තිබෙනවා. එහෙත් ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට අපි වැයම් කළ යුතු අතරම අපි එය කරමින් එසේ එය නවත්වන්නට වැයම් කිරීම වැරදි ක්‍රියාවක් බවත් මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තවත් හුඟක් දේවල් කියන්නට තිබෙන නමුත් තවත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හුඟදෙනෙක් කථා කිරීමට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින නිසා මා ඉදිරිපත් කළ කරුණු සම්බන්ධව ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිමින් මගේ කථාව මෙයින් නවත්වනවා.

මුහුදු මට්ටමින් අඩි හයදාහක් තරම් උසින් පිහිටි නුවරඑළියට මොන මෝස්තරයේ හුළං පාරවල් ගහනවාදැයි තමුත්තාත් සේ දන්නවා. ඒ වාගේම මොන මෝස්තරයට ඒ පළාතට වර්ෂාව ලැබෙනවාද යන්නත් අපි දන්නවා. ශීත කාල ගුණය ගැනත් තමුත්තාත් සේ දන්නවා. එවැනි ප්‍රදේශයකට රූපියල් හයදාහක් හොඳටම

මදි ඒ අනුව කල්පනා කරන විට. ඒ මුදලින් ඒ පළාතේ ගොඩනැගිල්ලක් සම්පූර්ණ කරගන්නට බැහැ. ඒ නිසා බොරුවක් කියන්නට ඕනෑ නැහැ, මාත් රුපියල් දෙසිය පණහක් පමණ ඒ කටයුත්තට දුන්නා තමයි. විදුරු ජනෙල් දමා හුළඟින් ආවරණය කරගන්නට ඕනෑ. නුවරඑළියට වැලි සහ සිමෙන්ති වැනි දේවල් ගෙන යන විට කොයි තරම් මුදලක් වියදම් කරන්නට වෙනවාද යන්නත් කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම දැවදඩු වැනි දේත් බොහොම අමාරුවෙන් තමයි ලබාගන්නට වෙලා තියෙන්නේ. අනෙක් පළාත්වලට වඩා විශාල මුදලක් ඒ පළාතේ වැය කරන්නට සිදු වන බව එයින් පැහැදිලි වෙනවා. ඒ ගැන මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි.

විදුලි බලයෙන් වැඩ කරන රෙදි මධ්‍ය ස්ථාන සාදාගෙන යෑම අපගේ සතුවට කාරණයක් බව මතක් කරන්නට කැමතියි. එහෙත් විදුලි බලය යෙදීමට අවශ්‍ය උපකරණ තවමත් හරියාකාර ලැබී නැහැ. එය සම්පූර්ණ කර දෙන්නැයි ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලන්නට කැමතියි. ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශය යටතේ මිට වඩා කපා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එහෙත් එක් කරුණක් ගැන පමණක් මතක් කරන්නට ඕනෑ. කොයි අවස්ථාවේ හෝ තමුන්තාත්සේ ගේ අමාත්‍යාංශයට ගියොත් තමුන්තාත්සේ මෙන්ම එම අමාත්‍යාංශයේ ඉන්න නිලධාරීන්ත් ඒ හැම අවස්ථාවකදීම අපට සහයෝගය දීමට ලැස්තියෙන් ඉන්න බව ආචම්බරයෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ඩොනල්ඩ් ජේ. රණවිර මයා. (නුවරඑළිය)

திரு. டொனால்ட் ஜே. ரணவிர—நுவரெலியா)

(Mr. Donald J. Ranaweera—Nuwara Eliya)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට ප්‍රථමයෙන් කපා කළ දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මම ඕනෑකමින් සවන් දුන්නා. එතුමා ශාන්තදාන්ත කෙනෙකැයි මෙනෙක් මා හිතාගෙන හිටියා. එතුමාටත් නොසැහෙන අත්දමට තරහ යන බව අද මට පෙනී ගියා. එතුමාගේ පක්ෂයට වැඩ කරන ලෙස ග්‍රාම සේවකයන්ට එතුමා

කිවිවේ. තැනි බව දැන් එතුමා ප්‍රකාශ කළා. එය පිළිගන්නට මා ලැස්තියි. එහෙත් නුවරඑළියේ ආසනය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වෙනුවෙන් තරහ කර පරාජය වූ අපේක්ෂකයා නම් ගෙන ගියේ මොන මෝස්තරයේ ව්‍යාපාරයක්ද යන්න මම දන්නවා. දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නම් සමහර විට එහෙම කරන්නට තැනිව ඇති. එහෙත් මා සඳහන් කළ විධියේ දෙයක් නුවරඑළියේ සිදු වූ බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

වැදගත් කරුණු කීපයකට ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නටදී මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. සෑම ජන්දදායක කොට්ඨාශයකම රෙදි වියන මධ්‍යස්ථාන හතක් බැගින් සෑදීමට රුපියල් හයදාහක් බැගින් මුදල් වෙන් කළ බව තමුන්තාත්සේ දන්නවා. රෙදි වියන මධ්‍යස්ථානයක් සෑදීමට රුපියල් හයදාහක් මදි බව මිට පෙර කපා කළ බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එල්. සී. ද සිල්වා මයා.) කිව්වා. එය මාත් පිළිගන්නවා. මුහුදුකර ප්‍රදේශයේ ශීත සුළඟින්වත් වර්ෂාවෙන්වත් කඳුකරයට තරම් කරදරයක් ඇති වන්නේ තැනි බව කවුරුත් පිළිගන්නවා. එවැනි පළාතක රෙදි වියන මධ්‍යස්ථානයක් සෑදීමට රුපියල් හයදාහක් මදි නම් වර්ෂාවෙනුත්, තදබල හුළං පහරවලිනුත් ආරක්ෂා කරන ආකාරයට ගොඩනැගිලි තැනිය යුතු කඳුකර ප්‍රදේශයට රුපියල් හයදාහක් කෙසේ නම් ප්‍රමාණවත් වේදැයි තමුන්තාත්සේට පෙනෙනවා ඇති. ගරු ස්වදේශ ඇමතිතුමා ඕනෑම වෙලාවක හමු වෙන්න පුළුවනි. එතුමාගෙන් ඕනෑ වැඩක් හරි හැටි කරවා ගන්න පුළුවනි. එතුමා කිසි කරදරයක් හිරිහැරයක් ගැන නොබලා එවෙලේම යම් කටයුත්තක් කර දෙන්න පුළුවන් නම් පුළුවන්ය කියනව; බැරි නම් බැරිය කියනව. ඒ තීරණ තමුන්තාත්සේට කෙලින්ම ගන්න ශක්තියක් තිබෙන බව ආචම්බරයෙන් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි. මෙවැනි තීරණ ගන්න තමුන්තාත්සේට උඩරට ප්‍රදේශයේ ඇණහිට තිබෙන මේ පේසකම් මධ්‍යස්ථාන ටික සාදා දීමට තීරණයක් ගැනීම ඉතා පහසු දෙයක්. ඒ නිසා මේ පේසකම් මධ්‍යස්ථාන කීපය සාදා දීමට

[බොනල්ඩ් ජේ. රණවිර මයා.]

තමුත්තාත්තේගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් සමාප්ත කරනව.

කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා මයා. (බණ්ඩාරගම)

(திரு. கே. டி. டி. பெரேரா—பண்டாரகம)
(Mr. K. D. D. Perera—Bandaragama)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රී යටතේ මටත් කරුණු කීපයක් මතක් කරන්නට තිබෙනව. පළමුකොටම ඔබතුමාගේ මාගීයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා විමසන්න කැමතියි, ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන් බඳවා ගැනීම සඳහා මෙතෙක් අනුගමනය කළ විභාග ක්‍රමය වෙනස් කර දිසාපතිවරුන් මගින් ග්‍රාම සේවකයන් තෝරා ගැනීමට තීරණය කළේ ඇයි කියා. විභාගයකින් තෝරා ගන්නා විට එක්තරා අන්දමකට සාධාරණ ලෙස එය සිදු වන බව අපි පිළිගන්නව. එහෙත් දිසාපතිවරුන් මගින් මේ කටයුත්ත කරන්නට ගියොත්, අපේ ප්‍රදේශයේ දැනට සිදුවී තිබෙන දේවලින් අපට හිතා ගන්නා පුළුවන් සිද්ධි වෙන් නොමොකක්ද කියා. අද සිදු වෙන්නේ පරණ හණ මිටි ඔසවාගෙන ගිය, අපි එපා කියා පැත්තකට දමා, ගම්මුත් පිළිකල් කළ පරණ ගම්මුලාදැනින් පත් කරගෙන යාමයි. ඒ නිසා ගරු ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙන් තමුත්තාත්තේ මාගීයෙන් මා අහනව, මේ විභාග ක්‍රමය තවත්වා දමන්න තීරණය කළේ ඇයි කියා.

අ. භා. 7

ඊළඟට චෝදනාවක් වශයෙන් කාරණයක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනව. මගේ කොට්ඨාශයේ ගම්මත්පිළ නමැති ගමේ ග්‍රාම සේවකට විරුද්ධව ගම්මුත් චෝදනා ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසු හොරණ ආදායම් පාලක නිලධාරීතුමා විසින් ඒ පිළිබඳව විභාගයක් පවත්වා එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් එම ග්‍රාම සේවක නිලධාරියා සේවය තෙරපා දැමුව. ඔහු සේවයෙන් තෙරපා දැමූ බව ගම්මුත් දැන ගත්ත. ඊට පසු ඒ ග්‍රාම සේවකයා නොයෙක් උදවිය මාගීයෙන් ගරු ඇමතිතුමා හමුවී නැවත සේවය ලබා ගන්නට තැත් කරන බව අපට ආරංචි වුණා. ගම්මුත් මට ඒ ආරංචිය

මට කිව්වාම, මම දිසාපතිතුමාට ලියා දැනුම් දුන්නා, සේවයෙන් පහ කරන ලද අසුවල් ග්‍රාම සේවකයාට නැවත රක්ෂාව දෙනට යන බවට ආරංචියක් තිබෙනවය, යම්කිසි අන්දමකින් ඔහුට රක්ෂාව නැවත දුන්නත් ඔහු දුෂණවලට සම්බන්ධ වූ පුද්ගලයෙකු නිසා මගේ කොට්ඨාශයේ මොනම ස්ථානයකටවත් ඔහු පත් කරන්නට එපා කියා. කලින් හිටපු දිසාපතිතුමා ඒ ලියුම අරගෙන ඇමතිතුමා හමු වී තිබෙන බව මට ආරංචියි. මා ඇමතිතුමාට මේ කාරණය මතක් කළ විට “කිසි දෙයක් වෙන්නේ නැහැ. භය වෙන්න එපා” යයි කිව්ව වගේ මට මතකයි. එහෙත් ඊට වික දිනකට පසු මේ දුෂණවලට අසු වී සේවයෙන් පහ කළ ගම්මත්පිළ වසමේ හිටපු ග්‍රාම සේවකයාට මගේ කොට්ඨාශයේම උඩුවර නමැති වසමේ ග්‍රාම සේවක හැටියට පත් කළා. ඒ ග්‍රාම සේවකයා කොඳි තුරම් දුෂණවලින් පිරිහී තිබෙන කෙනෙක්ද කිව්වොත් ඔහුට නිර්භයව නිවාසයෙන් එළියට එන්න බැහැ. අද ඔහු තුවක්කු වක් පාවිච්චි කරනව. හදිසියේ ඔහු හමු වෙන්න කවුරු හරි ආවොත් ගේට්ටුවල ග තුවක්කුවත් තබාගෙන තමයි, කැපා කරන්නේ. ඔහුට මිනිසුන් එතරම් විරුද්ධයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙතැන වැදගත්ම කාරණය මේක නොවෙයි. මේ ග්‍රාම සේවකයාට විරුද්ධව තිබුණු චෝදනා පිළිබඳව විභාගය පැවැත් වූ හොරණ හිටපු ආදායම් පාලක නිලධාරී මහත්මයාට හදිසියේම මාසය අවසාන වන තුරුවත් නොසිට මාරු කළා. මට මාසය හරිහැටි මතක නැහැ. මොහොත්තේ අප්‍රේල් මාසයේ වෙන්න ඇති. මාසයේ 18 වෙනිදා දවසක මිගමුවට ඒ ආදායම් පාලක නිලධාරීතුමාට මාරු කර හැරිය. එහෙම කරන්නට යෙදුනේ, ඒ ග්‍රාම සේවක නිලධාරියාගේ පත්දම් කාරයෙන්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ හිතවතුන් ඇමතිතුමාට ඇවිත් කරුණු කියා සිටිමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනුයි. ඒ අවස්ථාවේ ඒ ප්‍රදේශයේ නියෝජිත පිරිසක් ඇවිත් ගරු ඇමතිතුමාට කියා සිටියා, හිටිහැටියේ මාසය මැදදී හොරණ ආදායම් පාලක නිලධාරීතුමා මිගමුවට මාරු කිරීම ඉතා වැරදි වැඩක් නිසා කරුණා කර ඒ මාරුවීම තවත්වන්න කියා. ඒ වගේම ඔවුන් කියා සිටියා, මාරු කරනව

නම්, කාලයක් දී මාරු කරන්න කියා. ඒ මහත්මිය අපකෂපාතව වැඩ කළ කෙනෙක්. එතුමා මටවත්, තමුත්තාත්සේට වත්, වෙනත් කාටවත් පක්ෂපාතව වැඩ කළේ නැහැ. රාජකාරිය නියම විධියට කළා. මේ සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් හිටපු සෞඛ්‍ය ඇමති වර්ගීකාර නිවාස හා විද්‍යා පර්යේෂණ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා හොඳ හැටි දන්නවා ඇතැයි මා හිතන්නවා. එතුමාත් මේ කාරණයට ඇඟිලි ගසා ඇති කියා මා විශ්වාස කරනවා. 300 ක් පමණ වූ නියෝජිත පිරිස ඇමතිතුමා හමු වීමට අවිත්, හොඳින් රාජකාරි කළ මේ ආදායම් පාලක නිලධාරි මහතා මාරු නොකරන ලෙසත්, මරු කරනවා නම් ඔහුට සෑහෙන කාලයක් දී එසේ කරන ලෙසත් ඉල්ලා සිටියා. හිටපු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් (ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන) හෝ ඩී. සී. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මහතාගෙන් හෝ ඉන්ද්‍රදාස මහතාගෙන් හෝ ලියවිල්ලක් නොගෙනාවොත් තමාට මේ ගැන කිසිවක් කරන්නට බැරියයි ඇමතිතුමා ඒ නියෝජිත පිරිසට කීව්වා. ලියුමක් ලබා ගන්නට නියෝජිත පිරිසට පුළුවන් වුණේ නැහැ. ඔවුන්ගේ කීම නොසලකා ගරු ඇමති තුමා ඒ ආදායම් පාලක නිලධාරියා මාරු කර යැව්වා. එතුමා මිගමුවේ රාජකාරියට ගියා. මේ නිලධාරියා මේ විධියට මාරු කිරීමේ වරද කුමක්ද? ග්‍රාම සේවකයා වැරදිකරු වන අන්දමට විභාගයක් පැවැත්වීමයි. ඒ එක සිද්ධියක්.

තවත් එකක් තිබෙනවා. බණ්ඩාරගම අතුරු මැතිවරණය කාලයේදී, පරගස්තොට ග්‍රාම සේවක මහතා ඔහුට විරුද්ධව ඉදිරිපත් වුණු කිසිම චෝදනාවක් හෝ පෙත්සමක් හෝ නැතිව කිසිම හේතුවක් නැතිව, යම් කිසිවකුගේ බලපෑමක් උඩ මුහේනට මාරු කරනු ලැබුවා. ඒ මාරු කිරීම සම්බන්ධව අද වන තුරු කිසිම පරීක්ෂණයක් පවත්වා නැහැ. ඊට පසු, ගමේ කීප දෙනෙකු එකතු වී, මෙම ග්‍රාම සේවක මහතා මැතිවරණ කාලයේදී අපට පක්ෂවත් රජයට විරුද්ධවත් ඡන්ද ලැයිස්තු සකස් කළාය යන චෝදනාවක් නගා පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කළා. එය විභාග කිරීම දිසාපතිතුමාට නියම වුණා. විභාගය පැවැත්වෙන දවසේ ග්‍රාම සේවක මහතාට විරුද්ධව කරුණු කියන්නට කිසිවකු ආවේ නැහැ. බොරු පෙත්සම්වලට උත්තර දෙන්නට කිසිවකු එන්නේ නැහැ.

දෙනෙකුගේ කීම අනුව, සම්පූර්ණයෙන්ම දෝශපාලනය උඩයි මේ වඩේ කෙළේ. මේ නිසා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේම අය පවා දෙකට කැඩුණා. ග්‍රාම සේවක මහතා මාරු කිරීම ගැන එක කාණ්ඩයක් පක්ෂ වුණා, තව කාණ්ඩයක් විරුද්ධ වුණා. අන්තිමේ සියලුදෙනාම මට ඡන්දය දුන්නා. මේ වැඩේ නොකළා නම් මට දිනය හැකිව තිබුණේ ඡන්ද 3,000 කින් පමණයි. මේ සිද්ධිය නිසා වැඩි ඡන්ද 5000 ක් ලබා ගන්නට මට පුළුවන් වුණා.

තවත් සිද්ධියක් තිබෙනවා. සමරරත්න නමැති පරණ ගම්මුලාදානියකු පරගස්තොට ග්‍රාම සේවක වශයෙන් පත් කර සිටිනවා. මේ ස්ථානයෙහි කියන්නට බැරි තරම් කැන දූෂණයකට අසු වූ කෙනෙකු වන මේ තැනැත්තා, ග්‍රාම සේවක වශයෙන් පත් නොකරන ලෙස ඉල්ලා මා දිසාපතිතුමාට පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කළා. ඉරිදා දිනවලත් හාල් පොත් නිකුත් කිරීමේ සිරිතක් ඒ කාලයේදී පැවතුණා. මෙකී තැනැත්තා ගම්මුලාදානි වශයෙන් සිටියදී, ඉරිදා දවසක හාල් පොත් ලබා ගැනීමට හොරණ ආදායම් පාලක කාර්යාලයට පැමිණි ස්ත්‍රියක් දූෂණය කළා, තවත් කෙනෙකු ගේ ආධාර ඇතිව. මේ සිද්ධි ගැන මේ ගම්මුලාදානියාට විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් ඉදිරිපත් වී තිබුණා. මේ සමග තවත් පැමිණිලි රාශියක් තිබුණා. දිසාපතිතුමා ඒවා ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කළා. ඒ අවස්ථාවේදී ඇමතිතුමා මොකද කෙළේ? මොහු එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළ කෙනෙකු නිසා, කළුතර දිස්ත්‍රික්කයට මොහු පත් කරන ලෙස නියම කළා. දැන් ඒ පත්වීම ඔහුට ලැබී තිබෙනවා. ඇමති තුමා කෙළේ සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි වැඩක්. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේත් වැදගත් මහත්වරුන් සිටිනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළත්, අවංකව, සාධාරණව වැඩ කරන අය ඕනෑ තරම් සිටිනවා. එවැනි අය පත් කිරීම ගැන අපේ කිසිම විරුද්ධයක් නැහැ.

ඊළඟට ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව ගැන මා වචන කීපයක් කියන්නට ඕනෑ. ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් ලිං හෝ පාරවල් හෝ තැනීමෙන් පසු ඒවා ඒ ඒ ප්‍රදේශයේ ගම්කාර්ය සභා විසින් බාර ගත යුතුය යන නියමයක් තිබෙනවා. ඒවාට මුදල් වෙන් කරන්නේ ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවයි.

[කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා මයා.]

පාරක් හෝ ලීදක් හෝ සදහා යම් ඉඩම් කොටසක් ගම්සභාවක් විසින් අත් කර ගන්නවා නම් ඒ සදහා ඔප්පුවක් ලබා ගැනීමේ සිටින ක් නිබන්ධන වා. එහෙත් ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ එවැනි සිටි තක් ඇත්තේ නැහැ. ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව කරන්නේ, ඉඩම් කොටස අයිතිකරුවාගෙන් මුද්දරයක් උඩ අත්සන් තබන ලද ලියවිල්ලක් ලබා ගැනීම පමණයි. මේ හේතුව නිසා, ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සාදන ලදුව ගම්කාර්ය සභාවලට පවරා ගන්නා ලද ලිං පාරවල් ආදියේ අයිතිවාසිකම් ඔප්පු කිරීම සදහා උසාවි යන්නට සිදු වෙනවා. දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභා වටද මා මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කළ නමුත්, මේ ගැන කරන්නට දෙයක් නැති බවයි එහිදී ප්‍රකාශ වුණේ. මුද්දරයක් උඩ අත්සන් තබන ලද ලියවිල්ලකින් පමණක් ලබා ගන්න පර්වස් 3 ක නැත් නම් 5 ක පමණ කුඩා ඉඩම් කැබැල්ලක් වෙනුවෙන් රුපියල් දාහක් හමාරක් වියදම් කර නඩු කියන්නට ගම්සභාවලට සිදු වෙනවා.

තවත් කාරණයක් නිබන්ධන වා. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ බිඳි කිරීමාන්තයේ යෙදෙන කම්කරු පන්දාහකට වඩා සිටිනවා. පසුගිය අතුරු මැතිවරණ කාලයේදී ගරු ඇමතිතුමා ඒ කොට්ඨාශයේ හැම තැනම ගිය නිසා බිඳි කිරීමාන්තයේ යෙදෙන්නන් ගැන හොඳට දන්නවා ඇති. බිඳි කොළ මොනවාදැයි නොදන්නා සමහර අයටත් ගරු ඇමතිතුමා ඒ කාලයේදී බලපත්‍ර දුන්නා.

ගරු ආවායඪී දහනායක
(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

කරුණාකර ඒ අයගේ නම් කියන්න.

කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා මයා.
(திரு. கே. டி. டி. பெரேரா)
(Mr. K. D. D. Perera)

ක්‍රියා කරනවා නම් ඒ අයගේ නම් ඉදිරිපත් කරන්නම්.

ඒ සමහර අය කොළඹදී බිඳි කොළ ටික අරගෙන කොළඹදීම එය “බ්ලැක් මාකට්” එකට විකුණා ගෙදර යනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

ගෙදර ගොස් මොනවා කරනවාද?

කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා මයා.
(திரு. கே. டி. டி. பெரேரா)
(Mr. K. D. D. Perera)

ඇයි? ඒක හොඳ ජාවාරමක්. රුපියල් 100 කට ගන්නා බිඳි කොළ මිටියකට “බ්ලැක් මාකට්” එකේදී රුපියල් 1000 ක් ගන්නට පුළුවනි. මෙවැනි පුද්ගලයන් රාශියකට අතුරු මැතිවරණ කාලයේදී බලපත්‍ර දී තිබෙනවා. එහෙත්, අවංකවම බිඳි කිරීමාන්තයේ යෙදෙන උදවියට බලපත්‍ර ලැබී නැහැ. සමහර අය මට උදව් කළ නිසා ම බලපත්‍ර දී නැහැ. කරුණාකර මේ සම්බන්ධයෙන් අවංක පරීක්ෂණයක් පවත්වා බිඳි ඔතන අය කුමන පක්ෂයකට අයත් වුණත් ඔවුන්ට බලපත්‍ර දෙන්න. බිඳි කොළ හිඟ මේ කාලයේ වෘත්තියෙන් බිඳි කිරීමාන්තයේ නොයෙදුණු, එහෙත් බලපත්‍ර ලැබූ උදවිය ලොකු ජාවාරමක් ගෙන යනවා. ඔවුන් කොළඹදී වැඩි මිලට බිඳි කොළ ටික විකුණා ගෙදර යනවා. කම්කරු නීතියේ හැටියට බිඳි ඔතන කම්කරුවකුට බිඳි 1000 කට රුපියල් 4.50 ක් ගෙවන්නට ඕනෑ. එහෙත් දැන් ගෙවන්නේ රුපියල් 2.50 ක් තරම වූ මුදලක්. ඇත්තෙන්ම සමහර විට ඒ මුදල පවා ගෙවන්නට විධියක් නැහැ. බිඳි කොළ නොමැති විම ඊට හේතුවයි. ඒ නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයක් කර අවංක අයට බලපත්‍ර දෙන්නට කටයුතු කරන හැටියට මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ රෙදි වියන මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවීම අනුමත කර තිබෙනවා. මෙය අනුමත කර තිබෙන්නේ 1963 සිටයි. එහෙත් අද වන තුරු මේ මධ්‍යස්ථානය පිහිටු වීමට ක්‍රියා නොකළේ ගරු ඇමතිතුමා මා සමග අමතාප නිසාදැයි මා දන්නේ නැහැ. මේ මධ්‍යස්ථානය සදහා අක්කරයක ඉඩමක් නම් කර, දිසාපතිතුමාත් අවුත් ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බැලුවා. එහෙත් තවම නම් ඒ මධ්‍යස්ථානය පිහිටුවීමේ කඩයුතු ආරම්භ කෙළේ නැහැ. නුවරඑළිය කොට්ඨාශයේ නම් ඉක් මතින් රෙදි විවීමේ මධ්‍යස්ථානයක්

සාදන බව නුවරඑළියේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා සඳහන් කළා. අන්න ඒ ආකාරයට මේ රෙදි විවිමේ මධ්‍යස්ථානයේත් වැඩ පටන් ගන්න.

ආදායම් පාලක නිලධාරී කාර්යාලවලට තවම මුරකරුවන් පත් කර නැහැ. මේක බලපතල කාරණයක්. මා දැනට තාව කාලිකව පදිංචි වී සිටින්නේ ආදායම් පාලක නිලධාරී කාර්යාලයට අල්ලපු ගේකයි. ඒ ආදායම් පාලක නිලධාරී කාර්යාලයේ දොරවල් හරි හැටි වසන්නට බැහැ. නිලධාරීන් කාර්යාලයේ වැඩ අවසන් කර දොරවල් වසන්නට ගිය විට එය කළ නො හැකියි. එක් දවසක් රු එළිවන තුරු අපට ඒ ආදායම් නිලධාරී කාර්යාලය මුර කරන්නට සිදු වුණා. ඇයි මේ කාර්යාලවලට මුර කරුවන් පත් නොකරන්නේ? මේ කාර්යාලවල දොර ජනෙල් හරි හැටි සාදන්නේ නැහැ. ඒවා එහෙන් මෙහෙන් අටවලා යන්නටයි, නිලධාරීන්ට සිදු වී තිබෙන්නේ. මෙහි සල්ලි තිබෙනවා; ටයිප් යන්ත්‍ර තිබෙනවා. ඉතා වටිනා ලිපි ලේඛන තිබෙනවා. එහෙන් මෙහෙන් අටවා යන දොරවල් ඇර යම් කෙනකුට මෙහි තිබෙන බඩු මුට්ටු ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් පවතිනවා. ඒ තත්ත්වය ඒ ප්‍රදේශයේ හැම දෙනාම වාගේ දන්නවා. ඒ නිසා මේ වාගේ තත්වල මුරකරුවන් පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මා මීට වඩා කපා කරන්නේ නැහැ. මා විසින් සඳහන් කරන ලද කාරණා ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කොට සතුදායක පරිදි ක්‍රියා කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා. (බේරා වල)
(திரு. எம். அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்—பேருவலை)
(Mr. M. Abdul Bakeer Markar—Beruwala)

Mr. Chairman, I am very happy to follow the hon. Member for Bandaragama. I come from the same district and on various occasions we have worked together, but of course in opposite camps at elections. I think he is one of those rare Members of Parliament who had

something to say criticizing the policy of the Hon. Minister for Home Affairs.

I followed the speech of every other Member of this House who spoke on this Ministry's Votes and it is very gratifying to note that almost all of them had some nice things to say about the manner in which the Hon. Minister is handling the affairs of his Ministry. He won the plaudits of everybody concerned, those within the House and outside. That in itself indicates, Mr. Chairman, not only how conscious the Hon. Minister is about his responsibilities, but also how much he appreciates the position of the hon. Members of this House who represent the voters in the various constituencies. That is why, whenever a Member of this House, regardless of the party to which he belongs, makes representations to the Hon. Minister, he gives a hearing and accommodates him in every possible way. And I might say, if we can have a few more Ministers who give consideration to the representations of the people's representatives in that way, we would be in a very happy state.

There were certain hon. Members who had certain comments to make about the Gramasevaka Service. It looked as if they had forgotten the past. The Gramasevaka Service was set up during the previous regime, when our Friends were on this side.

ඩබ්ලිව්. පී. ජී. ආරියදාස මයා. (හපුතලේ)
(திரு. டபிள்யூ. பி. ஜி. ஆரியதாச—ஹப்புத்தலை)
(Mr. W. P. G. Ariyadasa—Haputale)
Inclusive of the Hon. Minister himself.

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.
(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

Possible. And that is why the Hon. Minister himself is very anxious to clean up that service and rid it of politics. Should I mention, Mr. Chairman, how the Grama-

[අබ්දුල් බකීර් මාකර් මය.]

sevakas conducted themselves during the last General Election, and also remind hon. Members on that side, particularly the fair Leader of the Opposition, of how the gramasevakas of the Balangoda electorate conducted themselves, of the criticism that appeared in the papers, and how both—

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Yes, you interdicted some, but they were reinstated. They were found not guilty.

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මය.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

Have you forgotten the reason for their interdiction? I do not think the hon. fair Leader of the Opposition's memory is so short.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

They had done no wrong.

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මය.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

That shows how just and equitable and fair the Hon. Minister is. We know how your gramasevakas registered as voters children who were 12, 13 and 14 years old. May I also say—

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Some of them were your U.N.P. supporters.

අ. ආ. 7.15

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මය.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

Yes, probably you expected them to be your supporters and that was the reason for your gramasevakas

registering them. Yes, Mr. Chairman, how the gramasevakas conducted themselves during the election is not a secret, and if the hon. Members who were there during the last regime could remember the manner in which the selections were made, how they sent lists and how those in the lists were selected as gramasevakas for political reasons.

රත්නායක මය.

(திரு. ரத்னாயக்க)
(Mr. Ratnayake)

Do not talk nonsense. You were not in this House.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Then how did so many U.N.P. people get appointments?

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මය.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I think the hon. Member for Anuradhapura (Mr. Ratnayake) is talking with his tongue in his cheek. As to what you did you have forgotten because you have gone on to the other side. We have not forgotten the past. I know how gramasevakas were selected in my electorate and how pupil teachers were selected in my electorate.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(திரு. எல். சி. டி சில்வா)
(Mr. L. C. de Silva)

You were not in the House then.

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මය.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)
(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I now represent an electorate.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்)
(The Deputy Chairman of Committees)

If the hon. Member will address the Chair, it will be easier to carry on the Debate.

අබ්දුල් බකீர் මාකර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

When some of the Members ask for it, I have to give it to them.—
[Interruption.]

The hon. Member for Balapitiya (Mr. L. C. de Silva) forgets that I represent an electorate and when I speak in terms of an electorate I speak as the representative of an electorate. I know how pupil teachers were selected during the last regime. I know how questions were raised. I think it was said by somebody that he heard a noise in a resthouse and wanted to find out what the noise was, when the reply came from the waiter, "selecting pupil teachers". I do not want to mention anything further.

කාරක සහ නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

We are on the Ministry of Home Affairs.

අබ්දුල් බකීர் මාකර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

Yes, Sir, I do not want to mention anything further because I might tread on dangerous ground. That is the manner in which pupil teachers were selected.

Naturally some of these people have to be reformed and it is our responsibility to see that these *grama sevakas* keep out of politics. That is the reason why inquiries are held, and after inquiry if the people who are interdicted are found to be not guilty, they are, of course, reinstated. We have to compliment the Hon. Minister for the manner in which he is doing things, unlike in the past when things were done in a slipshod manner.

I can remember, in my own electorate, when the general election was on, the *gramasevaka* for the Maradana Maligahena Division was transferred by telegram, and those very Members who represented that

Government had the audacity to come before this House and say they were fair, they were just and they were reasonable.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

You are unjust.

අබ්දුල් බகீர் මාකර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

We are just, we are reasonable and we are equitable in our dealings.

I think it is now my duty to mention certain facts concerning my electorate and generally about departments that come under the Minister of Home Affairs.

Talking about provincial administration, I must bring to the notice of the Hon. Minister that so far there are good and honest officers in those kachcheries. So far as the field officers are concerned, they are officers who have to perform duties in the field and get about to villages and so on. I might mention that there should be some check whereby we would be in a position to know whether honest and sincere work is being done. I remember on one occasion when I went to a certain village in my electorate, mention was made about one of those officers attached to the kachcheir who, although he was expected to be in the field throughout, had not visited that area for more than a year. That has been the manner in which some of these field officers have conducted themselves in the matter of discharging their duties. Therefore, I think it is very desirable that the Minister evolve some ways and means by which he could have some control over the manner in which some of these officers visit their areas and carry out their duties.

With regard to the Rural Development Department, I think we must mention that under the new director the affairs of the department are in safe hands. Quite a deal of interest is taken by the director to see that

[අබ්දුල් බකීර් මාකර් මය.]

the aims of the department are achieved. But I am afraid there is a need for a re-assessment and for certain reforms in that department. I know that in certain areas rural development societies exist only in name. Office bearers hold office for many years, no meetings are held, and no office-bearers are elected annually, as required by the regulations. Something must be done to see that these societies hold their meetings regularly, and that rural development officers attend those meetings to see that the meetings are conducted properly. The office bearers elected should also be instructed as to the manner in which they are expected to discharge their duties.

I know of one particular society in my own area which is being conducted according to the whims and fancies of the secretary who has been holding that office for the last so many years. So far no action has been taken by the department with regard to this matter.

I should like also to say a few words about the Department of Muslim Mosques and Charitable Trusts. There too, the affairs are being conducted in a satisfactory manner, but we find that certain of the requirements of the Act itself are not satisfied. For instance, it is very necessary that in the appointment of trustees the customs of the area must be followed and the wish of the congregation obtained. I do not know whether the Wakfs Board pays any attention to the observance of those customs and to the wishes of the congregation. One reason for this, I believe, is that members of the Wakfs Board are not in a position, for financial reasons, to visit the area of the mosque congregation and be present at their meetings to see that selections are made in the proper manner. If that is done, there will not be any grievances among the Muslims of the area.

I wish to say a few words about the Excise Department. I represent an electorate where arrack is distilled and quite a large number of

families depend on the toddy industry. I find that the treatment meted out to those engaged in that industry, particularly those who supply toddy to the arrack distilleries, is not very satisfactory. Representations have been made, conferences have been held, and the Minister himself was very sympathetic towards the toddy suppliers; but unfortunately, so far nothing has been done to help these toddy contractors. We know the Hon. Minister of Finance has increased the price of arrack by Rs. 2, which means that a larger sum is coming in as revenue from that industry.

ආරියදාස මය.

(திரு. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

The increase is only on the eight rupee bottle.

අබ්දුල් බකීර් මාකර් මය.

(ஐனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

I am talking about the toddy suppliers. Quite a tidy sum is made from the arrack industry.

It is very necessary, therefore, that those contractors who supply toddy are given a square deal. At the moment they are paid just a pittance, and that money is not quite sufficient for them to maintain themselves and pay the people who are working under them. So, what happens in my area is that most of the toddy that is being tapped is sold illicitly. If you want to clear this area from the menace of *kasippu* and illicit sale of toddy one thing has to be done, namely, fairer prices must be given to those contractors who supply toddy.

I thank the Hon. Minister for the sympathetic manner in which he receives representations made by Members of Parliament. I hope he will continue to give the same treatment even in the future.

ආර්. බී. රත්නමලල මයා. (කලාවැව)

(திரு. ஆர். பி. ரத்னமலால—கலாவெவ)

(Mr. R. B. Ratnamalala—Kalawewa)

ගරු සභාපතිතුමනි, අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ කාරක සභා අවස්ථාවේදී ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කතා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. කාල වේලාව ඉක්ම ගොස් තිබෙන නිසා මගේ කථාව දීර්ඝ කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. කරුණු දෙක තුනක් පමණක් ඉතාමත් කෙටියෙන් ගරු ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කිරීමටයි මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී කාර්යාල පිහිටුවීමේදී රජ රට මන්ත්‍රීවරුන් කොඬ කවුරුත් බලාපොරොත්තු වුණා, තම තමන්ගේ කොට්ඨාශවල වැඩි වේ ගෙන යන ජනගහණය අනුවත්, ගමන් අපහසු කම් ගැනත් සලකා නියම කර ගන්නා දෙ සභාවල මේ ප්‍රදේශීය ආදායම් පාලක කාර්යාල පිහිටුවා විය කියා. දැන් අවුරුදු කිහිපයක සිටම දකුණු කලාගම පළාතෙන් දකුණු නුවරගම පළාතෙන් ආදායම් පාලක කාර්යාල දෙකක් පිහිටුවීම පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ගිය අවුරුද්දේදී දැන් ගරු ඇමතිතුමාට අපේ මේ අපහසු කම් ගැන ඉතාමත් කාරුණිකව මතක් කර දුන්නා. අපට තිබෙන මේ අපහසුකම් නිසා මේ කාර්යාල දෙක අවුරුදු දෙකක් ඇතුළතදීවත් සාදා නිම කර දෙන්නය කියා අපි ඉල්ලා සිටියා. රටේ මහත්වරුන් ගේ යුගයේ සිට අද වන තෙක්ම නුවරගම පළාතේ ආදායම් දිස්ත්‍රික් කාර්යාලය පවත්වා ගෙන යන්නේ අනුරාධපුරයේයි. ඒ නිසා අපට විශාල අපහසුකම් වලට මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙනවා. මේ ප්‍රදේශයේ මහජනතාව හැමදාම කියනවා කෙසේ හෝ ඔවුන්ට තම පළාතේම ආදායම් පාලක කාර්යාලයක් පිහිටුවා දෙන්නය කියා. දකුණු කලාගම පළාත ගැනත් කිව යුත්තේ ඒ විධියමයි. අනුරාධපුර මන්ත්‍රීතුමාත්, කැකිරුව මන්ත්‍රීතුමාත්, මාත් ඇතුළු අපි තිදෙනාම වෙනුවෙනුයි මා මේ ආදායම් පාලක කාර්යාල ගැන කථා කරන්නේ. ඒ නිසා ඒ ගැන විශේෂයෙන් ම සැලකිලිමත් වෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට රාජාංගන ප්‍රදේශය ගැනත් වචන දෙක තුනක් කිව යුතුව තිබෙනවා. මේ ප්‍රදේශයේ නොම්මර 5 තුලානේත් නොම්මර 7 තුලානේත් ග්‍රාමසේවක මහත්වරුන් දෙදෙනෙක් පත් කර සිටි නවා. මේ දෙදෙනා ඔවුන්ගේ ප්‍රදේශ දෙකට අමතරව රාජාංගන කොට්ඨාශයේත් රාජකාරිය කරනවා. ඒ දෙදෙනාට කෙසේවත් ඒ රාජාංගනය කොට්ඨාශයේ රාජකාරිය කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ අයට හැතැප්ම 15 ක 20 ක පමණ රවු මක් ඇවිදින්න තිබෙන නිසා ඒ කට යුත්ත කිරීම බොහොම අමාරුයි. ඒ නිසා ඒ දෙදෙනා හැරෙන විට අනුරාධපුරයේ රාජාංගනය කොට්ඨාශයට එක ග්‍රාම සේවක මහත්මයෙක් සහ කලාවැව ප්‍රදේශයට තවත් ග්‍රාම සේවක මහත්මයෙක් පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 7.30

ඊළඟට මතක් කළ යුතු තවත් කරුණක් තිබෙනවා. විභාග පවත්වා හෝ විභාග නොපවත්වා දකුණු කලාගම පළාතට දැන් ඩී. අර්. ඔ. මහත්වරුන් දෙදෙනෙක් පත් කර සිටිනවා. හිටපු ඩී. ආර්. ඔ. මහත්මයෙක් 1965 දී ඇති වුණ දේශපාලන ආරවුලක් නිසා හිටි අඩියේ මාරු කර යැව්වා. ඊටපසුව ඒ වෙනුවට පරණ 'ක්ලාක්' මහත්මයෙක්ද කවුද පත් කරන්න යෙදුනා. ඔහුවත් මාරු කර යවා දැන් වෙනත් මහත්මයෙක් පත් කර සිටිනවා. විභාග පවත්වා හෝ නොපවත්වා රාජකාරිය කිරීමට සුදුසු කෙනෙක් පත් කරන මෙන් අපි ඉල්ලා සිටින අතරම, හොඳට තමන්ගේ රාජකාරිය කරන ඩී. ආර්. ඔ. මහත්වරුන් මාරු කරන්න එපාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. දැන් පත් වී සිටින පීරිස් මහත්මයා බොහොම හෙදයි; දක්ෂයි. මා හිතන හැටියට ඒ මහත්මයන් පරණ ක්ලාක් මහත්මයෙක්. තමන්ගේ රාජකාරිය හරි හැටි කරනවා. මොන විධියේ මහත්මයෙක් පත් වී ආවත් පිළිගන්න සුදුනම්, තමන්ගේ රාජකාරි කටයුතු හරියට කරනවා නම්. එම නිසා එබඳු මහත්වරුන් මාරු කර යවන්න එපාය කියා තවත් වරක් ඉල්ලා සිටිනවා.

[ආර්. බී. රත්නමලල මයා.]

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කලාවැව කොට්ඨාශයේ පමණක් නොවෙයි මුළු රජ රටම උදවිය ජීවත්වන්නේ හේන් කුඹුරු ගොවිතැන් කරලයි. දැනට මේ ප්‍රදේශයේ කැලෑ බොහොමයක් එළි කර ඇති නිසා දවල් කාලයට පවා වනසතුන්ගෙන් හේන්, කුඹුරු ආරක්ෂා කර ගන්න ගොවියන්ට සිදු වී තිබෙනවා. විශේෂ යෙන්ම ඉඩෝර කාලයට ජලය නොමැති කමෙන් වනසතුන් ගම්මානයට පැමිණෙන නිසා, එසේ පැමිණෙන වන සතුන් හේන් පාළු කර යන නිසා සතුන් එළවා දැමීමට වැඩි වැඩියෙන් තුවක්කු වුවමනා කරනවා. එම නිසා තුවක්කු බලපත්‍ර වැඩි වැඩියෙන් පහසුවෙන් ලබාදීමට ක්‍රියා කරන ලෙස මතක් කරන අතරම ඉදිරිපත් කළ කරුණු කීපය ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන මෙන් ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. எம். கே. தென்னகூன்)

(Mr. P. M. K. Tennekoon)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා විශේෂයෙන්ම තමුන් නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා, මේ මොහොතේදී හෝ ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශයට අදාළව, මගේ ආසනයට මෙන්ම විශේෂයෙන්ම රජ රටට බලපාන ප්‍රශ්න කීපයක් සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට අවකාශ සලසා දීම ගැන. පසුගිය වර්ෂයේ අයවැය විවාදයේදී, ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේදී, මා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කළා, අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කය එසේ නැතිනම් උතුරු මැද පළාත උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන කොමිටියට ඇතුළත් කරන්නටය කියා. ඓතිහාසික වටිනාකමක් ඇති අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කය, ජාතික සටන්වලින් විනාශ වී ගිය රජ රට පුනරුත්ථාපනය පිණිස, උඩරටට ලබා දී ඇති වරප්‍රසාදය එම ප්‍රදේශයටත් ලබා දීම පිණිස ක්‍රියා කරනවාය කියා, ඒ පිළිබඳව ඉතා ඉක්මනින් පියවර ගන්නවාය කියා එදා ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රතිඥාවක් දුන්නා; අප එදා ඒ

ගැන සන්තෝෂ වුණා. එසේ වුණත් ඒ පිළිබඳව කිසිම පියවරක් ගෙන නොමැති නිසා, මෙවර අයවැය ලේඛනය පිළියෙළ කිරීමේදී ඒ පිළිබඳව කිසිම හෝඩුවාවක් වත් අපට දැනගන්න ලැබී නොමැති නිසා, අපේ හිත සනසා ගැනීමටත් ඇමතිතුමා පිළිතුරු දෙන මොහොතේ ඒ සම්බන්ධයෙන් පිළිතුරක් දෙන ලෙස ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගොවිතැන් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා තුවක්කු බලපත්‍ර දීමේ ඇති වැදගත්කම ගැන මට පෙර කලා කළ කලාවැව ගරු මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා. කවිචේට්ටිච්චන් ඉතාමත්ම අමාරුවෙන් බලපත්‍ර ලබාගත් විශාල සංඛ්‍යාවක් මගේ ප්‍රදේශයේ සිටිනවා, බලපත්‍ර ලබාගත්තත් තුවක්කු මිලදී ගැනීමට නැතිව. කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය කරා රට ඉදිරියට යන මේ මොහොතේ ගොවිතැන් ආරක්ෂා කිරීම ඉතාමත්ම වැදගත් කාර්යයක්. එසේ වුණත් අපේ ප්‍රදේශයේ, වන සතුන්ගෙන් ගොවිතැන් ආරක්ෂා කර ගැනීම ඉතාමත්ම දුෂ්කර වී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ දුප්පත් ගොවියන් රැ කිසිසේ ජීවිතයත් මරණයත් අතර සටන් කරමි නුසි තමන්ගේ වගාව ආරක්ෂා කර ගන්නේ. ඉතා අමාරුවෙන් ලබා ගත් බලපත්‍ර කොට්ඨාසයට තබා ගෙන සිටියාට වගාවත් ආරක්ෂා වෙන්නේ නැහැ. සංවර්ධනයටය කියා ජීප් රථ, ලොරි, වර්කට්ට් ගෙන්වනවා; විශාල විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් වැය කරනවා. කෘෂිකර්ම කටයුතු සඳහා ඒවා ගෙන්වනවා නම් ඒ ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. එසේ වුණත් ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ ගොවිතැන් ආරක්ෂා කිරීමට ජීප්වලට වඩා, ලොරිවලට වඩා තුවක්කු වැදගත් බව පිළිගන්නේ නැද්ද? ලොරි සියයක් ගෙන්වන්න අවසර දී තිබෙනවා නම් එසින් දහයක් හෝ නවත්වා අවශ්‍ය තුවක්කු ගෙන්වීමට කටයුතු කරනවා නම් එය වඩාත් සුදුසු නැද්ද කියා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. ලොරි නැති වුණොට, ජීප් නැති වුණොට උතුරු මැද පළාතේ ගොවිතැන් විනාශ වෙන්නේ නැහැ; කිසිම හානියක් වෙන්නේ නැහැ. තමුන් ඒ ප්‍රදේශයට ඇති විශාල හානිය වන සතුන් වගාවත් පාළු කිරීමයි; සතුන් පළවා හැරීමට අවශ්‍ය

තුවක්කු ලබා ගත නොහැකි වීමයි. එම නිසා, තමන්ගේ සහෝදර ඇමතිවරුන් සමග සාකච්ඡා කර මෙහි ඇති බැරැරුම් කම අවබෝධ කර දී, අඩු ගණනේ පිටරටින් ගෙන්වන ලොරි හත අටක් හෝ නවතා, ඒවාට වෙන් කළ විදේශ විනිමයෙන් තුවක්කු ගෙන්වා, ගොවියන් අතර බෙදා දීමට, එමගින් ඔවුන්ගේ ගොවිතැන් ආරක්ෂා කරදීමට කටයුතු යොදන ලෙස ඉතා ආදරයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊ ළඟට, ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ සභා ගර්භයේ මෙයට කලින් මතු කළ ප්‍රශ්නයක් නැවත වරක් මතක් කර දෙන්න කැමතියි. දඹුල්ලේ සිට අනුරාධපුර දක්වා ගමන් කරන මාර්ගයේ, එම ස්ථාන දෙකට මැදිවසි උලන්කුලම පිහිටා තිබෙන්නේ. අනුරාධපුර, සීගිරිය, පොළොන්නරුව ආදී ඓතිහාසික ස්ථානවලට යන බොහෝ දෙනකු මෙම උලන්කුලම කියන ස්ථානයේ පිහිටි තානායමේ නතර වී යනවා. මෙම තානායම ආණ්ඩුවේ දිසාපතිතුමාගේ යටතේ පාලනය වෙන්නේ. මෙම ස්ථානයට බිම බලපත්‍රයක් දෙන්නට කියා මා මෙයට කලින් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කළ අවස්ථාවේදී එතුමාගේ පිළිතුර වුණේ, අමුත්තන්ගේ පැමිණීම ඉතාමත්ම අඩු නිසා බිම බලපත්‍රයක් දීමේ අවශ්‍යතාවක් නැති බවයි. එහෙත් ගරු නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, මා දන්නා අන්දමට බිම අලෙවි නොකරන නිසා මෙම ස්ථානයට අමුත්තන් පැමිණීමට එතරම් ප්‍රිය බවක් දක්වන්නේ නැහැ. දිසාපතිතුමා එය රෙකමදාරු කර තමුත්තන්සේගේ අමාත්‍යාංශයට ලියවිලියවා තිබෙනවා. රටබිම බල පත්‍රයක් ලබා ගැනීම සඳහා ඒ තරම් දුරට ඉල්ලීමක් කර ඇත්තේ—

ගරු ආවායඪී දහනායක
 (கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
 (The Hon. Dr. Dahanayake)
 මොකක්ද ඒ තානායම ?

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.
 (திரு. பி. எம். கே. தென்னகூன்)
 (Mr. P. M. K. Tennekoon)

උලන්කුලම තානායම. අනුරාධපුරේටත් දඹුල්ලටත් මධ්‍යස්ථානයක් වශයෙන් පිහිටා තිබෙන ඒ තානායමට බිම බලපත්‍ර

යක් දිය යුතුය කියා දිසාපතිතුමා අනුමත කර තිබෙනවා. එහෙත් තමුත්තන්සේගේ ගෙන් තවමත් ඊට අවසරයක් ලැබී නැහැ. මා දන්නේ නැහැ, සමහර විට, බෞද්ධ කොමිෂන් සභා වාර්තාව නිසා මේ බල පත්‍ර දීම ඉටු නොවී තිබෙනවාද කියා. ඒත් මට නම් පෙනෙන්නේ නැහැ තමන්ගේ පාලනය යටතේ තිබෙන ආයතනයකට බල පත්‍රයක් දීමට එවැනි බාධාවක් ඇමති තුමාට තිබෙනවාය කියා. ඒ මොකද? ගරු ඇමතිතුමා විසින් වෙනත් තැනකට බිම බල පත්‍රයක් නිකුත් කරමින් පළ කරන ලද ගැසට් නිවේදනයක් මා ළඟ තිබෙනවා. රජයේ අනුමැතිය ලැබූ “ගෙස්ට් හවුස්” එකක් කියන “ග්‍රීන්වුඩ්ස් ටුවර්ස්ට් ගෙස්ට් හවුස්” නමැති “ගෙස්ට් හවුස්” එකක් ඇලහාර තිබෙනවා. එහි අයිතිකාරිය කවුද? එන්. ඒ. පී. තානායක්කාර මහත්මියයි. එය රජයේ අනුමැතිය ලැබූ ආයතනයක් බවයි අපට දනගන්න තිබෙන්නේ. මා දන්නේ නැහැ, ගරු ඇමතිතුමා එහෙම ඒ පැත්තේ ගිහින් තිබෙනවාද කියා. කෙසේ වෙතත් මේවාට බල පත්‍ර දෙන්නට පුළුවන් නම්, අතික් අයගේ දරුවන්ට මෙ පමණ ආදරයක් දක්වා තමන්ගේ දරුවන්ට කිසිම ආදරයක් දක්වන්නේ නැත්තේ ඇයි? රජයේ අනුමැතිය ලැබූ “ගෙස්ට් හවුස්” එකකට බලපත්‍රයක් දෙන්නට තමුත්තන්සේට පුළුවන්කම තිබෙනවා නම්, තමුත්තන්සේගේ පාලනය යටතේ තිබෙන, තමුත්තන්සේගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන, තමුත්තන්සේගේ බලය තිබෙන උලන්කුලම තානායමට බලපත්‍රයක් දෙන්නේ නැත්තේ ඇයි?

සමහර විට, සභාපතිතුමනි, එම තානායමට අමුත්තන් ගිය විට ඔවුන්ට සංග්‍රහ කිරීම පිණිස අරක්කු ගෙන ඒම සඳහා හොර අරක්කු පළවල්වලට යාමට තානායම් භාරකරුව සිද්ධ වී තිබෙනවා. තමුත්තන්සේලා මේ ඉල්ලීම ඉටු නොකිරීම නිසා විලි ලජ්ජා නැතුව හොර අරක්කුපළවල් ගානේ යාමට ඒ තානායම්කරුව සිද්ධ වී තිබෙනවා. එම නිසා තමන්ගේ ආත්ම ගරුත්වය රැකගෙන තම කටයුතු කිරීමට එම තානායම්කරුව හැකි වන පරිදි වැඩ පිලිවෙලක් සලස්වන හැටියට මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මහ.]

මීට වඩා කපා කීරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ඒ කරුණු දෙක තුන කෙරෙහි නැවතත් ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරන අතර උලත්කුලම තානායම පිළිබඳව මා මෙසේ කරුණු දැක්වීම හේතුකොටගෙන එහි තානායමිකරුවා හිරිහැරයක් නොකරන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

රත්නායක මහා.

(திரு. ரத்னாயக்க) (Mr. Ratnayake)

ගරු සභාපතිතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශය ගැන සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී පැවැත්වුණ කථාවලට ඇහුම්කන් දිගෙන සිටි අපට එක් කරුණක් පැහැදිලි වුණා. එනම් වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් මේ රටේ ආණ්ඩුවේ සේවක කොටස් දෙකක් ඇති වෙන්න ඕනෑ බවයි; ආණ්ඩු වෙනස් වන වෙනස් වන හැටියට වැඩ භාර ගත යුතු සේවක කොටස් දෙකක් සිටිය යුතු බවයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය නොහොත් හත් හවුල් ආණ්ඩුව බලයේ සිටින කාලයේ එක කණ්ඩායමකුත්, ඒ හවුල අවසන් වී අප එහා පැත්තට යන විට තවත් කණ්ඩායමකුත් වශයෙන් කණ්ඩායම් දෙකක් සිටින්න වේවි. එසේ නැතුව මේ ප්‍රශ්නය කවදාවත් විසඳන්න ලැබෙන්නේ නැහැ.

මා ඒ කාරණය එසේ සඳහන් කළත්, දේශපාලන පක්ෂ ගැන කල්පනා නොකර උට ගැන කල්පනා කරමින් ඒ ඒ වකවානුවල පත් වන ආණ්ඩුවලට පොදු වේ සේවය කරන සමහර නිලධාරීන් පිරිසක් සිටින බවත් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ අයට අපේ ප්‍රසංශාව හිමි වෙනවා. උපයෝ සේවකයන්ගෙන් පොදු මහජනතාව යම් සේවාවක් බලාපොරොත්තු වෙනවා වාගේම ඒ සේවාව බලාපොරොත්තු වන පිරිස්, විශේෂයෙන්ම ගම්බද ගැමි ජනතාව, ස්වදේශ කටයුතු: භාර ඇමතිතුමාත් එතුමාගේ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීන් සමග තමයි කෙළින්ම කීවිටු සම්බන්ධයක් තිබෙන්නේ. ඊට හේතුව කච්චේරි කුමයයි. ගැමි

යන්ගේ ඕනෑ කම් ඉටු කරන්න තිබෙන ස්ථානය කච්චේරියයි. ඒ නිසා කච්චේරි වල නිලධාරීන් නිසියාකාර කටයුතු කරනවා නම් අද මේ ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාට ඇහුම්කන් දිගෙන ඉන්න සිදු වෙච්ච වෝදනාවලට එතුමාට ඇහුම්කන් දෙන්න සිදු වෙන්නේ නැහැ.

විශේෂයෙන්ම අනුරාධපුර කච්චේරිය ගැන මා වචනයක් දෙකක් සඳහන් කරන්න කැමතියි. මා ගරු ඇමතිතුමාට ආරාධනා කරනවා, වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් අනුරාධපුර කච්චේරියට පැමිණ ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රීවරුන්, ප්‍රදේශයේ සිටින අනිකුත් නිලධාරීන් සමග සාකච්ඡා කර උපයෝ සේවකයන්ගේ තත්ත්වය විකක් සොයා බලා පරීක්ෂණයක් පවත්වන්න ය කියා. ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමා සහ ගර්භයේ නැහැ. ඒ නිසා මා කොපමණ කිව්වත් වැඩක් වෙන එකක් නැහැ. තමුත්තාන්සේට උපයෝ සේවකයන් නිසා යම්කිසි හිසරදයක් ඇති වී තිබෙනවා නම් ගරු ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමා නිසයි, ඒ හිසරදය ඇති වී තිබෙන්නේ. උපයෝ සේවකයන්ට මේ හැටි හිරිහැර කරන්නට එපාය කියා මා ඒ ගරු ඇමතිතුමාගෙන් පෞද්ගලිකව ඉල්ලීමක් කළා. එක් එක් පුද්ගලයන්ගේ ඕනෑ එපාකම් පිරිමැසීම සඳහා ඒ ගරු ඇමතිතුමා කරන ඉල්ලීම් තමුත්තාන්සේ ඉටු කිරීමට යාම නිසා නිකරුණේ තමුත්තාන්සේ විවේචනයට භාජන වෙනවා. ආදායම් පාලක නිලධාරීන් ගැන කියන විට තමුත්තාන්සේට මතක් වෙයි, මේ සිද්ධීන් ගැන.

කච්චේරිවල දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කොමිටි යනුවෙන් කොමිටි වර්ගයක් තිබෙනවා. ඒක විහිළුවක් වෙලා තියෙනවා. ඒ කොමිටි මගින් නොයෙකුත් අමාත්‍යාංශය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රමුඛතා ලැයිස්තු හදනවා. ඒ එකක්වත් ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. ඒවා ඒ ඒ අමාත්‍යාංශවලට එව්වම ඇමතිතුමන් ලා තමන්ගේ ප්‍රමුඛතා ලැයිස්තු සකස් කර ඒවායේ විධියට වැඩ කරනවා මිස අර දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කමිටුවේ ප්‍රමුඛතා ලැයිස්තු ගැන කිසිම සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා

කමිටුවෙන් ඉදිරිපත් කරන ලැයිස්තු අනුව වැඩ කරන්නට බැරි නම් ඒ කමිටු විසුරුවා හරින්න. රජයේ සේවකයන්ගේ කාලයන්, පලාතේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කාලයන් අපතේ යවන්නට එපා.

මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුම ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන් ගැන කී නිසා මා ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන් ගැන කථා කරන්නට අදහස් කරන්නෙ නැහැ. ආදායම් පාලක නිලධාරී මහත්වරුන් ගැන මා වචනයක් කියන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ලේකාරණය තමුන්තාන්සේට ඉදිරිපත් කරන්නට සිදු වීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. මා පිලිකුල් කරන දෙයක් තමයි, මේ ගරු සභාවේදී රජයේ සේවකයන් විවේචනය කිරීම, ඒ අයට උත්තර දෙන්නට අවස්ථාවක් නැති නිසා. එහෙත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අපට මේවා මෙතැනදී නොකියා කියන්නට වෙත නැතක් නැහැ. පෞද්ගලිකව තමුන්තාන්සේට කිව්වත් තමුන්තාන්සේට අපේ අදහස් ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරි බව අප දන්නවා.

1965 මාර්තු මාසයේ සිට 1968 මාර්තු මාසය දක්වා අනුරාධපුරයට ආදායම් පාලක නිලධාරීවරුන් 35 දෙනෙකු ඇවිත් ගිහින් තියෙන බව කිව්වොත් තමුන්තාන්සේ පුදුම වෙයි. මේ 35 දෙනාගෙන් මේ නිලධාරීන් 8 දෙනා සේවය කර තිබෙන්නේ මේ විධියටයි.

කේ. බී. සූරියගොඩ මහතා, නුවරගම් පළාත, නැගෙනහිර—මාස 1 යි. එම්. ඩබ්ලිව්. මන්ත්‍රීපාල මහතා, නුවරගම් පළාත, දකුණ—මාස 5 යි. ජී. සී. දිසානායක මහතා, නුවරගම් පළාත, බටහිර—මාස 2½ යි. කේ. බී. සූරියගොඩ මහතා, නුවරගම් පළාත, බටහිර—මාස 4½ යි. ටී. ඩී. ඩබ්ලිව්. පීරිස් මහත්මයා, හුරුලු පළාත, උතුර—මාස 1½ යි. එච්. එම්. සී. බී. හේරත් මහතා, හුරුලු පළාත, මධ්‍යම—මාස 1½ යි. ටී. බී. රත්නායක මහතා, හෙඩ් ක්වාටර්ස්—මාස 5 යි. ඩබ්ලිව්. තෙන්නකෝන් මහතා, හෙඩ් ක්වාටර්ස්—මාස 1 යි. ඇයි මේ අය මේ විධියට මාරු කළේ?

ගරු සු. බී. වන් නිනායක (මුදල් ඇමති) ඇමති)

(கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

ඒ අය ඉන්න බැහැ කියා මාරුවීම් ඉල්ලන්න ඇති.

අ. හා. 7.45

රත්නායක මයා. (திரு. ரத்நாயக்க) (Mr. Ratnayake)

ඔබ තමයි, වැඩේ. මහත්මයාගේ හැටි තොප්පියෙන් දැනේ කියා කියන්නේ ඔය විධියේ කථා කියන විටයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, තමුන්තාන්සේ ලා කයිවැරු ගහන ආහාර වගාව මේ නිසා දුර්වල වී තිබෙනවා. ආහාර වගාව දියුණු කිරීමට ඉතාමත් අවශ්‍ය නිලධාරියකු තමයි, ආදායම් පාලක නිලධාරියා. තමුන්තාන්සේ ලා එය පිලිගන්නවා. ආදායම් පාලක නිලධාරියා මාසයෙන් දෙකෙන් මාරු කරන විට ඒ නිලධාරියා තමන්ගේ කොට්ඨාශය සංවිධානය කරන්නෙ කොහොමද? එපමණක් නොවෙයි. අපේ ප්‍රදේශයේ ආදායම් පාලක නිලධාරීන් 10 දෙනෙක් ඉන්නවා, ඒ අයගෙන් 5 දෙනෙක් වැඩ බැලීමට ආ අයයි. මොන ප්‍රතිපත්තියක් උඩද මේ අය තෝරන්නෙ? ඉස්සර කාලයේ නම් වැඩ බැලීමට ආදායම් පාලක නිලධාරියකු පත් කරන විට ලිපිකරු සේවයේ විශේෂ පන්තියේ කෙනෙකුවයි, යවන්නේ. අද තමුන්තාන්සේ කාර්මික නිලධාරීන් ආදායම් පාලක නිලධාරීන් වශයෙන් පත් කර තිබෙනවා. තමුන්තාන්සේ මිණින්දෝරු මහත්මයාකුවත් පත් කර තිබෙනවා. දෙව් හාමුදුරුවනේ, මේ රටේ ඉඩම් මැනීමට මිණින්දෝරු මහත්වරුන් නැත කියා ඉඩම් ඇමතිතුමා කැගහනවා. තමුන්තාන්සේ මිණින්දෝරුවන් පත් කරනවා, ආදායම් පාලක නිලධාරීන් වශයෙන් වැඩ බැලීමට. අවුරුදු 7 ක් වැඩ කළ එස්. එල්. සී. ඔ. මහත්මයා, තමුන්තාන්සේ වැඩ බලන ආදායම් පාලක නිලධාරියකු වශයෙන් පත් කර තිබෙනවා. මේකෙන් වෙන්වෙත මොකකද? මේ ආදායම් පාලක නිලධාරීවරුන්

[රත්නායක මයා.]

ගේ නියෝගවූ, ඒ අයගේ ප්‍රදේශයේ කෝඩිනෝටිං කොමිටි කීයා එකක්. මේ වගේ හුසුදුසු අය එම තනතුරට පත් කළාම අනික් දෙපාර්තමේන්තුවල වග කීව යුතු නිලධාරීන් ඒ කොමිටියට යන්නේ නැහැ. උදාහරණයක් වශයෙන්, වාරිමාර්ග ඉංජිනේරුතුමාත්, ඩී. ඒ. ඕ.ත් ඒ සාකච්ඡාවලට යන්නේ නැති බව කියන්නට පුළුවනි. අර අයත් සමග එකට කටයුතු කරන්නට බැරි බවයි, ඒ අය කියන්නේ. එම නිසා, ඒ රැස්වීම් වලට යන්නේ ඒ අයගේ ඕවර්සියර් මහත්වරුයි. උතුරු-මැද පළාතට පමණක් වැඩබලන ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරීන් පත් කරන්නේ ඇයිදැයි මා දැන ගන්නට කැමතියි. බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එල්. සී. ද සිල්වා මයා.) සමග මා එකඟ වෙනවා. පරිපාලන සේවයේ නිලධාරීන්, අතිරේක ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරීන් වශයෙන් යම් යම් තැන් වල වැඩ කරනවා. ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී පුරප්පාඩු පිරවීම සඳහා ඒ අය පත් කරන්නට බැරි ඇයි? එසේ කරන්නට ගරු ඇමතිතුමාට බැරි වී තිබෙන්නේ, යම් යම් අමාරුකම් නිසා බවත් අප දන්නවා.

කැබිනිගොල්ලුවේ ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී වල්ගම මහත්මයා ගැන, අයවැය යෝජනා දෙවන වර කියවීමේ විවාදයේදී මැදවච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මෙමත්‍රීපාල සේනානායක මයා.) සඳහන් කළා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්, ඒ මහතා මාරු කළා. එහෙත් යම් යම් බලපෑම් නිසා නැවතත් ඒ මාරුව අවලංගු කර තිබෙනවා. මෙතැන සිදු වන්නේ prestige battle එකක්. ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමා උත්සාහ කරනවා, ඒ මහත්මයා එතැනම තබා ගන්න. පළාතේ මන්ත්‍රීවරයා සහ ප්‍රදේශයේ මහජනතාව කියනවා, ඒ මහත්මයා එපාය කීයා. ඇයි, ඒ මහත්මයා තවදුරටත් එතැනම තබාගෙන ඉන්නේ? මේ කඹ ඇදීලේ නිසා දුක් විදින්නට සිදු වන්නේ, ප්‍රදේශයේ අහිංසක දුප්පත් මිනිසුන්ටයි. රජයේ : නිලධාරියකු ගැන චෝදනා කළ වහාම ඔහු මාරු කරන්න යයි මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් චෝදනාවක්

නැඟුණු වහාම ඒ ගැන අපකෂපාත පරීක්ෂණයක් පවත්වන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන් තවත් එක් කාරණයක් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. කාර්යාල කාර්ය සහායකයන් සම්බන්ධයෙන් ලගදී හාණ්ඩාගාරයෙන් වකුලේබයක් නිකුත් කර තිබෙනවා. ඒ වකුලේබය මඟින් රජය බලාපොරොත්තු වන්නේ, කාර්යාල කාර්ය සහායකයන් ලංකාවේ හැම ප්‍රදේශයකටම මාරු කර ගැනීමේ ක්‍රමයක් පිළියෙල කරන්නටයි. මුදල් ඇමතිතුමාගෙනුත්, විශේෂයෙන් සවදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙනුත් මා ඉල්ලා සිටින්නේ, කවිචේරිවල සේවය කරන කාර්යාල කාර්ය සහායකයන් සම්බන්ධයෙන් ඒ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක නොකරන හැටියටයි. ඒ ඒ කවිචේරිවලට මෙතෙක් කල් කාර්යාල කාර්ය සහායකයන් බඳවා ගන්නේ ඒ ඒ ප්‍රදේශවලින්මයි. එම නිසා, යම් යම් රාජකාරි කටයුතු කරවා ගැනීම සඳහා කවිචේරිවලට එන දුප්පත් මිනිසුන්ට ඒ ඒ නිලධාරීන් හමු වීමටත්, යම් යම් තොරතුරු දැනගැනීමටත්, තමන් දන්න හඳුනන කාර්යාල කාර්ය සහායකයන්ගේ ආධාරය ලබා ගන්නට පුළුවන්කම ලැබුණා. කාර්යාල කාර්ය සහායකයන් සභාන මාරු කළ හැකි සේවයක් යටතට ගැනීමට අදහස් කරමින් නිකුත් කර ඇති මේ හාණ්ඩාගාර වකුලේබය, 1968 අගෝස්තු 16 වැනි දින නිකුත් කළ අංක 751 දරණ වකුලේබය යනුවෙන් හැඳින්වෙනවා. මේ වකුලේබය අනුව කාර්යාල කාර්ය සහායකයන් ඒ ඒ කවිචේරිවලින් පිටතට මාරු කළොත්, ඒ ඒ කවිචේරිවල කෙරෙන වැඩ කටයුතුවලට එයින් විශාල බාධාවක් වෙනවා. එම නිසා, මේ ක්‍රමය කවිචේරිවල ක්‍රියාත්මක කරන්නට පළමු, ඒ ඒ දිසාපතිවරුන්ගේ උපදෙස් ලබා ගන්න ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

කියන්නට කරුණු තිබුණත්, කාල වේලාව මද නිසා මීට වඩා කථා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. තමාගේ අමාත්‍යාංශයේ ලිපිගොනු වගයක් අතපත ගාන්න කවුදෝ උත්සාහ කළ නිසා, වෙකෝස්ලොවැකියාවේ සවදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා සිය දිවි නසා ගන්නා

යයි අද පත්‍රයේ පළ වී තිබෙනවා. අප සඳහන් කළ කරුණු සොයා බලන්නට ගොස් තමුන් නාන්සේත් සිය දිවි නසා ගන්නට එපා යයි සවදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිමින්, මගේ වචන සවලපය අවසාන කරනවා.

ආර්යදාස මයා.
(*திரு. ஆரியதாச*)
(Mr. Ariyadasa)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, සවදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය පිළිබඳව සලකා බලන මේ අවස්ථාවේදී, එතුමාගේ අවධානය යොමු කිරීම සඳහා කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඇමතිතුමනි, තමුන් නාන්සේ කෙරෙහි මා තුළ දැඩි විශ්වාසයක් තිබුණා. තමුන් නාන්සේට කිව යුතු කාරණා බොහොමයක්ම තිබුණත්, මේ අවස්ථාවේදී ඒවා ගැන දීර්ඝ වශයෙන් සාකච්ඡා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැත්තේ, කාල වේලාව මද නිසයි. එහෙත් ඉතා කණගාටුවෙන් චුණත්, වචන සවලපයක් ප්‍රකාශ කළ යතුව තිබෙනවා.

මගේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ හිටපු ගම්පහිමරයෙක් තමුන් නාන්සේ විසින් විවාහ ලේකම්වරයකු වශයෙන් පත් කර තිබෙනවා. ඒ විවාහ ලේකම්වරයා සම්බන්ධයෙන් චෝදනා රාශියක්ම ලැබී තිබෙන බව සවදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයෙන් දැනගන්නට ලැබුණා. උඩරට ක්‍රමයට ඉන්දියානුවන්ගේ විවාහ ලියාපදිංචි කරන අතර, පහතරට ක්‍රමයටත් විවාහ ලියාපදිංචි කරන ඒ විවාහ ලේකම්වරයාට සිය රාජකාරි කටයුතු හරියාකාර කරන්නට පුළුවන්කමක් නැති නිසා, ඔහු අස් කළ යුතු බවට චෝදනා රාශියක්ම ඒ දෙපාර්තමේන්තුවට ලැබී තිබෙනවා. තමුන් නාන්සේගේ අතින් තමුන් නාන්සේගේ අකුරෙන් ලියා තිබෙනවා යම්කිසි සටහනක්. තමුන් නාන්සේගේ අමාත්‍යාංශයේදී එය මට දැනගන්නට ලැබුණේ. තමුන් නාන්සේ එසේ ක්‍රියා කිරීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. එය ලියා තිබෙන්නේ මේ ආකාරයටයි :

“Mr. M. Jayawickrema says that it is not advisable to discontinue him from service due to political reasons.”

තමුන් නාන්සේ මේ ආකාරයට වැඩ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් මම කියන්නට කැමතියි, තමුන් නාන්සේගේ මිස්ටර් එම්. ජයවික්‍රම කොහොම ආවත් මම හපුතලේදී පරද්දවන බව.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.
(*திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க*)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

හපුතලේ හොල්මන් කරනවා, හොල්මන් කාරයෝ.

ආර්යදාස මයා.
(*திரு. ஆரியதாச*)
(Mr. Ariyadasa)

ගරු ඇමතිතුමාගෙන් දැනගන්නට තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය පවතින්නේ තමුන් නාන්සේට අයිති අමාත්‍යාංශය යටතේය කියායි මාත් සිතා ගෙන සිටියේ. දැනුත් ඒ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්නේ තමුන් නාන්සේගේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේයි. එය වැරදි අදහසක්ද කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. ඊට හේතුව මෙයයි : තමුන් නාන්සේ කියන එම්. ජයවික්‍රම මහතා ඒ ප්‍රදේශයට ගොස් “උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන කටයුතු තිබෙන්නේ මගේ දෙපාර්තමේන්තුවේයි ; එසේ හෙයින් අසුවල් අසුවල් පාරවල් කපන්නේ මගේ දෙපාර්තමේන්තුව මගිනුයි” යනාදී වශයෙන් කියනවා. එම තිසරි මම මේ ප්‍රශ්නය ඇසුවේ.

බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.) ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස් පිළිබඳව වචනයක් දෙකක් කියන්නට කැමතියි. බලංගොඩ අතුරු මැතිවරණය අවස්ථාවේදී මාත් ඒ ප්‍රදේශයේ සිටියා. ඒ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා, එක්තරා ග්‍රාම සේවකයෙක් අවුරුදු පහේ අවේ දහයේ ලමුන්ගේ නම් පවා ඡන්ද ලැයිස්තුවල ලියාපදිංචි කර තිබෙන නිසා තමුන් නාන්සේගේ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඔහුගේ වැඩ තහනම් කළාය යනුවෙන්. එහෙත් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩි දුරටත් සොයාගෙන යන අවස්ථාවේදී, එසේ ලියාපදිංචි කර තිබෙන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ඡන්දය දුන් අයගේ සහ කෙළින්ම ඒ

[ආරියදාස මයා.]

පක්‍ෂයට වැඩ කළ අයගේ ළමයින්ගේ නම් බව එළිදරව් වීම නිසා එම ග්‍රාම සේවකයාට විරුද්ධව තිබුණු චෝදනාව අස් කරගෙන යළිත් වරක් ඔහුට රක්‍ෂාව දුන්නාය යන්න බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ දැන ගැනීම පිණිස ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. එතුමාට මා චෝදනා කරනවා නොවෙයි, මේ. බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ ඊයේ පෙරේදයි. මට මතකයි, මේ ගරු ඇමතිතුමා අපේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ සිටියදී—අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙනුයි එදා එතුමා ක්‍රියා කළේ—මේ රටේ ගම්මුලා දැනින් සිටින තුරු අපක්‍ෂපාති අන්දමින් කිසිවක් කරන්නට බැරිය යන අදහස එතුමා පිළිගත් බව. එදා එතුමන් සමග ඉදිරිපත් වෙලා තමයි මේ ගම්මුලාදැනි ක්‍රමය අස් කර දමා ග්‍රාම සේවකයන් පත් කරන්නට පටන් ගත්තේ.

ගරු ආචාර්ය දහනායක
(கௌரவ கலாநிகி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)
1960 ට පස්සෙ.

ආරියදාස මයා.
(திரு. ஆரியதாச)
(Mr. Ariyadasa)

සමා වෙන්න. මම ඔය අමාත්‍යාංශයේ සිටින අවස්ථාවේදී. ඒ අවස්ථාවේදී තමුන් නාන්සේ සිටියේ මේ පැත්තෙයි. අපි සිටියේ ඔය පැත්තෙයි. එහෙත් තමුන් නාන්සේ අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටියදී පවත්වන ලද කැබිනට් සාකච්ඡාවලදී එම අදහසට සම්පූර්ණයෙන්ම පක්ෂ වී තිබෙනවා. මේ රටේ සිටින ගම්මුලාදැනින් සමග කවදවත් මෙම වැඩ කරන්නට බැරි නිසා යල් පැනපු එම ක්‍රියා මාර්ග සම්පූර්ණයෙන් අස් කර දමා ග්‍රාම සේවකයන් පත් කළ යුතුය යන අදහස එදා එතුමා පිළිගත්තා. එසේ හෙයින් ග්‍රාම සේවකයන් පත් කිරීම නිසා යම් සේවයක් මේ රටට සිදු වුණා නම් එම සේවයට ලැබෙන පිනෙන් යම් කොටසක් තමුන් නාන්සේ ටත් අත් වෙනවා ඇති.

ග්‍රාම සේවකයන් පත් කිරීම පිළිබඳව බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා වැරදි අදහස් දරා ඇති බව පෙනෙනවා. එතුමා කී හැටියට නොවෙයි ග්‍රාම සේවකයන් පත් කළේ. ඒ

ඒ දිසාපතිවරුන්ගේද අනුදැනුම ඇතුව ඒ පිළිබඳ විභාගයක් පැවැත්තුවා. ඒ අයුරින්ම ඒ සඳහා යම්කිසි ලකුණු ක්‍රමයක්ද ඇති කළා. පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් නිලධාරීන්ගේද එම විභාගාපේක්ෂකයන් පිළිබඳව තොරතුරු සොයා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් පවා ඇති කළා. ඒ ආකාරයට වග කිවයුතු නිලධාරීන්ට වුව මනා හැටියටයි එදා එම වැඩ කළේ. ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් පත් කිරීම පිළිබඳවත් එතුමා චෝදනා වශයක් කළා. එහෙම නම් ඔය ගරු ඇමතිතුමා සිටියදීත් ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් පත් කළා නේද? [බාධානීරීමක්] ගරු ඇමතිතුමාට මා මෙම අවස්ථාවේදී චෝදනා කරනවා නොවෙයි. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කී හැටියට මෙම ග්‍රාම සේවක පත්කිරීම් සිදු වුණේ නැහැ. ඒකයි මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ. එසේ නැතිව චෝදනාවක් හැටියට නොවෙයි. හැබැයි, චෝදනාවක් හැටියට මට මතක් කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙන්නේ අර තමුන් නාන්සේ ගසා තිබෙන “එන් ඩෝර්ස් මන් ට්” එක ගැනයි. ඒක නම් හරි නැහැ. ඒක බොහොම තරකයි. “දේශ පාලනය අනුව මෙයා මේ අවස්ථාවේදී අස් කරන එක හොඳ නැත කියා මිස්ටර් එම්. ජයවික්‍රම කියනවා” ය කියා තමුන් නාන්සේ ලියා තිබෙනවා. ඒක නම් හොඳ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම මා තුළ තමුන් නාන්සේ කෙරෙහි ලොකු සැලකිල්ලක් තිබුණා. තමුන් ඒ සැලකිල්ල නැති කර ගැනීමට හේතු වුණේ තමුන් නාන්සේගේ ඒ “එන් ඩෝර්ස් මන් ට්” එකයි. හැබැයි, මා එය කෙසේ දුටුවාද කියා මේ අවස්ථාවේදී අහන්නට එපා. තමුන් නාන්සේගේ අමාත්‍යාංශයෙන් තමයි දුටුවේ. මා එය කෙසේ දුටුවාද කියා කියන්නෙත් නැහැ. කිව්වොත් ඒ මනුෂ්‍යයා මොන ලෝකෙ යයිද කියා මට කියන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. හැබැයි, තමුන් නාන්සේගේ ඔය අමාත්‍යාංශයේ එක්තරා කාලයක අපත් සිටි බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට සතුටුයි. එම නිසා යම් යම් මාර්ගවලින් අපට කරුණු දැනගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී කියනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණු රාශියක් සම්බන්ධව කතා කළා. තමුන් ඒ සෑම කාරණයක්

ගැනම සඳහන් කරමින් පිළිතුරක් දෙන නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. එහෙත් එක් කාරණයක් කිව යුතුයි. ග්‍රාම සේවක වරුන් කොටසක් මේ රජයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරනවාය, එම නිසා මේ විධියට නොයෙක් නොයෙක් චෝදනා ඉදිරිපත් කරන්නට සිද්ධ වුණාය කියා එතුමා කීවා. මට පෙනෙන හැටියට නම් ග්‍රාම සේවකවරුන්ට පමණක් නොවෙයි මේ රටේ රජයේ සේවකයන්ගෙන් සියයට 95 කටම අද මේ රජය එපා වී තිබෙනවා. ඒක රජයට විරුද්ධව ක්‍රියා කිරීමක් නොවෙයි. ග්‍රාම සේවක වරුන්ටත් රජයේ සේවකයන්ටත් මේ රජය එපා වෙන්නට සැහෙන හේතු තිබෙනවා.

අරක්කු සම්බන්ධවත් බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා. තමුත්තාන් සෙලා රුපියල් දෙකක් වැඩි කර තිබෙන්නේ රුපියල් අටේ බෝතලයට පමණයි. රුපියල් දෙළහෙ බෝතලයට, රුපියල් දහ සයේ බෝතලයට තමුත්තාන්සේලා ගත යක්වත් වැඩි කර නැහැ. රුපියල් අටේ බෝතලයට පමණයි රුපියල් දෙකක් වැඩි කළේ. මොන කාරණයක් නිසා එහෙම කළාද කියා මා දන්නේ නැහැ. තමුත් ඒකෙනුත් පහර වැදුනේ සාමාන්‍ය මිනිසාටයි. මීට වඩා මා යමක් කියන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. හදිසියෙන් වුවත් මට කපා කරන්නට මේ අවස්ථාව ලබාදීම ගැන තමුත්තාන්සේට කෘතඥ වෙනවා.

අ. හා. 8

ගරු ආවායඞ් දහනායක
(கௌரவ கலாநிதி தகநாயகம்)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ යටතේ නොයෙකුත් විවේචන ඉදිරිපත් කළ සියලුම ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාට මා මූලිකම ස්තූති කරනවා. සමහර දේ පිළිබඳව කළ විවේචන සත්‍යයෙන් තොරයි. තමුත් ඒ විවේචන ඉදිරිපත් කළ සියලුම ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාට මා ස්තූති කරනවා. මක්නිසාද? ඒ විවේචන අපට මොකක් හරි සාරාංශයක් ගන්නට උදව්වක් වන නිසයි. මේ අවස්ථාවේදී සියලුම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් පිළිතුරක් දෙන්නට බැරි වුණොත් මට සමාවක් දෙන්නට ඕනැ. මක්නිසාද? මට තිබෙන කාලය සීමාසහිත නිසයි.

සාමාන්‍ය සම්ප්‍රදාය අනුව සියලුම අවස්ථාවලදී කාන්තාවන්ට පළමුවන තැන දිය යුතු නිසා මා පළමුවෙන්ම ඒ කාන්තාවන්ට පිළිතුරු දෙන්නට සතුවුයි. මූලිකම සාකච්ඡාව ආරම්භ කළේ විරුද්ධ පාර්ශවයේ නායිකාවයි. ඒ මැතිණිය කළ චෝදනාවලට මා දැන් පිළිතුරු දෙනවා.

මේ වර්ෂයේදී ලංකා මහලා සමිතියට දෙන ආධාර මුදල රු. 50,000 කින් වැඩි කර තිබෙනවා. ලබන වර්ෂයේදීත් රු. 50,000ක් දෙන්නට අප අදහස් කරනවා. ලංකා මහලා සමිතියට දෙන ආධාර මුදල එසේ වැඩි කරන්නට අදහස් කළේ මට ලැබී තිබෙන වාර්තා අනුව ඒ සමිතිය ඉතාම හොඳින් වැඩ කරගෙන යන නිසයි. ලංකා මහලා සමිතියේ වැඩ කටයුතු ගැන වර්ෂයක් පාසා දෙපාර්තමේන්තුවට වාර්තා, අයවැය ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනැ. ඒ අය වැය අපි පරීක්ෂා කර බලනවා. එමෙන්ම එසේ ලබන මුදල් මොන විධියට වියදම් කරනවාද කියලත් මාස 3 කට වරක් දෙපාර්තමේන්තුවට දන්වනවා. ගෘහ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවේ එක් නිලධාරියෙක් ලංකා මහලා සමිතියේ ප්‍රධාන කාරක සභාවේ සිටිනවා. හැම අවුරුද්දකටම වරක් සියලුම මුදල් පිළිබඳව පරීක්ෂා කර බලා ඒ පිළිබඳ වාර්තාවකුත් සමග ඒ සමිතියේ වාර්ෂික වාර්තාව දෙපාර්තමේන්තුවට එවනවා. අපේ පරීක්ෂාව තිබෙන්නේ එපමණක් නොවෙයි. ගරු විරුද්ධ පාර්ශවයේ නායිකාව චෝදනා වගයක් නැගුවා, ඡන්ද විමසීමේදී වැරදි විධියට ක්‍රියා කර තිබෙනවාය, ඡන්ද පත්‍රිකා එකතු කරගෙන ඇවිත් ඒවා ලකුණු කර දෙනවාය, එක්තරා වැදගත් සාමාජික කොටසක් කොමිටියට නැත් නම් කාරක සභාවට ඇතුළත් කර ගන්නේ නැතිව පිට කර තිබෙනවාය කියා. මීට ප්‍රථම මෙවැනි චෝදනා කිසිවක් මට දනගන්නට ලැබුණේ නැහැ. එහෙත් මේ චෝදනා ඉදිරිපත් කළාට පසුව ඒ කරුණු පිළිබඳව ඉදිරියේදී පරීක්ෂා කර බලන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ලංකා මහලා සමිතිය නිදහස් ප්‍රජා තන්ත්‍රවාදී සංවිධානයක් බව මා කියන්නට කැමතියි.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිருමති சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mr. Sirimavo Bandaranaike)
බොරු විතරක් කියන්න එපා.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

ඒ සංවිධානයේ වැඩ කටයුතු ඇමති වරයා හැටියට මා විසින් අත්පත්ගැම අවශ්‍යයි කියා මා හිතන්නේ නැහැ.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

අත්පත්ගන්න කියා අපි කියන්නේ නැහැ. ඒක හයානකයි.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dr. Dahanayake)

කෙසේ වුණත් ඒ සමිතියේ සාමාජිකයින් එකතු වී ඒ සමිතියේ වරදක් තිබෙනවා නම් හරිගස්සා ගන්නා එක හොඳයි කියා මා කියනවා. මට නියම කර තිබෙන වැඩ හොඳට කෙරෙනවාද කියලයි මට කල්පනා කර බලන්නට පුළුවන්. ඒ නියම වැඩ නම්, පළමුවැන්න සේවිකාවන්ට නියම විධියට පඩි ගෙවීමයි; දෙවැන්න කඩුවෙල තිබෙන පුහුණු මධ්‍යස්ථානයේ සියලුම වැඩ හොඳින් ගෙන යාමයි; තුන්වැන්න සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ආධාර නොලබන දරුවන් බාර ගෙන ඔවුන්ගේ කටයුතු කරන ස්ථාන වලට උදව් දීමයි; හතර වැන්න ලංකා මහලා සමිතියේ ප්‍රධාන කාර්යාලයේ නඩත්තු ව නියම විධියට ගෙන යාමයි. මේ සියලුම කරුණු පිළිබඳව පසුගිය කාලය තුළ මා හොඳින් සොයා බලා තිබෙනවා. ඉදිරියට ඊටත් වඩා හොඳින් පරීක්ෂා කර බලන්නට මා පොරොන්දු වෙනවා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

තව බැලුවත් එව්වරයි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

අත්පත් ගන්න එපා.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)
(The Hon. Dahanayake)

මා ඒ වචනය පාවිච්චි කළේ “interference” කියන වචනය වෙනුවටයි. ලංකා මහලා සමිතියේ අභ්‍යන්තර වැඩ කටයුතුවලට “ඉන්ටර්ෆීරියර්” වෙන්තට නැත්නම් ඒවා අත්පත් ගන්නට මා සූදානම් වන එක වරදක්. ඒ කෙසේ වුවත් යම් වරදක් තිබෙනවා නම් ඒ ගැන සොයා බලා ඒ සියලුම වැරදි හරිගස්සීමට මා පොරොන්දු වෙනවා.

ගරු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායිකාව හා මිච්ඟම ගරු මන්ත්‍රීවරයා (ජේ. පී. ඔබේ සේකර මිය.) ලක්සල ගැනත් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ලක්සල සම්බන්ධව සොයා බලා වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට පත් කළ රත්නවෙල් කමිටුවේ වාර්තාව දැන් ලැබී තිබෙනවා. අධ්‍යක්ෂවරුනුත් සමග ඒ වාර්තාව දැන් පරීක්ෂා කර බලා තිබෙනවා. සංස්ථාවල් කීපයක් පිහිටුවන්න කියා ඒ වාර්තාවෙන් යෝජනා කර තිබෙනවා. ලක්සල කියන වෙළඳ සැල්වලට එක සංස්ථාවකුත්, රෙදි වියන මධ්‍යස්ථාන වලට තවත් සංස්ථාවක් හා අත්කම් වැඩ සම්බන්ධව තවත් සංස්ථාවකුත් පිහිටුවන්නටය කියා ඒ වාර්තාවෙන් යෝජනා කර තිබෙනවා. සංස්ථා දෙකක් පිහිටු විය යුතුය කියා මිච්ඟම ගරු මන්ත්‍රීවරයන් අද හස් ඉදිරිපත් කළා. මා මේ කරුණු සියල්ලක් ගැනම සලකා බලා මේ සියලුම කටයුතු සඳහා එක සංස්ථාවක්, එනම්, Handicraft Development Board නමින් අත්කම් වැඩ දියුණු කිරීමේ මණ්ඩලයක් නැත්නම් සංස්ථාවක් පිහිටු වන්නටය කියා මා විසින් නිර්දේශ කර තිබෙනවා. සියලුම ලක්සල්වල පාලනයත්, නොයෙකුත් සුළු කර්මාන්ත අත්කම් වැඩ වල පාලනයත්, ඒ අයට අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා දීම සහ අත් යන්ත්‍ර ව්‍යාපාරයට අයිති සියලුම වැඩ කටයුතුත් එක් සංස්ථාවකට ගෙන ඒ සියලුම දේ පාලනය කිරීම සුදුසු යයි නිර්දේශ කර තිබෙනවා. ඒ නිර්දේශය දැන් කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ලගදීම ඒ සම්බන්ධයෙන් තීරණයක් ලැබෙනු ඇතැයි විශ්වාස කරනවා. හුඟක් අඩුපාඩුකම් මේ සියලුම දේවල් සම්බන්ධයෙන් තිබෙන බව මාත් පිළි ගන්නවා. ඒ අඩුපාඩුකම් හරිගස්සා

ගැනීම පිණිස තමයි ඒ හැම අංශයක් ගැනම කල්පනා කර බලා අලුත් විධියේ සංවිධානයකින් කටයුතු කරන්නට රජය අදහස් කරන්නේ.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගැරු නායකතුමිය තවත් දෙයක් ඉදිරිපත් කළා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(ත්‍රිලංකා සිංහල ජනාධිපති පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

අපට ඒ වාර්තාව බලන්නට දෙන්නේ නැද්ද?

ගැරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරා කලාතිලිපි තනතුරු)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

මම දැන් ඒ සන්දේශයෙන් රජයට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් අවසානයක් වුණු හැටියේම සියලුම දේවල් මම ඉදිරිපත් කරන්නම්. තමුත්තාත්සේලාට නියම තත්ත්වය බලා ගන්නට වුවමනා හැම දෙයක්ම ඉදිරිපත් කරන්නම්. හැබැයි, තවත් එකක් කියන්නට තිබෙනවා. වාර්තාවේ තිබෙන සියලුම දේවල් පිළිගන්නට මට බැහැ.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(ත්‍රිලංකා සිංහල ජනාධිපති පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ඇයි?

ගැරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරා කලාතිලිපි තනතුරු)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

මට සමහර ඒවා පිළිගන්නට බැහැ. ලක්සල්වල සේවය කරන සේවිකාවන් වයස අවුරුදු 35 ඉකුත් වුණාම අස් කරන ලෙස ඒ වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. එවැන්නක් මට පිළිගන්නට බැහැ. ඒ වගේම අවුරුද්දෙන් අවුරුද්දට තමන්ගේ කොන්ත්‍රාත්තුව නැත්නම් සේවය අලුත් වැඩියා කරන ලෙසත් එහි සඳහන් කර තිබෙනවා. මගේ අදහස සියලුම වෘත්තීය සමිති ප්‍රතිපත්තිවලට මේ අදහස විරුද්ධය යන්නයි. ඔය විධියේ කරුණු ගණනාවක්ම ඒ වාර්තාවේ තිබෙනවා. ඒ විධියේ යෝජනා පිළිගන්නට

බැහැ. සංස්ථාවල කිහිපයක් පිහිටුවන්නට ඕනෑය යනුවෙන් අප වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස හුඟක් දුරට කල්පනාවට හාජන කළා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(ත්‍රිලංකා සිංහල ජනාධිපති පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

වාර්තාව අපට පෙන්වන්නටයි අපි කියන්නේ.

ගැරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරා කලාතිලිපි තනතුරු)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

ඒක දෙපාර්තමේන්තු වාර්තාවක්. මම දන්නේ නැහැ කිසිම දෙයක්, ඒ ගැන.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(ත්‍රිලංකා සිංහල ජනාධිපති පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

මෙව්වර කල් ඒක හැංගුවේ ඇයි?

ගැරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරා කලාතිලිපි තනතුරු)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

වාර්තාව දෙපාර්තමේන්තුවේ වාර්තාවක්. ඒ වාර්තාව අනුව මම රජයට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. රජය ඒ යෝජනාව කල්පනා කර බැලුවාට පස්සේ මහජනයාගේ දැන ගැනීම පිණිස සියලුම දේ එළිදරවු කරන්නට කැමතියි.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගැරු නායකව විසින් තවත් ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්නට යෙදුණා. මැහුම් ගුරුවරියන් විසි දෙනකු තෝරා ගැනීම සම්බන්ධයෙනුයි ඒ ප්‍රශ්නය ඇසුවේ. ඉස්සර වෙලා විසි දෙනකු තෝරා ගෙන තැවත ඒ තෝරා ගැනීම වෙනස් කළ බවක් කියා තිබෙනවා. තේරීමේ කටයුත්ත හාර විශේෂ මණ්ඩලයක්—“සිලෙක්ෂන් බෝඩ්” එකක්— මුලදී විසි දෙනකු තෝරා ගත්තා. එහෙත් ඒ උදවියට පත් කිරීමේ ලියුම් තිකුත් කරන්නට පෙර, මාරු කරනු ලැබීමට ලැස්ති වෙලා සිටින්නැයි දැනුම් දුන්නා. ඒ අවස්ථාවේදී වෘත්තීය සමිතියෙන් චෝදනා වක් ලැබුණු බව කියන්නට ඕනෑ. මේ තේරීම් සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි විධියට කර තිබෙන බවටයි චෝදනා කර තිබුණේ.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිருමති සිඛිමාවෝ පණ්ඩාරනායක) (Mr. Sirimavo Bandaranaike)

ඒ උදවිය වැඩ හාර අරන් තුන් මාසයක් වැඩත් කලා.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරව කලාතිති තකනායක) (The Hon. Dr. Dahanayake)

නැහැ, නැහැ, වැඩ කෙළේ නැහැ.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිருමති සිඛිමාවෝ පණ්ඩාරනායක) (Mr. Sirimavo Bandaranaike)

ඇයි තැන්තේ? ඒ අය තුන් මාසයක් ම වැඩ කලා.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරව කලාතිති තකනායක) (The Hon. Dr. Dahanayake)

තුන් මාසයක් වැඩ කෙළේ නැහැ. මේ අය සියලු දෙනාම දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටින අය මිස අලුතින් ඉදිරිපත් වූ අය නොවෙයි. තමන් දරමින් සිටි තනතුරු වලින් ඉහල දැමීමක් කරන්නටයි ගියේ. ඒ ඉහල දැමීමේ පත්වීම් ලියුම් යවන්නට පෙර තෝරා ගැනීම සම්බන්ධව වෘත්තීය සමිතියෙන් විරුද්ධත්වයක් ප්‍රකාශ කලා. මේ අය තෝරා ගත්තේ ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය අනුව නොවේය කියායි විරුද්ධත්වය පළ කෙළේ. සමහර ජ්‍යෙෂ්ඨත්වයෙන් ඉහල අය අත් හැර දමා තිබෙනවායයි චෝදනා කලා. චෝදනා ඉදිරිපත් වීමෙන් පසුව තේරීම් මණ්ඩලය නැවතත් මේ ගැන කල්පනා කර බැලුව. එවිට ඒ චෝදනාවල ඇත්තක් තිබෙන බව මණ්ඩලයට පෙනී ගියා. ඉන් පසුව තේරීමේදී මුලින් තේරුණු 12 දෙනෙකුට හරි ගියා. 8 දෙනෙකු අසින් වුණා. ඒ සියලු වෙනස් කිරීම් සිදු වුණේ ජ්‍යෙෂ්ඨතාව අනුව බව කියන්නට කැමතියි. ඉහල කෙනෙකුගේ අයිතිවාසිකම් මග හරවා පල්ලෙහා කිසිම කෙනෙකුට ඉහල යන්නට ඉඩක් ලැබුණේ නැහැ. උසස්වීම් දීමේදී මොන විධියට ඉහල දැමීමක් සමහරෙකු අසතුව ප්‍රකාශ කරනවා. මුලින් තේරූ පිළිවෙලට වෘත්තීය සමිති විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කලා. ඊළඟට කලින් තේරී පසුව ඉවත් වුණු උදවිය ගිහින් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ

නාසිකාවට පැමිණිලි කලා. වෙනත් විධියකට තේරුව නම් තවත් කට්ටියක් විරුච වෙන්ට ඉඩ තිබෙනව. එහෙත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නාසිකාවට මා කියන්නට කැමතියි, මේ සියල්ලම පී. එස්. සී. පත් කිරීම් බව. ඒ තේරීම් මණ්ඩලය මගින් පත් කලා මිස කවුරුවත් කිව්වේ නැහැ, අසුවල් අසුවල් අය පත් කරන්න කියා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිருමති සිඛිමාවෝ පණ්ඩාරනායක) (Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ඒකෙ වගක් නම් මොකටද?

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරව කලාතිති තකනායක) (The Hon. Dr. Dahanayake)

ඊළඟට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නාසිකාව සහ තවත් මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙක් ග්‍රාම සේවකයන් පිළිබඳ ප්‍රශ්න රාශියක් මතු කලා. ග්‍රාම සේවකයින් පත් කිරීම සඳහා අද අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය මා විස්තර කරන්නට කැමතියි.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිருමති සිඛිමාවෝ පණ්ඩාරනායක) (Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

හිටපු ගම්මුලාදාණින් පත් කිරීම.

අ. හා. 8.15

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරව කලාතිති තකනායක) (The Hon. Dr. Dahanayake)

මෙම සේවාවේ ග්‍රාම සේවකයන් 3,500 ක් පමණ සිටිනව. දැනට ග්‍රාම සේවක පුරප්පාඩු 150 කට වඩා ඇත්තේ නැහැ. මෙම පුරප්පාඩු සඳහා තෝරා ගත්තේ හිටපු ගම්මුලාදාණින් අතරින් සුදුසු උදවියයි.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිருමති සිඛිමාවෝ පණ්ඩාරනායක) (Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

කිසිම විභාගයක් නැතිව?

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරච කලාභිති තපනායක)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

දැන් තිබෙන පුරප්පාඩුවලට හිටපු ගම් මූලාදාණීන් තෝරා ගන්න කියා රජයේ තීරණයක් තිබෙනව. 1962 දී හෝ 1963 දී මේ ග්‍රාම සේවකයන් මුලින්ම පත් කිරීමේදී හිටපු ගම්මූලාදාණීන්ගෙන් වෝදනාවක් ආව, හොඳ අය සහ නරක අය ඔක්කොම පොදුවේ අස් කිරීම වැරදි කියා. හොඳ අය අස් කරන්නේ ඇයි කියා ඔවුන් ඇසුව.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිරුමති සිඛිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ඇයි, විභාගයට පෙනී සිටින්න ඒ අයටත් අවස්ථාව දුන්නේ?

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරච කලාභිති තපනායක)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

කරුණාකර මම දෙන පිළිතුරට ඇහුම්කන් දෙන්න. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායක තුමියට යකෝ කියන්න තිබෙනව නම් මම කුමනිසි විකක් වාඩි වෙන්න. [බාධා කිරීමක්] ඒ වෝදනාව ගැන කරුණු පරීක්ෂා කර බැලීමේදී මේ රජයට අවබෝධ වුණා, සමහර අවස්ථාවලදී හිටපු ගම්මූලාදාණීන්ට අයුත්තක් සිදු වී තිබෙන බව. පොදුවේ සාමූහිකව සියලු දෙනාම අස්කිරීම වැරදි බවත්, ඔවුන් අතර හොඳ අය සිටි බවත් රජයට පෙනී ගිය නිසා ග්‍රාම සේවක සේවාව ඉදිරියටත් තබාගන්න අතර හොඳට සේවය කළ පිරිසිදු වාර්තා ඇති හිටපු ගම්මූලාදාණීන්ගෙන් හදිසියේ ඇති වන ග්‍රාම සේක පුරප්පාඩු පිරවිය යුතුය යයි රජය තීරණය කළා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිරුමති සිඛිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

අපට ඒක පිළිගන්න බැහැ.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරච කලාභිති තපනායක)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

ඒ තීරණය අනුව මේම පුරප්පාඩු 150 ට හිටපු ගම්මූලාදාණීන් පත් කරන්න තීරණය කළා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිරුමති සිඛිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

තමුත්තාන්සේලාගේ පත් දමිකාරයෝ.

කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා මිය.

(තිරු. කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා)

(Mr. K. D. D. Perera)

මම කිව්වෙ එවැනි එක්කෙනෙක් ගැනයි.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරච කලාභිති තපනායක)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

මේ 150 තෝරා ගන්නේ පසුගිය කාලයේ හොඳට සේවය කළ පිරිසිදු වාර්තා ඇති අය අතරින්.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිරුමති සිඛිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

දෙව්නුවර කාර් එකක් ගිණි තියාපු මිනි හෙකුත් පත් කළා නේද? හොඳ වාර්තාව ඒක වෙන්න ඇති.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරච කලාභිති තපනායක)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

මම තවම ඉවර කළේ නැහැ. ඉදිරියට ඇතිවන ග්‍රාම සේවක පුරප්පාඩු පුරවන්නේ හිටපු ගම්මූලාදාණීන්ගෙන් නොවෙයි. ඉදිරියට ඇතිවන පුරප්පාඩු සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවල සම්මාන 4 ක් සහිතව ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් සමත් වූ උදවිය තෝරා ගන්නට රජය තීරණය කර තිබෙනව.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිරුමති සිඛිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ඒකත් ඕනෑ නැහැ; පත් දමිකාරයෝ පත් කර ගන්න. හැබැයි ඒක තාවකාලිකයි.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරඹ කලාநிති தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

මෙය ඉතාමත් සාධාරණ තීරණයක් නොවේදැයි මා අහනවා. [බාධා කිරීම]

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

සාධාරණ නැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

ඉතාම අසාධාරණයි.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

විභාගයක් පවත්වා එක කොටසකුත්, නොපවත්වා තව කොටසකුත් ගැනීම කොහෙන්ම සාධාරණ නැහැ. ඇයි ඒ කොටසටත් විභාගයක් නොපවත් වන්නේ ?

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

ඒ ප්‍රශ්නයට මම පිළිතුරු දෙන්නම්. විභාගයක් පැවැත්වූ විට එහි ප්‍රතිඵල ලැබෙන්න අවුරුදු දෙකක් පමණ කල් ගත වෙනවා. ඇබර්තු 110ක් නැත්නම් 120ක් පමණ වූ සුළු ගණනක් සඳහා 20,000 ක් 25,000 ක් පමණ දෙනා ඉල්ලුම් කරනවා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයේ තරම එයින්ම පේනවා.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

එය මා පිළිගන්නවා.

විභාගයකින් ග්‍රාම සේවකයන් බඳවා ගැනීමට බොහෝ කාලයක් ගත වන නිසා, මින් ඉදිරියට, සම්මාන 4ක් සහිතව

ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් අය ග්‍රාම සේවකයන් වශයෙන් තෝරා ගන්නට මේ රජය තීරණය කළා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

පන්දම්කාරයන් තෝර ගන්න පිළිවෙලක් යොදා ගන්නා.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

මින් ඉදිරියට, එක් අවුරුද්දකට ඇබර්තු 30 කට 40 කට වඩා ඇති වන්නේ නැහැ. ග්‍රාම සේවකයන් අස් කළා යයි ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හුඟදෙනෙකු කී නමුත් අස් කරන ලද අයගේ ගණන 30 කට 40 කට වඩා නැහැ. ඒ අයත් අස් කරනු ලැබුවේ, දිසාපතිවරුන් විසින් විභාග පවත්වා ගන්නා ලද තීරණ අනුවයි. අස් කරන ලද ඕනෑම කෙනෙකුට රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව ඉදිරියට යාමේ අයිතිය තිබෙනවා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

හොරාගේ අම්මාගෙන් පේන අහන්න.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

දිසාපතිවරුන්ගේ තීරණ සමහර අවස්ථාවලදී රාජ්‍ය සේවා කොමිසම විසින් වෙනස්කර තිබෙනවා. ඇමතිවරයාට එහි සම්බන්ධකමක් ඇත්තේ නැහැ. [බාධා කිරීම]

බීඩී කර්මාන්තය ගැන මන්ත්‍රීවරුන් කීපදෙනෙකුම කථා කළා. මේ සඳහා අලුත් බලපත්‍ර කිසිවක් දීලා නැහැ.

කේ. ඩී. ඩී. පෙරේරා මයා.

(திரு. கே. டி. டி. பெரேரா)

(Mr. K. D. D. Perera)

දීලා තිබෙනවා. මම ඒවා ලැබුණු අයගේ නම් ඉදිරිපත් කරන්නම්.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

කරුණාකර ඒ නම් ඉදිරිපත් කරන්න. 1966-67 අවුරුද්දට පමණයි දී තිබෙන්නේ. එයින් පසු බලපත්‍ර දුන්නේ සමුපකාර සමිතිවලට පමණයි. බීඩ් කාර්මිකයන් කීපදෙනෙකු එක් වී සමුපකාර සමිතියක් පිහිටුවාගෙන එය සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවේ ලියාපදිංචි කළ විට අප ඒ සමිතියට බලපත්‍රයක් දෙනවා. මේ අවුරුද්දේ 1968—බලපත්‍ර නිකුත් කරන්නේ සමුපකාර සමිතිවලට පමණයි. තිබෙන්නාවූ වැරද්ද නම් දැනට ඇති බීඩ් කොළ ප්‍රමාණය මදි වීමයි. මා ඒ තත්ත්වය පිළිගන්නවා. බොහෝ දෙනෙකු රක්ෂාව වශයෙන් බීඩ් එනීමට දැන් පුරුදු වී සිටිනවා. ඒ අතර අලුතෙන් සිය ගණනින් ඊට එකතු වෙනවා. ඒ නිසා ගෙන්වන බීඩ් කොළ ප්‍රමාණය සැහෙන්තේ නැහැ. එහෙත් මේ වර්ෂයේදී මීට පෙර කිසිම වර්ෂයකදී වියදම් කළාට වඩා විදේශ විනිමය වියදම් කොට බීඩ් කොළ ගෙන්වනවා. එ අතරම ලංකාවෙන්ද සැහෙන ප්‍රමාණයක් බීඩ් කොළ එකතු කරනවා. විදේශ විනිමය තිබෙන හැටියට ඉදිරියට තවත් බීඩ් කොළ ගෙන්වනවා.

උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන කටයුතු ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හුණ දෙනෙකු කරුණු ඉදිරිපත් කළා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ වේවා, මේ පැත්තේ වේවා, ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සම්බන්ධයෙන් කිසිම වෙනසක් නැතිව උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන කටයුතු කරගෙන යන්නට මා නියම කර තිබෙනවා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

අසව්, අසව්.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

මම ඒ සම්බන්ධයෙන් නිදර්ශන ඉදිරිපත් කරන්නම්. කොට්ඨාශ නිස් ගණනක හුණක් වැඩ කර තිබෙන අතර, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු නියෝජන

ය කරන මොනරුගල කොට්ඨාශය ඉන් එකක්. මිනිපේ කොට්ඨාශය තවත් එකක්. අප වැඩ කරගෙන යන්නේ ඒ ඒ ප්‍රදේශ වල අවශ්‍යතාව අනුවයි. මොනරුගල, මිනිපේ, වැනි කොට්ඨාශවල හුණක් වැඩ කරන්නට ඕනෑ. සෙංකඩගල, මහනුවර වැනි පළාත්වල ඒ තරම් වැඩ කරන්නේ නැ. තම කොට්ඨාශයෙහි නියම විධියට වැඩ කර නැතැයි යම් මන්ත්‍රීවරයකු කියනවා නම්, හැම විටම ඒ පැමිණිලි ගැන පරීක්ෂා කර බලා නියම නියෝග දෙන්නට මා ලැස්තියි.

සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුව ගැන ප්‍රශ්නයක් පැන නැගුණා. උලංකුලම තානායමට බීම බලපත්‍රයක් නොදෙන්නේ මන්දැයි මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.) ප්‍රශ්න කළා. ඇළ හැර ප්‍රදේශයේ කවුදෝ තෝනා කෙනකුට එවැනි බලපත්‍රයක් දී ඇතත් උලංකුලම තානායම සඳහා එවැන්නක් දී නැතැයි කීවා. අලුත් බලපත්‍ර කාටවත් නොදීම රජයේ ප්‍රතිපත්තියයි. එහෙත් සංචාරක මණ්ඩලය නිර්දේශ කරනවා නම් පමණක් යම් යම් අයට අලුතෙන් බලපත්‍ර දෙනවා. තානායක කාර මහත්මියට බලපත්‍රයක් දීම සංචාරක මණ්ඩලය විසින් නිර්දේශ කරනු ලැබ තිබුණා. කෙසේ වුණත් දැන් පිළිගන්න ප්‍රතිපත්තිය අනුව උලංකුලම තානායමට බීම බලපත්‍රයක් දෙන්නට මට විධියක් නැහැ. [බාධාකිරීමක්] ඒ වාගේ තානායමි තවත් තියෙනවා.

සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුව මේ වර්ෂයේ දී රා කොන්ත්‍රාත්කාරයන්ට ගැලුමකට ගත හයක් වැඩ කර තිබෙනවා.

ආදායම් පාලක නිලධාරීන් මාරු කිරීම සම්බන්ධයෙන්ද මා මතක් කරනනට කැමතියි. 1965 දී මා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිවරයා වශයෙන් පත් වන අවස්ථාවේදී ඩී. ආර්. ඩී. ඇබර්තු හැත්තෑවක් තිබුණා. එහෙත් ඒවා පුරවන්නට ඩී.ආර්.ඩී. වරුන් සිටියේ නැහැ. මීට කලින් තිබුණු ආණ්ඩුව මේ පුරප්පාඩු පිරවීමට කිසිම පියවරක් නොගැනීම මීට හේතුවයි. [බාධාකිරීමක්]. මා භාර ගන්නා විට පුරප්පාඩු හැත්තෑවක් තිබුණා. ඒ කියන්නේ, ඩී. ආර්. ඩී. මහත්වරු හැත්තෑවක් අඩුයි. මේ ගැන මා ප්‍රශ්න කළාම, පරිපාලන සේව

[ගරු ආචාර්ය දහනායක]
යේ ඩී. ආර්. ඩී. තනතුරු සඳහා දෙන්නට පුද්ගලයන් තුන කියන පිළිතුරයි මට ලැබුණේ.

ගරු මන්ත්‍රීනායක

(කෙළරව වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

විභාගයක් පවත්වා නැහැ, අවුරුදු තුනකින් පමණ.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරව කලාත්‍රිති තනතුරු)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

විභාගයක් පවත්වන්නේ තුනුව තවුන් නාන්සේලා නිකම් සිටියා. මේ නිසා, කවි චේරිවල හොඳ පළපුරුදුකම් ලබා ඇති පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ ලිපිකාර මහත් වරුන් පුරප්පාඩුකම් ඇති ස්ථාන සියල්ලකටම පත් කර යවන්න මට සිද්ධ වුණා. දැන් පරිපාලන සේවයෙන් සැහෙන සංඛ්‍යාවක් ලැබී සිටිනවා, එහෙත් පුරප්පාඩුකම් ඇති ස්ථාන සියල්ලක්ම පිරවීමට තරම් සංඛ්‍යාවක් නැහැ. යම් ස්ථානයකට පත් වී සිටින ඩී. ආර්. ඩී. මහත්මයාලයා තරක නම් පරිපාලන සේවයෙන් කෙනෙකු එම ස්ථානයට යවනවා හැබැයි, තරක නම් ඒ බව ඔප්පු කරන්න ඕන. වල්ගම මහත්මයා ගැන චෝදනා ලැබුණු හැටියේම ඒ චෝදනා ගැන අතිරේක දිසාපතිවරයා ලවා විභාගයක් පැවැත්වීම පිණිස දන්වා යවා තිබෙනවා. මට එක් වාර්තාවක් ලැබී තිබෙනවා. භාර දුන් පෙත්සමේ නම් සඳහන් පුද්ගලයන් හෝ ඔවුන්ගේ ලිපිනයන් සොයා ගැනීමට බැරිය කියා යි එහි තිබෙන්නේ.

ගරු මන්ත්‍රීනායක

(කෙළරව වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

එහෙම නම් ඒක බොරු පෙත්සමක්.

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(කෙළරව කලාත්‍රිති තනතුරු)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

කොහොම වුණත් මන්ත්‍රීවරුන් ඒ කාරණය සම්බන්ධයෙන් කළ විවේචනයන් සියල්ලම පරීක්ෂා කර බලා පිළිතුරු ලිපියකින් එවන්නම්.

“ 70 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 4,79,573 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සහසම්මත විය.

70 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“ 70 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 4,79,573 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

70 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 479,573 for Head 70, Vote No. 1, be inserted in the Schedule ”, put, and agreed to.

Head 70, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම, රු. 1,42,115

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபரலனச் செலவுகள்—மீண்டு வரும் செலவு, ரூபா 1,42,115

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 142,115

“ 70 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,42,115 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සහසම්මත විය.

70 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

“ 70 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 1,42,115 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

70 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 142,115 for Head 70, Vote No. 2, be inserted in the Schedule ”, put and agreed to.

Head 70, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

71 වන ශීර්ෂය—ප්‍රාදේශීය පාලනය

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 2,199,30,223

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 2,99,30,223

HEAD 71.—PROVINCIAL ADMINISTRATION

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 29,930,223

“71 வன ஶீரீயசேதி 1 வன ஶதீமனச ஶடஶ ரூ. 2,99,30,223 ஶ ஶுடல ஶப ஶேவனசவ ஶுதுலந் ஶல ஶுதுச” ஶந ஶுந்நச விமஶந ஶடீந், ஶஶஶதீமந விச.

71 வன ஶீரீயசேதி 1 வன ஶதீமனச ஶப ஶேவன சேதி ஶைவஶந் ஶுவிசவ திநிச ஶுது ஶதி திசேசை ஶரந ஶடீ.

“71 ஶும் தலைப்பு, 1 ஶும் வாக்ஶுப்பணம், ரூ. 2,99,30,223 அட்டவணையிற் ஶேர்க்கப்படுமாக” ஶனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஶற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

71 ஶும் தலைப்பு, 1 ஶும் வாக்ஶுப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 29,930,223 for Head 71, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 71, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன ஶதீமனச.—ஶலந ஶஶ்ஶு—ஶுநரவரீநந விசடல, ரூ. 24,65,250

வாக்ஶுப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் ஶெலவுகள்—மிண்டு வரும் ஶெலவு, ரூபா 24,65,250

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 2,465,250

“71 வன ஶீரீயசேதி 2 வன ஶதீமனச ஶடஶ ரூ. 24,65,250 ஶ ஶுடல ஶப ஶேவனசவ ஶுதுலந் ஶல ஶுதுச” ஶந ஶுந்நச விமஶந ஶடீந், ஶஶஶதீமந விச.

71 வன ஶீரீயசேதி 2 வன ஶதீமனச ஶப ஶேவன சேதி ஶைவஶந் ஶுவிசவ திநிச ஶுது ஶதி திசேசை ஶரந ஶடீ.

“71 ஶும் தலைப்பு, 2 ஶும் வாக்ஶுப்பணம் ரூபா 24,65,250 அட்டவணையிற் ஶேர்க்கப்படுமாக” ஶனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஶற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

71 ஶும் தலைப்பு, 2 ஶும் வாக்ஶுப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 2,465,250 for Head 71, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 71, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 வன ஶதீமனச.—ஶலந ஶஶ்ஶு—ஶுலவன விசடல, ரூ. 9,70,250

வாக்ஶுப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் ஶெலவுகள்—ஶுக்கப்பொருட் ஶெலவு, ரூபா 9,70,250

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 970,250

“71 வன ஶீரீயசேதி 3 வன ஶதீமனச ஶடஶ ரூ. 9,70,250 ஶ ஶுடல ஶப ஶேவனசவ ஶுதுலந் ஶல ஶுதுச” ஶந ஶுந்நச விமஶந ஶடீந், ஶஶஶதீமந விச.

71 வன ஶீரீயசேதி 3 வன ஶதீமனச ஶப ஶேவன சேதி ஶைவஶந் ஶுவிசவ திநிச ஶுது ஶதி திசேசை ஶரந ஶடீ.

“71 ஶும் தலைப்பு, 3 ஶும் வாக்ஶுப்பணம் ரூபா 9,70,250 அட்டவணையிற் ஶேர்க்கப்படுமாக” ஶனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஶற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

71 ஶும் தலைப்பு, 3 ஶும் வாக்ஶுப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 970,250 for Head 71, Vote No. 3, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 71, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

4 வன ஶதீமனச.—டேஶரீயதேந்ஶுவி விஶந் ஶபசன ஶேவ—ஶுநரவரீநந விசடல, ரூ. 4,08,000

வாக்ஶுப்பணம் இல. 4.—தரிணக்களத்தால் அளிக்கப்படும் ஶேவைகள்—மிண்டுவருஞ் ஶெலவு ரூபா 4,08,000

Vote No. 4.—Services provided by the Department—Recurrent Expenditure, Rs. 408,000

“71 வன ஶீரீயசேதி 4 வன ஶதீமனச ஶடஶ ரூ. 4,08,000 ஶ ஶுடல ஶப ஶேவனசவ ஶுதுலந் ஶல ஶுதுச” ஶந ஶுந்நச விமஶந ஶடீந், ஶஶஶதீமந விச.

71 வன ஶீரீயசேதி 4 வன ஶதீமனச ஶப ஶேவன சேதி ஶைவஶந் ஶுவிசவ திநிச ஶுது ஶதி திசேசை ஶரந ஶடீ.

“71 ஶும் தலைப்பு, 4 ஶும் வாக்ஶுப்பணம் ரூபா 4,08,000 அட்டவணையிற் ஶேர்க்கப்படுமாக” ஶனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஶற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

71 ஶும் தலைப்பு, 4 ஶும் வாக்ஶுப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 408,000 for Head 71, Vote 4, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 71, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

72 வன ஶீரீயச.—ரேகிஸ்திரார் ஶுநரூலீ

1 வன ஶதீமனச.—ஶரீய ஶனீலல ஶேடீலலிச ஶதி ஶஶ ஶந்ஶுந் ஶீமன, ரூ. 45,23,156

72 ஶும் தலைப்பு—பதிவாளர் நாயகம்.

வாக்ஶுப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஶுளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிசளும், ரூ. 45,23,156

HEAD 72.—REGISTRAR GENERAL

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 4,523,156

“ 72 வன ஸீர்பயேகி 1 வன ஸமீமநய ஸடஹ
ரூ. 45,23,156 க லுடல ஸபலேநநயல ஸுநுலந் கல
ஸுநுஸ ” ஸந ஸுந்நய விமஸந லேந், ஸஹஸமீமந
விஸ.

72 வன ஸீர்பயேகி 1 வன ஸமீமநய ஸபலேநந
யேகி ஸுலஸஸந் ஸுவிஸல நிநிஸ ஸுநுஸகி நியேல
கரந லே.

“ 72 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ.
45,23,156 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

72 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 4,523,156
for Head 72, Vote No. 1, be inserted in the
Schedule ”, put, and agreed to.

Head 72, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வன ஸமீமநய.—பாலந ஸஸ்நு—ஸுநரூவரீநந
விஸடல, ரூ. 2,93,000

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலஸந் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூபா 2,93,00

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 293,000

“ 72 வன ஸீர்பயேகி 2 வன ஸமீமநய ஸடஹ
ரூ. 8,93,000 க லுடல ஸபலேநநயல ஸுநுலந் கல
ஸுநுஸ ” ஸந ஸுந்நய விமஸந லேந், ஸஹஸமீமந
விஸ.

72 வன ஸீர்பயேகி 2 வன ஸமீமநய ஸபலேநந
யேகி ஸுலஸஸந் ஸுவிஸல நிநிஸ ஸுநுஸகி நியேல
கரந லே.

“ 72 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
2,93,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

72 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 293,000
for Head 72, Vote No. 2, be inserted in
the Schedule, ” put and agreed to

Head 72, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

73 வன ஸீர்பய.—லுஸ்லிமீ பல் லி ஸஹ லுஸ்லிமீ
ஸுநுநாமிர டேயாரீநமேந்நுல

1 வன ஸமீமநய :—கூரீய மன்கிலெ ஸேர்டீலகி பகி
நகி ஸஹ ஸுநிஸந் லேம, ரூ. 53,280

73 ஆம் தலைப்பு—பள்ளிவாசல் முஸ்லிம் தரும
நம்பிக்கைச் சொத்துத் திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 53,280

HEAD 73.—DEPARTMENT OF MOSQUES AND
MUSLIM CHARITABLE TRUSTS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 53,280

“ 73 வன ஸீர்பயேகி 1 வன ஸமீமநய ஸடஹ
ரூ. 53,280 க லுடல ஸபலேநநயல ஸுநுலந் கல
ஸுநுஸ ” ஸந ஸுந்நய விமஸந லேந், ஸஹஸமீமந
விஸ.

73 வன ஸீர்பயேகி 1 வன ஸமீமநய ஸபலேநந
யேகி ஸுலஸஸந் ஸுவிஸல நிநிஸ ஸுநுஸகி நியேல
கரந லே.

“ 73 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ.
53,280 அட்டவணையுயிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது

73 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 53,280
for Head 73, Vote No. 1, be inserted in
the Schedule ”, put, and agreed to.

Head 73, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வன ஸமீமநய.—பாலந ஸஸ்நு—ஸுநரூவரீநந
விஸடல, ரூ. 19,725

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலஸந் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு ரூபா 19,725

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 19,725

“ 73 வன ஸீர்பயேகி 2 வன ஸமீமநய ஸடஹ
ரூ. 19,725 க லுடல ஸபலேநநயல ஸுநுலந் கல
ஸுநுஸ ” ஸந ஸுந்நய விமஸந லேந், ஸஹஸமீமந
விஸ.

73 வன ஸீர்பயேகி 2 வன ஸமீமநய ஸபலேநந
யேகி ஸுலஸஸந் ஸுவிஸல நிநிஸ ஸுநுஸகி நியேல
கரந லே.

“ 73 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
19,725 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

73 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
தில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 19,725
for Head 73, Vote No. 2, be inserted in the
Schedule, ” put and agreed to.

Head 73, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

74 வன ஈரீதீய.—ஐரூரீதீ தீதீயூதீதீதீதீதீ

1 வன ஈதீதீய.—ஈரீய வனீ வரீ தீதீதீதீதீ தீதீ தீதீ தீதீதீதீ தீதீ, ரூ. 31,28,561

74 ஆம் தீதீதீயூ—தீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீ

வாக்குதீதீயணம் தீதீ. 1.—தீதீயூதீதீதீதீ ஆதீதீதீதீய வீதீதீதீயும் தீதீ தீதீதீதீதீ தீ. 31,28,561

HEAD 74.—EXCISE DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 3,128,561

“74 வன ஈரீதீயேதீ 1 வன ஈதீதீய தீதீய ரூ. 31,28,561 தீ தீதீதீ தீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ” தீதீ தீதீதீய தீதீதீதீ தீதீதீ, தீதீதீதீதீ தீதீ.

74 வன ஈரீதீயேதீ 1 வன ஈதீதீய தீதீ தீதீதீய தீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீ தீதீதீதீ தீதீ.

“74 ஆம் தீதீதீயூ, 1 ஆம் வாக்குதீதீயணம், தீ. 31,28,561 தீதீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீ” தீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ.

74 ஆம் தீதீதீயூ, 1 ஆம் வாக்குதீதீயணம் தீதீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீதீதீதீ.

Question, “That the sum of Rs. 3,128,561 for Head 74, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 74, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன ஈதீதீய.—தீதீய ஈதீதீ—தீதீதீதீதீதீ தீதீதீ, ரூ. 5,44,000

வாக்குதீதீயணம் தீதீ. 2.—தீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீ—தீதீதீதீ தீதீதீ தீதீதீ தீதீதீ 5,44,000

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 544,000

“74 வன ஈரீதீயேதீ 2 வன ஈதீதீய தீதீய ரூ. 5,44,000 தீ தீதீதீ தீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ” தீதீ தீதீதீய தீதீதீதீ தீதீதீ, தீதீதீதீதீ தீதீ.

74 வன ஈரீதீயேதீ 2 வன ஈதீதீய தீதீ தீதீதீய தீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீ தீதீதீதீ தீதீ.

“74 ஆம் தீதீதீயூ, 2 ஆம் வாக்குதீதீயணம் தீதீதீ 5,44,000 தீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீ” தீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீதீ.

74 ஆம் தீதீதீயூ, 2 ஆம் வாக்குதீதீயணம் தீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீதீ.

Question, “That the sum of Rs. 544,000 for Head 74, Vote No. 2, be inserted in the Schedule,” put and agreed to.

Head 74, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 வன ஈதீதீய.—தீதீய ஈதீதீ—தீதீதீ தீதீதீ, ரூ. 90,000

வாக்குதீதீயணம் தீதீ. 3.—தீதீதீதீதீ தீதீதீதீ—தீதீ தீதீதீதீதீ தீதீதீ, தீதீ 90,000

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 90,000

“74 வன ஈரீதீயேதீ 3 வன ஈதீதீய தீதீய ரூ. 90,000 தீ தீதீதீ தீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ” தீதீ தீதீதீய தீதீதீதீ தீதீதீ, தீதீதீதீதீ தீதீ.

74 வன ஈரீதீயேதீ 3 வன ஈதீதீய தீதீ தீதீதீய தீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீ தீதீதீதீ தீதீ.

“74 ஆம் தீதீதீயூ, 3 ஆம் வாக்குதீதீயணம் தீதீதீ 90,000 தீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீ” தீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீதீ.

74 ஆம் தீதீதீயூ, 3 ஆம் வாக்குதீதீயணம் தீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீதீ.

Question, “That the sum of Rs. 90,000 for Head 74, Vote No. 3, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 74, Vote 3 ordered to stand part of the Schedule.

7 வன ஈதீதீய.—தீதீதீய தீதீதீய—தீதீதீ தீதீதீ, ரூ. 9,89,785

வாக்குதீதீயணம் தீதீ. 7.—தீதீதீதீதீ தீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீ, தீதீ 9,89,785

Vote No. 7.—Economic Development—Capital Expenditure Rs. 989,785

“74 வன ஈரீதீயேதீ 7 வன ஈதீதீய தீதீய ரூ. 9,89,785 தீ தீதீதீ தீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ” தீதீ தீதீதீய தீதீதீதீ தீதீதீ, தீதீதீதீதீ தீதீ.

74 வன ஈரீதீயேதீ 7 வன ஈதீதீய தீதீ தீதீதீய தீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீ தீதீதீதீ தீதீதீ தீதீதீதீ தீதீ.

“74 ஆம் தீதீதீயூ, 7 ஆம் வாக்குதீதீயணம் தீதீதீ 9,89,785 தீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீ” தீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீ.

74 ஆம் தீதீதீயூ, 7 ஆம் வாக்குதீதீயணம் தீதீதீதீதீதீ தீதீதீதீதீதீதீ.

Question, “That the sum Rs. 989,785 for Head 74, Vote No. 7, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 74, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

75 வன சீர்தய.—ஸ்தி பூதரூந்பாபந
ஸ்தீதநா க்ருமய

1 வன ஸ்திமதய.—ஸ்தீய மந்திரி மன்றமே பதி
ததி ஸத தந்திதீ தீமதா, ரூ. 61,698

75 ஆம் தலைப்பு—கண்டி உழவர் மறுசீரமைப்
புத் திட்டம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா 61,698

HEAD 75.—KANDYAN PEASANTRY
REHABILITATION SCHEME

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 61,698

“75 வன சீர்தயேதி 1 வன ஸ்திமதய ஸ்தீய
ரூ. 61,698 க இடல ரூ லேமதயப துதலதீ கல
யுதய” ஸத பூதீதய விமதத லதீதீ, ஸதாஸ்திமத
யீய.

75 வன சீர்தயேதி 1 வன ஸ்திமதய ரூ லேமத
யேதி மதாபததீ துதலப திதீய யுத யதி திமதீய
கரத லதீ.

“75 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா
61,698 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

75 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 61,698
for Head 75, Vote No. 1, be inserted in the
Schedule”, put, and agreed to.

Head 75, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

2 வன ஸ்திமதய.—பாலந ஸதீத—பூதரூவதீதத
யீயதல, ரூ. 17,800

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுமரும் செலவு, ரூபா 17,800

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 17,800

“75 வன சீர்தயேதி 2 வன ஸ்திமதய ஸ்தீய
ரூ. 17,800 இடல ரூ லேமதயப துதலதீ கல
யுதய” ஸத பூதீதய விமதத லதீதீ, ஸதாஸ்திமத
யீய.

75 வன சீர்தயேதி 2 வன ஸ்திமதய ரூ லேமத
யேதி மதாபததீ துதலப திதீய யுத யதி திமதீய
கரத லதீ.

“75 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
17,800 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

75 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 17,800
for Head 75, Vote No. 2, be inserted in
the Schedule”, put and agreed to.

Head 75, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

5 வன ஸ்திமதய.—தேயதீதமதீதீதூவி விதிதீ ஸதயத
ஸ்தீய—இலமத யீயதல ரூ. 10,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திணைக்களத்தால் அளிக்க
படும் சேவைகள்—மீண்டுமரும் செலவு, ரூபா 10,00,000

Vote No. 5.—Services provided by the
Department—Capital Expenditure,
Rs. 1,000,000

“75 வன சீர்தயேதி 5 வன ஸ்திமதய ஸ்தீய
ரூ. 10,00,000 க இடல ரூ லேமதயப துதலதீ கல
யுதய” ஸத பூதீதய விமதத லதீதீ, ஸதாஸ்திமத
யீய.

75 வன சீர்தயேதி 5 வன ஸ்திமதய ரூ லேமத
யேதி மதாபததீ துதலப திதீய யுத யதி திமதீய
கரத லதீ.

“75 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
10,00,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

75 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,000,000
for Head 75, Vote No. 5, be inserted in the
Schedule”, put, and agreed to.

Head 75, Vote 5, ordered to stand part
of the Schedule.

7 வன ஸ்திமதய.—ஈர்தீயக ஸதீயதய—இலமத
யீயதல, ரூ. 40,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி
ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூபா 40,00,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 4,000,000

“75 வன சீர்தயேதி 7 வன ஸ்திமதய ஸ்தீய
ரூ. 40,00,000 க இடல ரூ லேமதயப துதலதீ கல
யுதய” ஸத பூதீதய விமதத லதீதீ, ஸதாஸ்திமத
யீய.

75 வன சீர்தயேதி 7 வன ஸ்திமதய ரூ லேமத
யேதி மதாபததீ துதலப திதீய யுத யதி திமதீய
கரத லதீ.

“75 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
40,00,000 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

75 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 4,000,000 for Head 75, Vote No. 7, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 75, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

76 வன ஈரீயசேகி 2 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ வன ஈதீவனசேகி 2 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ

1 வன ஈதீவனச.—ஈரீய வனீ வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ

76 ஆம் தலைப்பு.—திராமாபிவிருத்தி குடிசைக் கைத்தொழிற் துணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா 1,12,36,808

HEAD 76.—DEPARTMENT OF RURAL DEVELOPMENT AND COTTAGE INDUSTRIES

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 11,236,808

"76 வன ஈரீயசேகி 1 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ 1 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ

76 வன ஈரீயசேகி 1 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ 1 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ

"76 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா 1,12,36,808 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 11,236,808 for Head 76, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 76, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன ஈதீவனச.—ஈரீய வனீ வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 15,40,931

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 1,540,931

"76 வன ஈரீயசேகி 2 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ 2 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ

76 வன ஈரீயசேகி 2 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ 2 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ

"76 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 15,40,931 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 1,540,931 for Head 76, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put and agreed to.

Head 76, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

4 வன ஈதீவனச.—ஈரீய வனீ வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ

வாக்குப்பணம் இல. 4.—துணைக்களத்தால் அளிக்கப்படும் சேவைகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 9,51,064

Vote No. 4.—Services provided by the Department—Recurrent Expenditure, Rs. 951,064

"76 வன ஈரீயசேகி 4 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ 4 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ

76 வன ஈரீயசேகி 4 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ 4 வன ஈதீவனச ஈடன ஈகரீவனீ

"76 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 9,51,064 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 951,064 for Head 76, Vote 4, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 76, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

5 வன ஸமலனய.—டெபார்ட்மென்டின் துவ விசின் ஸபயன ஸீல—ஆலென விடதல ரு. 17,75,000

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திரீணக்களத்தால் அளிக்கப் படும் சேவைகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 17,75,000

Vote No. 5.—Services provided by the Department—Capital Expenditure, Rs. 1,775,000

“76 வன ஸீரீயசேகி 5 வன ஸமலனய ஸடலா ரு. 17,75,000 க இடல ரூ லே லனயல டுதுலன் கல ஸுதுய” யன பூனீய விமலன லேன், ஸலாஸமலன விட.

76 வன ஸீரீயசேகி 5 வன ஸமலனய ரூ லே லன யேகி லைலலன் ஸுலெல விநில ஸுது யகி நியேல கர்ன லே.

“76 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 17,75,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“76 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,775,000 for Head 76, Vote No. 5, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 76 Vote No. 5, ordered to stand part of the Schedule.

6 வன ஸமலனய.—ஈரீயக ஸலவீனய—பூனரூ வரீனய விடதல, ரு. 21,85,778

வாக்குப்பணம் இல. 6.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 21,85,778

Vote No. 6.—Economic Development—Recurrent Expenditure, Rs. 2,185,778

“76 வன ஸீரீயசேகி 6 வன ஸமலனய ஸடலா ரு. 21,85,778 க இடல ரூ லே லனயல டுதுலன் கல ஸுதுய” யன பூனீய விமலன லேன், ஸலாஸமலன விட.

76 வன ஸீரீயசேகி 6 வன ஸமலனய ரூ லே லன யேகி லைலலன் ஸுலெல விநில ஸுது யகி நியேல கர்ன லே.

“76 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 21,85,778 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 2,185,778 for Head 76, Vote No. 6, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 76, Vote No. 6, ordered to stand part of the Schedule.

7 வன ஸமலனய.—ஈரீயக ஸலவீனய—ஆலென விடதல, ரு. 87,02,300

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 87,02,300

Vote No. 7.—Economic Development—Capital Expenditure, Rs. Rs. 8,702,300

“76 வன ஸீரீயசேகி 7 வன ஸமலனய ஸடலா ரு. 87,02,300 க இடல ரூ லே லனயல டுதுலன் கல ஸுதுய” யன பூனீய விமலன லேன், ஸலாஸமலன விட.

76 வன ஸீரீயசேகி 7 வன ஸமலனய ரூ லே லன யேகி லைலலன் ஸுலெல விநில ஸுது யகி நியேல கர்ன லே.

“76 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 87,02,300 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

76 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 8,702,300 for Head 76, Vote No. 7, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 76, Vote 7, ordered to stand part of the Schedule.

உகலீகி வேலல டு. ஸ. 8.30 இயசன், மன்றி மனவலெல பூனீய வரீனய கர்ன பிணீய நியேல ஸலாஸமலனய இலலயனயேன் ஓவன் விட.

கர்ன ஸலால பூனீய வரீனய கர்ன; ஸுலன டுஷ் விம 1968 ஸுலீ ஸுலெலீ 3 வன டுலலலலலல.

நேரம் பி. ப. 8.30 மணியாகிவிடவே, குழுவின பரிசீலனை பற்றி சபைக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு உப அக்கிராசனர், அக்கிராசனத்திலிருந்து நீங்கினார்.

குழுவினது பரிசீலனை அறிவிக்கப்பட்டது; மீண்டும் கூடுவது செவ்வாய்க்கிழமை, 3, செப்டெம்பர் 1968.

It being 8.30 P.M., THE DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair to report Progress.

Committee report Progress: to sit again on Tuesday, 3rd September, 1968.

கல் துனிம

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

ஏகல் தி வேலவ டி. ன. 8.30 பஃகர துலியைன்
காரக னன நியேசய னனபநிதுல விஃந் ப்ரீநய
நைவிமன மந்நி மன் டிலே கல் தநந டீ.

மந்நி மன் டிலே 30 டுநுலுவி,
டி. ன. 8.310, 1968 ஐபீநூலிபீ 1
லந டீந னனனமிமநிய டுநுல, 1968
ஐபீநூலிபீ 3 லந டுநகருலாடு ப்ர. ன.
10 லந நைக் கல் கிசே ய.

அப்போது நேரம் பி. ப. 8.30 மணி பிந்திவிடவே
குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள் வினா விடுக்
காமலேயே சபையை ஒத்திவைத்தார்கள்.

அதன்படி பி. ப. 8.31 க்கு, சபை
அதனது 1968 செப்ரெம்பர் 1 ஆம்
தேதிய தீர்மானத்துக் கிணங்க 1968
செப்ரெம்பர் 3, செவ்வாய்க்கிழமை மு.ப.
10 மணி வரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

*It being past 8.30 P.M., MR. DEPUTY
CHAIRMAN OF COMMITTEES adjourned the
House without Question put.*

*Adjourned accordingly at
8.31 P.M., until 10 A.M. on
Tuesday, 3rd September, 1968,
pursuant to the Resolution of
the House of 1st September,
1968.*

